

HOHOTE

Hohotitori din toată țara... uniți-vă!

PUBLICAȚIE NAȚIONALĂ DE DIVERTISMENT, SATIRĂ ȘI UMOR

EDITATĂ DE CENACLUL "HOHOTE" - TÂRGU JIU

APARE TRIMESTRIAL

SUB EGIDA UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Anul IX nr. 34 (serie nouă)

Septembrie 2025

Redactor Șef: Doru-Mihai Lungescu

UNIUNEA EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

CIF: 3494708

IBAN: RO77PIRB4213769058001000, Piraeus Bank, Suc. Giurgiului, București

Nr.108, 15 August 2025

DECIZIE

Urmare solicitării redactorului șef al revistei "Hohote", Doru-Mihai Lungescu, ca această publicație să fie tipărită, începând cu nr.34/Septembrie 2025, cu mențiunea "apare sub egida Uniunii Epigramiștilor din România";

Având în vedere că în anul 2025 se împlinesc

- 30 de ani de la apariția publicației "Hohote",
- 25 de ani de la înființarea Cenaclului Umoriștilor

Gorjeni;

Ținând seama de faptul că revista "Hohote" este, așa cum se menționează pe frontispiciul acesteia, în subtitlu, "publicație națională de divertisment, satiră și umor, editată de Cenaclul "Hohote";

Dat fiind că Cenaclul "Hohote" a desfășurat o activitate neîntreruptă, situându-se printre grupările literar-umoriste de vârf care promovează scopurile și idealurile Uniunii Epigramiștilor din România, colaborând, constructiv și exemplar, cu celelalte cenacluri/cluburi/asociații care o compun;

Consiliul de conducere al Uniunii Epigramiștilor din România aprobă solicitarea ce i-a fost adresată, apreciind că această acceptare va contribui, în mod semnificativ, atât la evidențierea importanței și autorității Uniunii în spațiul literar național, și nu numai, cât și a Cenaclului Umoriștilor Gorjeni "Hohote", cu efecte benefice pentru ambele entități.

PREȘEDINTE,
George Corbu
PREȘEDINTE George Corbu

Sediu social: Str Pictor Constantin Stahi, Nr. 6, Sector 1, București- 010188

COLOANA INFINITĂ A EPIGRAMEI

Începând cu acest număr Revista "Hohote" apare sub egida Uniunii Epigrafiștilor din România!

Echipa redacțională și membrii Cenaclului "Hohote" exprimă aleasa grațitudine față de onoarea acordată de către Conducerea U.E.R. Este o apreciere a strădaniilor de până acum și un gir de încredere pentru evoluția viitoare.

Decizia uniunii, pe care o asemuim **Coloanei infinite** a epigramei naționale, are o însemnătate deosebită în acest an aniversar al umorului gorjean: împlinirea a 30 de ani de la constituirea „Societății Umoriștilor Gorjeni”, și de la apariția Revistei „Hohote”, precum și 25 de ani de la înființarea Cenaclului „Hohote”. În tot acest răstimp activitatea s-a desfășurat neîntrerupt, cu performanțe pe un drum ascendent, parcurs pas cu pas, an de an, spre o clasare onorantă în topul grupărilor de gen din țară. Afirmarea în universul scriitoricesc este certificată de numeroase distincții primite din partea diferitelor administrații publice locale, a instituțiilor de cultură, a organizatorilor de festivaluri și evenimente care promovează umorul.

În calitate de membri ai Uniunii Epigrafiștilor din România epigrafiști gorjeni au promovat, cu stăruință și bună credință, scopurile și idealurile uniunii, reușind să construiască și să mențină o colaborare exemplară cu aceasta.

Revista "Hohote" își va deschide și pe viitor paginile tuturor creatorilor de literatură de divertisment din întreaga țară, invitându-i pe **Aleea Scaunelor** pentru a-i așeza la **Masa tăcerii**, la loc de cinste, și a-i provoca să comunice în limbaj umoristic unii cu alții și pe fiecare în parte cu noi.

Pe colaboratorii, cititorii și simpatizanții noștri îi vom întâmpina cu drag la **Poarta Sărutului** pentru a ne îmbrățișa frățeste, a face declarații de dragoste și devotament față de epigramă și de umor, a ne adresa urări de viață lungă trăită în mod sănătos.

Dorim să creștem semnificativ prezența doamnelor în rândul partenerilor permanenți și le acordăm tuturor un „bilet de favoare” cu speranța că nu vom fi refuzați.

Pe epigrafiștii tineri, precum și pe cei începători (cărora le-am alocat o pagină a debutantului), îi îndemnăm să ne trimită creațiile lor cu deplină încredere. Cei îndrăzneți vor avea întotdeauna succes!

Suntem conștienți că Decizia nr. 108 din 15 august 2025, a Uniunii Epigrafiștilor din România (pe care o publicăm integral), contribuie la consolidarea prestigiului revistei și a Cenaclului "Hohote", fapt ce ne responsabilizează și, în egală măsură, ne mobilizează. Ad augusta per angusta!

Nu pot încheia fără să-i urez, în numele Cenaclului "Hohote", Președintelui UER, dl. George Corbu, născut în 17 august, LA MULȚI ANI!

Doru Mihai LUNGESCU

UNIUNEA EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Nr. 108/15 August 2025

DECIZIE

Urmare solicitării redactorului șef al revistei "Hohote", Doru-Mihai Lungescu, ca această publicație să fie tipărită, începând cu nr. 34/Septembrie 2025, cu mențiunea "apare sub egida Uniunii Epigramaștilor din Romania":

Având în vedere că în anul 2025 se împlinesc
-30 de ani de la apariția publicației "Hohote";
-25 de ani de la înființarea Cenaclului Umoriștilor Gorjeni;

Ținând seama de faptul că revista "Hohote" este, așa cum se menționează pe frontispiciul acesteia, în subtitlu, "publicație națională de divertisment, satiră și umor, editată de Cenaclul "Hohote";

Dat fiind că Cenaclul "Hohote" a desfășurat o activitate neîntreruptă, situându-se printre grupările literar-umoristice de vârf care promovează scopurile și idealurile Uniunii Epigramaștilor din România, colaborând, constructiv și exemplar, cu celelalte cenacluri/cluburi/asociații care o compun;

Consiliul de conducere al Uniunii Epigramaștilor din România aprobă solicitarea ce i-a fost adresată, apreciind că această acceptare va contribui, în mod semnificativ, atât la evidențierea importanței și autorității Uniunii în spațiul literar național, și nu numai, cât și a Cenaclului Umoriștilor Gorjeni "Hohote", cu efecte benefice pentru ambele entități.

Președinte
George Corbu

"HOHOTE"-LE GORJENEȘTI - REMEMORĂRI OBIECTIVE

George Corbu

Relațiile la nivel instituțional dintre Uniunea Epigrafiștilor din România (UER) și epigrafiștii gorjeni grupați în Cenaclul "Hohote" s-au desfășurat pe tot parcursul existenței acestei entități literare în spiritul unei depline, benefice colaborări, în vederea realizării obiectivului comun constând în afirmarea, promovarea și susținerea epigramei, în consolidarea locului acesteia în peisajul literar contemporan.

În context au fost avute în vedere atât prezența epigrafiștilor gorjeni la manifestările organizate în parteneriat cu UER la nivel național, cât și participarea epigrafiștilor din celelalte centre epigramatice la Festivalul-concurs "Ion Cănațoiu". Aprecierile de care s-au bucurat creațiile umoriștilor gorjeni, recunoașterea aportului considerabil al acestora în viața asociației noastre literare, care în acest an sărbătorește 35 de ani de viață rodnică, stimulativă pentru literatura de gen sunt fapte binecunoscute.

Palmaresul membrilor Cenaclului se prezintă astfel: decernarea a șapte premii ale UER (Nelu Vasile, Gheorghe Filiș, Grig. M. Dobreanu, Any Drăgoianu/două premii/, Dr. Grigore Lupescu, Doru-Mihai Lungescu), a unui titlu de Membru de Onoare (Dr. Grigore Lupescu) și a trei Diplome de Merit (Grig. M. Dobreanu, Nelu Vasile, Dr. Grigore Lupescu).

Acest bilanț întrutotul remarcabil atestă faptul că UER are în confreria epigrafiștilor gorjeni unul din stâlpii de rezistență și, în consecință, se poate felicita pentru că numără, în rândul cenaclurilor care o compun (30 la număr), o grupare literar-umoristică de asemenea calibru. Ca urmare, a acordat ÎN PREMIERĂ, la solicitarea președintelui în funcție al Cenaclului, Doru-Mihai Lungescu, aprobarea ca publicația omonimă "Hohote" să apară, de la 1 septembrie 2025, la întregirea a trei decenii de la înființarea acesteia, sub egida Uniunii Epigrafiștilor din România. Este de la sine înțeles că revista va trebui să acorde o mai mare atenție, într-o abordare responsabilă, fenomenului umoristic autohton, celui local, alăturându-se celorlalte publicații de profil cu care se va confrunta, volens-nolens, sub raport calitativ.

În ce mă privește, am considerat de datoria mea să stabilesc raporturi de stimă, respect și colegiaritate cu cvasitotalitatea membrilor Cenaclului, menținând și strângând legăturile dintre acesta și conducerea UER.

Nu este în intenția mea să rememorez acum momente din trecutul Cenaclului gorjean, întrucât nu mă pot substitui responsabililor acestuia, singurii

în măsură a o face cu acea rigurozitate reclamată de un asemenea moment aniversar cum este împlinirea a 25 de ani de la naștere, și nici să reconstitui desfășurarea edițiilor festivalului (peste zece) la care am fost invitat să iau parte, fără a pune la socoteală și ediția festivalului zonal "Glume... la masa tăcerii" (2004).

Ca unul ce a fost cooptat în juriul festivalului, recunoștința mea se îndreaptă, cu precădere, către diriguitorii acestui eveniment cultural major, în ordinea în care amintirea mea i-a păstrat: Viorel Gârbaciu, profesorul Constantin Popescu, secretarul perpetuu al festivalului, Alexandru Doru Șerban, fostul președinte al Societății Umoriștilor Gorjeni, experimentatul Alexandru Pășarin, președintele Ligii Gorjenilor, din enumerare neputând lipsi inimoasa preofesoară Alexandrina Andrei, managerul Bibliotecii Județene "Christian Tell", instituție care alături de Muzeul Județean "Alexandru Ștefulescu" a găzduit festivalul în mod constant, îndrăgitul actor-poet George Drăghescu.

Mențiuni speciale se cuvin membrilor juriului Festivalului, printre numele gorjenești de referință sub raport cultural, figurând poeții Nicolae Dragoș, Spiridon Popescu și Ion Popescu Brădiceni, Ion Popescu Chebacea, Grig M. Dobreanu, Aurelian Iulius Șuță-Șai. Din țară și din afara ei au făcut parte nume unanim cunoscute precum Ștefan Cazimir, Cornel Udrea, George Zarafu, Efim Tarlapan, Albert Poch, Margareta Chițcatâi (între timp unii au părăsit scena vieții).

Socotesc necesar a numi -fără omisiuni, sper- membrii Cenaclului pe care i-am cunoscut "la ei acasă", mai întâi, și apoi la manifestările similare organizate în alte orașe. Cele relatate trebuie situate în timp, începând cu anul 2000 și următorii. Așadar: Alexandru Doru Șerban, Nicolae Brelea, autorul unei reviste vesele "Bolta verde" și deținător al unor documente unicat referitoare la eroina Ecaterina Teodoriu, Nelu Vasile, Doru-Mihai Lungescu, Ion Popescu Chebacea, Vasile Prandea, Alexandru Iancu, Ion Popescu-Sohodol, Florian Saioc, Victoria Zefira Saioc, Dan-Stelian Bura, Gheorghe Filiș, Valentin Groza, Grig. M. Dobreanu, Viorel Surdoiu, Vasile Ponea. O mențiune necesară: aproape toți membrii cenaclului sunt autorii unor volume bine primite de public.

Din rândul personalităților de prim rang prezente la acțiunile înscrise în programul festivalului -în afara celor implicate în organizare și jurizare-, am reîntâlnit nume prestigioase cum sunt cele ale prozatorului și publicistului Vasile Băran, brâncușologului Ion Mocioi, istoricului și criticului literar Zenovie Cărlugea, Ion Filipoiu de la Radio România, Dr. Grigore Lupescu, medic de renume internațional și redutabil epigramist, familiei Florian Saioc și Victoria Saioc, epigramaști brevetați, amfitrioni de excepție, renumiți pentru ospitalitatea

și convivialitatea inepuizabile, reuniunile din afara programului festivalier transferate în căminul lor reprezentând un punct de atracție dintre cele mai așteptate.

Marele poet Florian Saioc, împreună cu medicul Grigore Lupescu sunt în posesia titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului Târgu Jiu, ambii aflându-se -splendidă performanță- în al 95-lea an de viață.

Programul Festivalului a inclus, fără nicio excepție, de fiecare dată, deplasarea în comuna Runcu, localitatea natală a lui Ion Căănăvoiu, aici având loc festivitatea de închidere a manifestărilor derulate pe parcursul Festivalului (recital poetic, întâlnire cu copii școlilor generale din satele componente, acordarea premiilor ș.a.).

Amintesc de un fapt ce sporește semnificația locului: Comuna Runcu este legată de cea de-a șasea campanie monografică a Școlii de sociologie de la București a profesorului Dimitrie Gusti. Notabil este și detaliul că Raportul de cercetare a fost redactat de filozoful și sociologul Mircea Vulcănescu în anul 1930, în intervalul 29 iulie-18 august.

În ce fel am înțeles, la rându-mi, aş putea fi întrebat, să mă raportez la formidabila ispravă literară a unui spirit prin excelență umoristic precum cel al mult înzestratului Ion Căănăvoiu (1938-1992)? Lectura târzie a epigramei sale mi-a stârnit admirația până-ntr-atât încât într-un catren omagial l-am definit "un Brâncuși al epigramei". Într-adevăr, prin epigramele sale reprezentative, publicate postum în volumul "Cobra regală" (1994), este în afara oricărui dubiu că rangul ce i se cuvine în istoria genului este acela de epigramist clasic. Numele său este ilustrativ în grad înalt pentru arealul oltean care n-a dus, din fericire, lipsă de epigramiști de mare valoare, cum o dovedește ampla antologie elaborată de maestrul Petre Gigea-Gorun "Printre epigramiștii olteni" (Craiova, Fundația "Scrisul Românesc", 2008, 506 p.) ale cărui merite de pionierat le-am evidențiat în Cuvântul înainte însoțitor.

Iată de ce m-am simțit onorat atunci când mi s-a încredințat scrierea studiului introductiv la antologia "Uneltele – epigrame, fabule, poezie umoristică" (Târgu Jiu, 2007, 336 p.), ediție îngrijită de Ion Cepoi și Constantin Popescu. Această carte venea după o cuprinzătoare antologie a poemelor sale tipărită în 2006 ("La umbra marilor ninsori"), datorată acelorași harnici cărturari și devoți ai marelui dispărut, beneficiind de o strălucită prefață a maestrului Nicolae Dragoș.

Aș adăuga, în aceeași ordine de idei, că am rămas surprins în modul cel mai plăcut aflând că, fără a ne fi cunoscut personal, printre epigramele sale una își avea adresantul în persoana subsemnatului. Alexandru Doru Șerban m-a asigurat de realitatea faptică, trimițându-mi, într-o scrisoare, epigrama olografă (xeroxată) pe care mi-a adresat-o Ion Căănăvoiu:

Nu mai e pasărea toantă
Ce-o știam cândva și noi:
Dacă are-n cioc o poantă,
Nu ia seama la "vulpoi".

(Lui George Corbu)

Dintre cele 3 epigrame în memoriam Ion Căănăvoiu pe care le-am dedicat în replică, două au fost reluate în revista "Hohote" (nr. 27/decembrie 2023), cea de-a treia (publicată inițial în volumul Corbigrame, II, 2003), o reproduc în continuare:

Spune-mi, Doamne, spune-mi drept,
Dacă-l ții pe Jean la piept,
Spune-mi, ca să pot pricepe,
Cum o faci să nu Te-nțepe?

Revenind la festivalul propriu-zis, faptul că forurile culturale (și nu numai) gorjene au decis ca acesta să poarte numele ilustrului dispărut este un semn de deosebită (și meritată) cinstire a excepționalei sale creații umoristice.

Cele 32 de ediții festivaliere de până acum atestă vitalitatea uneia dintre importante activități culturale de rezonanță națională pe care autoritățile gorjene au înscris-o în Calendarul manifestărilor specifice pentru spiritualitatea locală.

Cândva, într-un timp nu prea îndepărtat, va trebui să se alcătuiască un istoric al festivalului. Tot astfel, rămâne ca un membru al Cenaclului să se aplece asupra istoriei acestuia, neomițând niciun aport ce a contribuit la întemeierea unei tradiții pe care o dorim înzestrată cu atributele perenității (cât timp arhivele își vor îndeplini, încă, menirea).

Sunt convins că președintele Cenaclului, colegul Doru-Mihai Lungescu, întrepid cum se dovedește de la preluarea recentă a conducerii acestuia, va reflecta la un astfel de proiect de mare utilitate atât pentru umoriștii gorjeni, cât și pentru cei aparținând altor centre epigramatice. Surse de inspirație pentru asemenea întreprinderi există, de la multe culegeri de literatură umoristică sau din creațiile cercurilor și cenaclurilor literare din Oltenia, inclusiv și mai ales cele gorjene elaborate cu profesionalism și devotament de Grig. M. Dobreanu, la un istoric de cenaclu propriu-zis: "Un cenaclu de... râs!" (Cenaclul umoriștilor "C. S. Nicolăescu-Plopșor" -Craiova la 15 ani de la înființare, de Miltiade Ionescu, Craiova, Editura Sitech, 1995, 76 p.).

Pentru vârsta de azi a Cenaclului, o urare sinceră de "La mulți ani!"
Gaudeamus igitur!

CAPTIV ÎN LABIRINTUL EPIGRAMEI (3)**de Nelu Vasile**

-urmare din numărul 33-

Efervescența produsă de reapariția revistei *Hohote* și promovarea ei la nivel național, au făcut să crească numărul umoriștilor gorjeni, astfel că în numerele 14, 15, 16, 17 ale revistei au mai debutat cu creații:

-**Stoichițoiu Titus**, reporter Radio și TV, bun prieten; mi-a luat două interviuri transmise la Radio Oltenia Craiova, cu privire la revista *Hohote*;

-**Pănescu Octavian**, un meteorit în umorul gorjean, l-am cunoscut puțin;

-**Dănescu Gheorghe**, din Crasna, ne-am cunoscut doar la telefon;

-**Frîncu Roxana-Petronela**, elevă, ulterior medic, am cunoscut-o personal;

-**Popescu-Sohodol Ion**, prozator, profesor de sport, bun prieten; a condus Cenaclul *Vibrații spirituale*;

-**Piperi Leonte-Ilie**, alt meteorit în umorul gorjean, l-am cunoscut puțin;

-**Iancu Alexandru**, umorist, croitor, unul dintre cei patru umoriști născuți în Teleorman și stabiliți în Gorj, bun prieten;

-**Bura Dan-Stelian**, ofițer, ziarist, epigramist, bun prieten;

-**Stanciu-Ciucur Liliana**, a activat foarte puțin;

-**Marian-Grigore Dobreanu**, ofițer, publicist, epigramist, cu care aveam să leg o prietenie excepțională, dăinuind și în prezent; s-a dovedit de la început un colaborator aparte, un om adevărat, cu un suflet în care încap tot „infinitul” din lumea asta; deși nici cu mine nu-mi este rușine, cu greu veți mai găsi în lumea epigramei românești un altruist mai teribil decât *Pann duru'*; el este la fel de bun și ca publicist și ca epigramist, deși cred că cel mai bine i se potrivește poezia umoristică, *Mărin* fiind un versificator de o rară spontaneitate; l-am publicat în *Constelații diamantine*/august 2011 (biografie și 24 ep.), în *Hohote* seria veche (80 ep., redactor cu rubrici proprii, tehoredactor, editor într-o vreme ș.a.), *Ad Mutrium*, iar în *Turburele* a fost un răsfățat, atât în revistă (27 ep., 7 alte creații, 6 coperti de cărți, 2 enigme rebus, tehoredactor al celor patru pagini de epigramă), cât mai ales în suplimentul nr.5/14 august 2014 (8 pagini: biografie, 18 ep., 7 poezii, 5 careuri rebus normale și careurile gigant „65”, sugerând vârsta împlinită atunci și o pagină cu 9 coperte color ale cărților sale); epigrama sa *Femeia și banii* este inclusă într-n careu rebus apărut în *Hohote*, martie 2024; două rondeluri diferite cu acrostihul GRIG M DOBREANU au fost publicate cu diferite prilejuri, inclusiv în placheta mea *Acrostihuri*; l-am inclus în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 ep.);

În *Biblioteca de umor* am toate cărțile lui Marian-Grigore Dobreanu: ***Pandurii cârcotași*** (2003, am fost la lansare), ***Catrene de doi lei*** (împreună cu mine, august 2004, lansare în Cenaclul *Hohote*), ***Glume la... Masa Tăcerii / Antologie 2004*** (06.09.05, „Prietenului Neva care mă încurajează să merg înainte”), ***Glume la... Masa Tăcerii / 2005***, ***Glume la... Masa Tăcerii / 2006*** (vol.III, apărut în 2008), ***Glume la... Masa Tăcerii / 2007*** (vol.IV, 2008), ***Rond(el)ul de noapte*** (11 apr.2008, „Prietenului colegului N.V., cu stimă”), ***Când pleca odată, la război, un om...*** (7 mai 2010,

„Prietenului și colegului N.V., cu respect și mii de mulțumiri”), **Gorjul în patru... rânduri** (2 nov.2012, „Că vremea-i bună sau e rea, / Când se dospește turburelu’ / ne întâlnim la Turburea, / Acasă la Vasile Nelu / Cu prietenie și respect amicului și colegului într-ale bunicii și epigramei, Neva Teleormăneanu”), **Epigramele gorjenilor de ieri și de azi** (2013), **Gorjul umoristic** (2013), **Așa s-a născut... geneza** (apr.2016, „... cu multă stimă și considerație”), **Sonete desuete** (2014).

La Festivalul de Umor *Ion Cănavoiu*, 3-5 noiembrie 2000, au fost lansate și două cărți: *De la butuc... la pahar / vinul în ipostaze rimate*, de Nicolae Brelea și *Rondelurile vinului* de Alexandru Doru Șerban, o replică peste timp la *Sonetele vinului*, ale patronului spiritual al manifestării (vezi fotografia mea de atunci).

Acum am scris o cronică a manifestării, prima de acest fel în activitatea mea de publicist, pe care am publicat-o în ziarele gorjene *AGER* nr.104/noiembrie 2000 și *Timpul*/ediție specială/21 noiembrie 2000, în acesta din urmă incluzând și o analiză a activității epigramatice din Gorj în anul care se încheia: *Să hohotim... cu S.U.G.-arii!*. Iar în anul 2009, când am împlinit 60 de ani, toate cronicile începând cu aceasta, le-am publicat în cartea *Intelligenti pauca verba / Pentru omul inteligent sunt suficiente puține cuvinte*.

Am enumerat într-un episod anterior câțiva dintre epigamiștii din țară pe care i-am cunoscut în noiembrie 2000, mă voi referi acum și la trei ieșeni, care mi-au devenit prieteni dragi, datorită seriozității cu care au colaborat la *Hohote*:

-**Vasile Larco**, poet, epigramist, inginer mecanic; este primul epigramist din afara Gorjului publicat în *Hohote* (nr.2/decembrie 1995), fără știrea sa; am purtat o bogată corespondență, din care redau fragmente: *„Felicitări pentru revistă, că apare și nu apare oricum”* (29.09.2004), *„...la Turburea e un destoinic, la fel ca încă vreo câțiva pe la Târgu Jiu (Nelu, Marian, Valentin, Doru)... dețineți recordul de concursuri/km²...”* (10.07.2006), *„...Ție, felicitări pentru continuitate, perseverență, pricepere, inițiativă, curaj, talent, tenacitate, loialitate, cinste, corectitudine...”* (01.03.2008); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale **Un buchet de ironii** (2001, *„... cu felicitări pentru realizarea și continuitatea revistei HOHOTE”*), **Un bob zăbavă** (2001, *„... deosebit de talentat în scrieri umoristice...”*), **Pedeapsa timpului** (2003, *„Prietenului, poetului, epigramistului, rebusistului..., cu felicitări pentru tot ce face în domeniul umorului gorjean și național, inclusiv în cel redacțional. Timpul îl va răsplăti!”*), **În așteptarea luminării** (2006, cu autograf tipărit), **Semnalul de alarmă** (2009, *„... cu aleasă prețuire, ...”*), **Desculți pe miriște** (2014, *„... în speranța oferirii unor clipe de relaxare, în viața asta atât de agitată, deci și tulbură”*); l-am publicat în *Hohote* (între cei mai activi colaboratori: 157 ep., 17 alte creații, 3 recenzii de carte; a câștigat 3 dintre cele 13 concursuri organizate de revistă, respectiv cele din numerele 28, 31, 38), *Constelații diamantine*/iulie 2011 (biografie și 24 ep.), i-am prezentat volumul *Desculți pe miriște* în revista de rebus *Labirint* nr.28/iunie 2014 (coperta, 20 ep. și un duel cu mine), *Turburele* (5 ep., 2 coperti de carte, un careu rebus și careurile rebus gigant *“70”*, cu prilejul împlinirii respectivei vârste), *Viața noastră*(inclusiv un careu rebus cu epigrama *Viața*); l-am inclus în antologia *Ingineri epigamiști* (biografie și 6 ep.) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (14 ep.).

-**George Petrone**, epigramist, tehnician feroviar; în *Biblioteca de umor* am cărțile sale **Potcoave de cai verzi** (2006, "Lui N.V., un modest omagiu adus harului și vervei sclipitoare ce se degajă din scrierile sale"), **Scârț** (2006, "... epigramist și exeget al genului de certă și unanimă recunoaștere, un semn al prețurii pe care autorul catrenelor de față i-o păstrează"), **Recviem pentru capra vecinului** (selecție de proză scurtă umoristică, poezie satirică și catrene epigramatice, 2010, "Dăruieți cu confraternă însuflețire această modestă culegere de scrieri ce se vor umoristice..., însoțind cuvenitele omagii aduse talentului, altruismului și farmecului propriu cu care este din plin înzestrat"), **The best of... și aoleu** (2017, "Ofer, cu multă plăcere, acest modest amalgam de mizilicuri epigramatice d-lui N.V., autor de cuvinte încrucișate, poet și epigramist de certă și îndelung probată vocație"); l-am publicat în *Hohote* (38 ep., 7 alte creații, 2 recenzii de carte), apoi în *Constelații diamantine*/iunie 2013 și *Labirint* nr.59/noiembrie 2021 (de fiecare dată cu biografie și 24 ep.), *Turburele* (6 ep., o copertă de carte, două careuri rebus, dintre care unul include epigrama *Folclor electoral* și o enigmă rebus: monoverb), *Viața noastră (sporadic)*, *Satira* (Câmpulung, Argeș, careu rebus cu epigrama *Politicienii și mirajul puterii*), *ACUS* (criptograme incluzând epigramele *Absențele de la program*, respectiv *Corupția în România*); un rondel cu acrostihul GEORGE PETRONE a fost publicat cu diferite prilejuri, inclusiv în placheta mea *Acrostihuri*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 ep.).

-**Ioan Frențescu**, epigramist, tehnician proiectant, publicat în seria veche a revistei *Hohote* (10 ep.); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.) și în antologia *Ionii epigramei românești* (5 ep.); în *Biblioteca de umor* am cartea sa **Călimara cu umor** (2017, "Confratelui..., cu mare drag și toată admirația pentru tot ce face").

Un alt epigramist cu care m-am împrietenit instantaneu, a fost...

-**Efim Tarlapan**, scriitor din Republica Moldova, având și cetățenie română, prezent la Târgu Jiu la câteva ediții ale festivalului local de epigramă, dar pe care l-am întâlnit și la alte festivaluri, îndeosebi la Cluj-Napoca și ultima dată în 2014 la Vaslui; l-am publicat în *Hohote* seria veche (34 ep. și alte 3 creații, 2 recenzii de carte), *Turburele* (5 coperti de carte, 1 careu rebus), *Constelații diamantine* (mai 2014) și *Labirint* (august 2019), în ultimele două cu biografie și 24 ep.; în *Biblioteca de umor* am cărțile sale: **Mărul lui Adam / Parodii umoristice** (1996), **Îngerii din cerul gurii** (2003, „Pt.dl.N.V., voie bună și succes!”), **Cu poante pre moarte călcând** (2005), **Epigrama daco-romană contemporană** (2005), **Marea antologie a epigramei românești** (2006, „... voie bună și succes”), **Aquila non capit muscas!** (23.09.2006, „Pentru dl.N.V., a considera această cărțuie drept unica sursă pentru publicarea și editarea epigramelor mele. ...”), **Deșertul din clepsidră** (2006, „...”), **Zâmbete în colții... greblei** (2009, colaborare cu Emil Ianuș), **Zâmbete pentru export** (2010), **Râsul lupului de mare** (2010, ediție bilingvă, română și rusă), **Râsul lumii la români** (2010), **De la Nistru pân’ la... Nisa, tot românul râsu-mi-s-a!** (oct.2014, Vaslui).

Într-o zi de miercuri, la Muzeul Județean Gorj *Alexandru Ștefulescu* a avut loc *Concertul de noiembrie* al Societății cultural-artistice *Lyra Gorjului*, având-o ca invitată pe naista Dalila Cernătescu, din Vâlcea. Amfitrionul, violoncelistul Mircea Suchici, i-a invitat și pe bunii săi prieteni, umoriștii gorjeni Nelu Vasile, Valentin Groza și Doru-Mihai Lungescu (cu soția, Laura; vezi foto), laitmotivul manifestării fiind un catren din anul 1924 al lui George Topîrceanu: *Arta sfântă când ne-adună / Pe noi toți în jurul ei, / Unii scârțâie din strună, / Alții numai din condei.*

Au mai "scârțâit" atunci, poetul și actorul George Drăghescu, precum și Fănică Popescu, acesta la toate instrumentele de suflat posibile, fluier de tot felul, nai, ocarină, piculină, coji de nucă, cavale, frunze, și... sticla plină cu țuică, din care tot degusta, pentru a schimba tonalitatea! Noi cunoșteam gustul "țuicii" din sticla respectivă!!

Bilanțul anului 2000 a fost completat de o "Mențiune" primită în septembrie de revista *Hohote*, la Festivalul Internațional de Umor *Constantin Tănase* de la Vaslui (vezi fotografia), iar în ianuarie 2001, aceeași revistă, precum și Alexandru Doru Șerban și Nelu Vasile, primeau, la Târgu Jiu, câte o "Diplomă de excelență" din partea Fundației Cultural-Științifice *Gheorghe Magheru*.

În aprilie 2001 am participat la Festivalul Județean de Umor *Al.C.Calotescu-Neicu*, ediția a IX-a; a fost vernisată expoziția de caricatură *Personalități politice și oameni de cultură* văzuți de Grigore Haidău, a fost lansat numărul 3 al revistei *Rândunel* (numele calului lui Calotescu-Neicu), a fost vizitată mănăstirea Strâmba, ctitorie de la 1519 a boierilor Râioșeanu și au fost acordate premiile concursului de epigramă, revista *Hohote*, prin redactorul-șef Nelu Vasile, acordând un premiu special epigramistei Roxana-Petronela Frîncu; cronica festivalului am publicat-o în periodicul *AGER* nr.110/mai 2001, revista *Hohote* nr.20/noiembrie 2001 și ulterior în volumul *Intelligenti pauca verba*, 2009.

În mai 2001, din inițiativa lui Alexandru Doru Șerban s-a organizat ediția I (care avea să rămână singura) a Concursului interjudețean de creație epigramistică *Adrian Becherete*, cu participarea epigamiștilor din județele Olteniei; în prezența ziaristului Marius Becherete, fiul celui celebrat, a fost lansată *Pilula Becherete*, supliment al revistei *Hohote*, plachetă realizată de inițiatorul manifestării; cronica acestei întâmplări am publicat-o în revista *Hohote* nr.20/noiembrie 2001 și ulterior în volumul *Intelligenti pauca verba*, 2009.

În acest an 2001, au apărut numerele 18, 19 și 20 ale revistei *Hohote* în ultima apariție debutând...

-**Gheorghe (Geo) Filiș**, epigramist, inginer T.C.M., bunul meu prieten cu care fusesem coleg de muncă la MIRFO Târgu Jiu; l-am publicat în *Hohote* (19 ep. și 19 alte creații) și *Turburele* (4 ep., o poezie umoristică, o copertă de carte), l-am inclus în antologia *Ingineri epigamiști* (biografie și 6 ep.) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 ep.); un careu rebus incluzând epigrama sa "*Selecție naturală?*" și o enigmă (meta-rebus) au fost publicate în *Hohote* seria nouă; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *În țepii ariicului* (2010). Începând cu numărul 18 al revistei *Hohote*, în colectivul redacțional a fost inclus ploieșteanul...

-**Mihai Danielescu**, epigramist, grafician, tehnician proiectant; a fost unul dintre cei mai activi colaboratori ai revistei *Hohote* seria veche (și au fost peste 400 de colaboratori în perioada 2000-2009), purtând o permanentă corespondență, prin care mă informa despre ședințele de la Clubul *Cincinat Pavelescu* București (pe 7 sept.2005 au fost prezente și epigramistele Angela Chiuaru și Viorica Cristodulo, venită din Italia; prezența era de regulă slabă, doar 15 persoane pe 7 iunie 2006; Gheorghe Penciu dorea să se retragă de la conducere; ș.a.), întâlnirile epigramiștilor de la Bușteni și Sinaia; apariția revistelor *Cacealmaua* (Sinaia, Nicolae-Paul Mihail și Geo Olteanu) și *Haz de necaz* (Câmpina, Ioan Miculescu); participarea sa la concursurile de caricatură (în 2009 la Montreal, Canada, luase premiul I, recompensat cu 1500 dolari) etc.; l-am ajutat să se împace cu Florina și Mircea C.Dinescu, publicându-i în *Hohote* nr.22/august 2004 o notă prin care își cerea scuze pentru o replică din cartea sa *Cuiul lui Pepelea*: *Îmi exprim regretul pe această cale pentru cele scrise, fiind victima unor prieteni „binevoitori”.* La momentul respectiv am considerat că fac o glumă, după părerea mea, nedându-mi seama de consecințe. Totodată îmi cer scuze față de familia Dinescu și declar că nu am făcut dedicația cu intenția de a le leza onoarea și demnitatea. Retractivez cele afirmate și o asigur pe doamna Florina Dinescu de toată stima și considerația mea”; pe Mihai Danielescu l-am publicat în *Hohote* (112 ep., 4 alte creații, 193 desene, dintre care 5 coperte ale revistei, 2 recenzii de carte; a câștigat concursul din nr.29 al revistei), *Turburele* (3 ep., un careu rebus), *Constelații diamantine* (februarie 2013, biografie și 24 ep.); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (3 ep.); mi-a oferit peste 200 desene umoristice, cu singura dorință ca atunci când le voi folosi să specific numele său, lucru pe care l-am respectat întocmai; în *Biblioteca de umor* am cărțile sale ***Cuiul lui Pepelea*** (2001, „Epigramistului N.V., cu toată sinceritatea”) și ***Apă distilată/epigrame*** (2004, „D-lui N.V., cu toată considerația”).

La început de noiembrie 2001, cu prilejul Festivalului Național de Umor *Ion Cărnăvoiu*, ediția a IX-a, am poposit pentru câteva ore la *Bolta verde*, alături de domnii George Corbu – președintele U.E.R., Alexandru Doru Șerban – președintele S.U.G. și Ion Elena – redactor-șef al ziarului gorjean AGER. Amfitrionul, cunoscutul om de spirit Nicolae Brelea, ne-a prezentat istoricul cenaclului al cărui nume, pomenit mai sus, i-a fost inspirat de bolta viei sub care-și ține ședințele, precum și intenția dumnealui de a edita o revistă cu același nume, deschisă tuturor iubitorilor de umor (și nu numai) din Gorj și din întreaga țară; cronică acestei întâlniri de suflet am publicat-o în revista *Hohote* nr.22/ august 2002, revista *Bolta Verde* nr.2/august 2002 și ulterior în *Intelligenti pauca verba*, 2009; în fotografia alăturată, Nelu Vasile, Alexandru Doru Șerban și George Corbu, au fost surprinși lângă *Coloana Infinitului*, înaintea vizitei la Brelea.

Anul 2001 a fost primul în care am trimis catrene la un festival de umor, la Cluj-Napoca; în decembrie am primit cartea fesitvalului, *Hohote la gura... poantei* și am prezentat-o într-un articol apărut în ziarul AGER nr.119/februarie 2002.

-va urma-

Cu naista Dalila Cernătescu, la Târgu Jiu.
(Laura, Mihai, Valentin, Dalila, Nelu)

Grig și Nelu îl încadrează pe Nicomah,
la una dintre vizitele sale la Craiova.

Fotografii din noiembrie 2000
(stânga) și noiembrie 2001
(dreapta, cu Alexandru Doru Șerban
și George Corbu), de fiecare dată la
Festivalul Național de Umor Ion
Cănașoiu.

Marian Avramescu

PUTERE PRIN UNITATE

Reflecții la împlinirea a 35 de ani de la constituirea U.E.R.

Mihai Sălcuțan

Anii trec totdeauna repede. Pentru unii atât de repede încât nu reușesc să facă prea multe în viață și în urma lor lasă puțin. În schimb, pentru alții, anii trec cu folos și cu multă roadă binecuvântată. Ca de exemplu Uniunea Epigrafiștilor din România care, în anul 2025, aniversează împlinirea a 35 de ani de la constituire. O istorie ziditoare, care nu poate fi ignorată și pe care membrii acesteia au datoria de a o face cunoscută, de a o prezerva și a o continua pe un drum suitor. Marea majoritate chiar asta și fac!

Sărbătoarea U.E.R. are loc la vremea fascinantei perseide și se manifestă pe întreg spațiul cultural românesc, *de la Nistru pân' la Tisa*, epigrama fiind o specie literară apreciată de un public larg, atractivă prin preajma de inteligență, prin particularitățile inspirate de acel *spiritus loci* conferit de identitatea și personalitatea inconfundabilă a cenaclurilor răsfricate ca un evantai pe teritoriul național.

Permanentă competiție existentă între epigrafiști se dovedește a fi cât se poate de benefică, conduce la progresul și afirmarea umorului românesc în general și a epigramei în special, la atragerea de noi și noi practicanți și de iubitori ai genului. Asemenea plutirii *semințelor ce zboară între ceruri și pământ*, imaginată de poetul Grigore Vieru, extinderea mișcării epigramatice nu poate

fi oprită de nimeni și de nimic, potrivindu-se românului, înzestrat din naștere cu mult umor, ca o mănușă.

Manifestările „războinice” ale practicanților genului se rezumă la folosirea tradiționalei florete cu floare de crin în vârf, care n-a omorât niciodată pe nimeni (la propriu) pentru că nu poate decât răni (la figurat). În arsenalul de luptă este folosită sarea (din producție internă) și piperul (din import) cu care se condimentează, din belșug, catrenele cu poante spumoase ca albușul de ou bătut pentru bezele, altele decât cele împărțite cu galanterie în stânga și în dreapta blondelor, brunetelor, roșcatelor, celor vopsite în te miri ce alte culori.

Creatorii de epigramă, *sub un cer de mari melancolii*, descris de marele Vasile Voiculescu, au știut să vadă totdeauna departe și în adâncul lucrurilor, să observe uluitoarea varietate a manifestărilor prostiei omenești, comportamentul aberant și relele de tot felul ale lumii cele pline de păcate, pe care le-au surprins în catrene inspirate, șlefuite cu răbdare de bijutier. Cine nu este convins nu are decât să caute în tezaurul epigramei naționale unde va descoperi *o cloșcă cu poante de aur* meșterite în atelierele neîntrecuților maeștri ai ironiei duse până la sarcasm.

Râzând de lume și lumea de ei, generații de membri ai U.E.R. s-au perindat pe scenele festivalurilor de umor pentru a ridica cuvânt cu cuvânt și vers cu vers o catedrală de spirit satiric care chiar dacă nu se vede ea există, se simte și, mai ales, se poate afla. Dovadă stă impresionanta bibliotecă cu volume de autor, culegeri, antologii, reviste, almanahuri pe care și-au pus semnăturile, spre neuitare și glorie, cei care și-au lustruit talentul și hainele pe băncile cenaclurilor, la numeroase manifestări publice locale sau naționale, la aparițiile în presă, la radio și TV.

La ceas de frumoasă celebrare și de fructuos bilanț, putem afirma că adevărata putere a U.E.R. o constituie unitatea dintre membrii săi, legătura indestructibilă dintre înaintași și contemporani. Înainte de anul 1990, în vremurile în care au existat restricții, constrângeri, intimidări din partea autorităților statului, epigrama a reușit să-și păstreze ființa și vitalitatea cu mari sacrificii și nu de puține ori epigramiștii și-au expus cariera profesională și chiar propria libertate. În ultimii 35 de ani, în condiții de libertate, epigrama a cunoscut o extindere fără precedent, o deplină afirmare în rândul cititorilor, cu aprecieri favorabile din partea criticii literare.

Membrii confreriei au profesii și ocupații dintre cele mai diverse: academicieni, profesori de toate gradele, institutori, filologi, avocați, magistrați, juriști, medici, asistenți medicali, farmaciști, psihologi, ingineri, subingineri, proiectanți, actori, artiști plastici, muzicieni, cadre militare, polițiști, bibliotecari, funcționari, jurnaliști, tehnicieni, tipografi, contabili,

economiști, topografi, antrenori sportivi, muncitori, agricultori. Toți sunt uniți prin același numitor comun: pasiunea pentru epigramă, spirit petulant în observarea lumii înconjurătoare, inteligență creatoare, talent în găsirea de iznoave și tălmășaguri originale, dorința de a conferi umorului promovat statut de operă literară și nu de bășcălie grobiană sau glumă de prost gust. Diversitatea culturală nu constituie o barieră de comunicare ci este o sursă a creativității și inovației. Unitatea în această multilateralitate este întreținută prin dialog permanent, prin stimularea dorinței și mândriei de apartenență la grup, de apărare a prestigiului și intereselor uniunii, prin competiție deschisă tuturor. Cele 30 de festivaluri de epigramă ce au loc în fiecare an pe întreg cuprinsul țării organizează concursuri, atât pentru consacrați cât și pentru începători, asigurând condiții de confruntare colegială. Acestea sunt adevărate laboratoare generatoare de energii creatoare la care fiecare participant are posibilitatea de a se afirma, de a cunoaște propriile aptitudini în raport cu ceilalți.

Reputatul critic literar, academicianul Theodor Codreanu, bun și fin cunoscător al fenomenului epigramatic, afirmă că U.E.R. este „mai vie și mai semnificativă decât obosita Uniune a Scriitorilor” și că „epigrama e o formă de „avangardă” literară, protocronică în spațiul european” (interviu în „Epigrama” nr. 51/2010).

Cenaclurile existente în anul 1990 și cele apărute în utimele trei decenii și jumătate, după ce și-au stabilit propriile reguli de organizare și funcționare, au aderat *in corpore* la Uniunea Epigramaștilor din România pentru că, nu-i așa, unirea face puterea și cu toții recunosc această veridicitate.

U.E.R. promovează *unitatea în diversitate și diversitatea prin unitate* conjugând cu succes elementele comune cu cele particulare ale fiecărui membru. Acest deziderat se îndeplinește prin stimularea, aprecierea și protejarea creațiilor autorilor, prin încurajarea cunoașterii realizărilor celorlalți într-un spirit de înțelegere, toleranță și respect reciproc. Epigramaștii sunt egali din punct de vedere al vocației lor dar sunt diferențiați de propriile aptitudini și mijloace în conceperea și punerea în operă, *à faire valoire*, a ideii (poantei) de promovat. Amprenta personală, afectivă și volitivă, conferă caracterul original, ireductibil, al produsului epigramatic, conceput și elaborat în interioritatea creatorului.

Honoré de Balzac susținea că „fără unitate în acțiune nu există putere”. Acest adevăr obiectiv este cunoscut de când lumea și dănuie peste veacuri. Moș Ion Roată l-a folosit ca argument peremptoriu pentru unirea românilor într-un singur stat. În cazul U.E.R. se confirmă pe deplin și avem convingerea, asemeni poetului național Mihai Eminescu, că *la trecutul mare* nu poate exista decât un *mare viitor*.

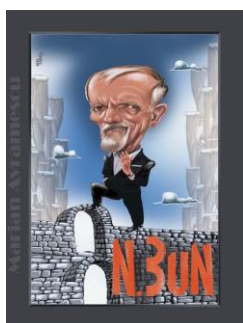

Conducerea UER. De la stânga la dreapta: Petre Gigea-Gorun, Vicepreședinte, George Corbu, Președinte, Mihai Sălcuțan, Vicepreședinte

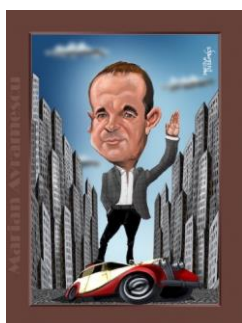

Festival de epigramă, Chișinău 2008

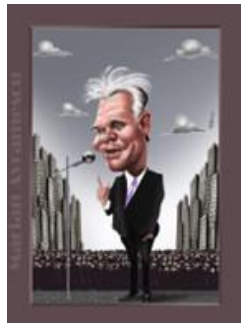
Galeria INVITAȚILOR

Nicolae Bunduri

Florin Rotaru

Gheorghe Bâlici

Ioan Toderașcu

Grigore Cotul

Dan Norea

Petru-Ioan Gârda

Laurențiu Ghiță

Daria Dumescu

Mihai Sălcuțan

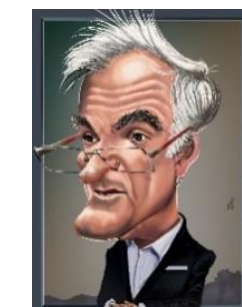
Mirela Grigore

Ion Diviza

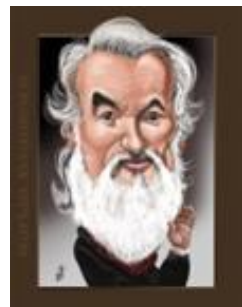
Constantin Moldovan

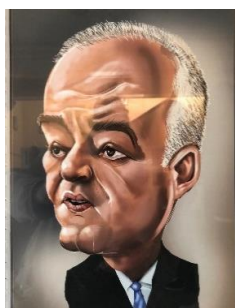
Vasile Larco

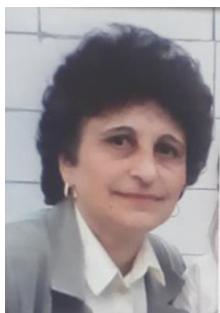

Daniel Bratu

Vasile Vajoga

Valentin David**Lică Pavel****Liviu Gogu****Cătălina Orsivski****Liviu Kaiter****Ionuț-Daniel Țucă****George Eftimie****Valentin Ursu****Mihaela Cojocaru****Florina Dinescu****George Ceașu****Viorel Martin****Petre Gigea-Gorun****Ion Micuț****Ion Moraru****Teodora Pascale**

Maria Vulpașu

Vasile Vulpașu

Mihai Haivas

Alexandra Dogaru (ALDO)

Emil Ianuș

Camelia Ardelean

Traian Brătianu

C-tin Bidulescu

Victor Bivolu

Mihai Călugărițoiu

Ovidiu Cristian Dinică

SPAȚIU PENTRU PORTETELE NOILOR COLABORATORI.

VĂ AȘTEPTĂM!

Nicolae Bunduri**ANTICAMERA**

Un fel de sală de-așteptare
În drum spre șefu' cel dibaci,
Sau un canton restrâns în care
Te antrenezi cu sârg... să taci.

DIALOGUL

O discuție în grabă
Ce se-ntâmplă mai mereu,
Când soția mă întreabă...
Și răspunde-n locul meu.

FANDOSITA

O fată fină, mofturoasă,
Ce sentimentele-și ascunde,
Tăcută, firavă, retrasă
Dar e cu gândul... știm noi unde.

HIMERA

O-nchipuire, spun pe șleau,
Dar dac-o judecăm, în sine,
E doar o fantezie, sau...
Ideea că trăim mai bine.

CERȘETORI ÎN ROMÂNIA

La cerșetori vedem cu groază,
Un stil de-a dreptu' păcătos:
De nu le dai... te „operează”
(La medici e taman pe dos).

SLUGĂ LA DOI STĂPÂNI

Socrii mei bogați, cu stare,
M-au cam stăpânit mereu
Și-au murit în ziua-n care...
Nu mă stăpânisem eu!

Ioan Toderășcu**MISS „ZIUA RECOLTEI”, LA 50 DE ANI**

Se mai bucură de stima
Unora, ca și-altădat',
Câtă vreme a fost prima...
Pentru mulți flăcăi din sat!

LA UN AMIC, SUB BOLTA RUGINIE

Reuniți, în vechea gașcă,
La un vin de razachie,
Am băut de bucurie,
Dar, în primul rând, de plească!

ANOTIMPURILE VIEȚII

Ajungând și eu în toamna vieții,
Nu râvnesc la anii tinereții,
Dar aș vrea, văzând domnițe coapte,
Să mai fie vară-n câte-o noapte!...

ȚUICĂ SAU MAGIUN?

Pentru vechiul prun, ca niciodată,
S-au certat, o vară, prea de tot,
Dar, în toamnă, din recolta toată
S-au ales cu-o... oală de compot!

TOAMNA ANULUI 2020

N-au prevăzut, se pare, nici prorocii
O toamnă c-un registru-așa perfid,
Că-n loc să numărăm și noi bobocii,
Vom număra bolnavii de Covid...

LA ANIVERSARE

Draga mea vecină, de pe scară,
Ne surprinde iar în mod plăcut,
Că-mplinește-o nouă primăvară,
După două toamne ce-au trecut!

Laurențiu Ghiță**VACANȚA ÎN CUPLU**

Eu, cu soția mea, când vine vara,
Ne facem, ca un cuplu nou, vacanța:
Ea,-n iunie, opt zile la Amara,
Și-n august, eu, cinci zile la Constanța.

VACANȚE CU FAMILIA

În Grecia noi mergem de mulți ani,
Și-n câte-o vară,-n Franța, sau Dubai,
Că, sincer, chiar nu am atâția bani
Să îmi permit trei zile la 2 Mai!

DE-ALE VIEȚII

Nu vă spun, desigur, lucruri noi,
Asta-i viața, e povestea ei:
După-o vară pățimașă,-n doi,
Vine-ades o primăvară-n trei!

GREȘEALĂ STRATEGICĂ

Deși știa că nimeni nu îi bate
Pe daci, în stare de ebrietate,
Cum Burebista a tăiat aracii,
Au început să piardă lupte dacii!

ACASĂ, DE PAȘTE!

Atât au hăulit și au urlat
Vecinii mei, de Paști, că nu mă mir
Că nu numai Isus a înviat,
Ci și-alte trei pătrimi de cimitir!

CĂ NU E OM...!

N-a fost un om în vechea Românie
Să nu fi scris măcar o poezie;
Azi, fenomenul merge mai departe:
Nu-i om să nu fi scris măcar o carte!

Florina Dinescu**E TOAMNĂ IAR...**

Ne plânge toamna într-o vie,
Iar cu-ale ei istericale
Provoacă des melancolie
Și crize... reumatismale.

CÂNTEC DE TOAMNĂ

Pastramă s-așterni peste ruguri,
C-așa-i obiceiul, eternul,
Să storci zeama dulce din struguri,
Exact cum ne stoarce guvernul...

TĂRIA VINULUI

Lăsat ne-a fost ca dar divin.
De-i negru, roșu, ori ca mierea,
Oricât de tare-ar fi un vin
Tot nu îmbată ca puterea!

ELIXIR

Infernalul său destin
Este dirijat de-o fată:
Când ea-i spune simplu „vin!”
El și simte că se-mbată...

REÎNCEP CURSURILE

Ai lui avură clar dreptate
Când l-au trimis de mititel
C-o bursă în străinătate,
Că ce mai prost ieși din el...

„REPETABILA POVARĂ”

Prin prisma forțelor celeste
S-a dus căldura infernală,
Se duc elevii iar la școală
Și profesorii la proteste.

Mihai Sălcuțan**O TEMPORA, O MORES!**

Altădată, la butoi,
Se făcea filosofie.
Azi, în jurul unui țoi,
Doar... politico-beție!

PROIECȚIE BAHICĂ

Înspre crama dintre vii
Calea-i dreaptă, panta-i lină,
Dinspre ea să mi te ții,
Drumu-i tot o serpentină!

METAMORFOZĂ

De la crama din Cotești
Drumul vinului îmi scapă...
Îl găsesc la București
Alergat, de-i tot o apă!

BĂRBĂȚIE

După luna de amor
Soțul a bătut în cui:
Casa toată e a lor,
Beciul este doar al lui.

BETEȘUG

Are-o boală ce-l domină
Și ea-ncet, încet, îl sapă...
Lâng-o sticlă ce e plină
Lui îi lasă gura apă!

FEMEIA VINURILOR MELE

Sunt convins, de-aceea spun
Pildă tuturor să fie:
Vinul este mult mai bun
Dacă ai să-l bei c-o *vie*!

Florin Rotaru**TOAMNA**

E anotimpu-acela-n care
Atâtea păsări călătoare
Se-ndreaptă spre mai calde zone
Și-n locul lor, din est, vin drone.

O, TEMPORA

Mai ieri, când mă plimbam pe-alei,
Cerneau în păru-mi flori de tei;
Aceleași flori, o feerie,
Mai cern și astăzi... pe chelie.

PEDAGOG DE ȘCOALĂ VECHĂ

Directorul e indispus,
Că școala nu-i ca altă dată:
Elevii nu-s atenți și-n plus,
Online îi e mai greu să-i bată.

LA OPTZECI DE ANI

În mine sufletul se zbate,
Iar pasu-mi este tot mai mic
Și simt toți anii ăștia-n spate...
(În față nu mai simt nimic!)

PROBLEME DE SEZON

Nevasta s-a făcut ca para
Și n-o pot îmbuna și pace,
Că uite, vine-acuma vara
Și n-are bani să se... dezbrace.

ORIGINI

Ne spune o legendă foarte veche
Că dacii beau de nu aveau pereche,
Se dovedește clar, cum bănuiam:
Și eu sunt cam *al dacului* din neam.

Ion Diviza**AUTUMNALĂ**

Sunt galbeni pomii și tufarii,
S-așterne bruma pe coline,
Dar verzi rămân mereu dolarii
În buzunarele străine!

NOSTALGIE AUTUMNALĂ

E toamnă iar, iubito,-n calendar
Și ești frumoasă azi ca niciodat’;
Costumul Evei bine-ți merge, dar
Pe ici pe colo trebuie călcat.

TOAMNA, DUPĂ PLOAIE...

V-aducem din păduri o veste mare
Ce optimismul vine să-l consacre:
Sunt pline de ciuperci otrăvitoare;
Nici nu există-n lumea-atâtea soacre!...

CONFIDENȚĂ

În cuplu am trăit civilizat,
Având un mariaj ca diamantul;
Aleasa mea nicicând nu m-a-nșelat,
Atâta cât și-a înșelat amantul!...

UNUI BURLAC ÎNVETERAT

Eziți mereu perechea să-ți alegi,
Din frică de „nevestele cu draci”;
Însoară-te și poate-o să-nțelegi
De ce nu trebuia nicicând s-o faci!...

UNEI VĂDUVE, LA BUSTUL FOSTULUI SOȚ

Poetului pe care l-ai sedus,
Când te urma vrăjit prin poienițe,
Și coarne mândre pe căpșor i-ai pus,
De-acuma văd că-i pui și cor(o)nițe...

Gheorghe Bâlici**LA DESPĂRȚIRE**

Când un amic îmi spune la șosea:
Sărută-ți soața și din partea mea,
Eu mă întreb la anii mei destui:
Dar oare care este partea lui?...

MĂRTURISIREA LACHEULUI

În ani trăiți cam făr’ de rost
Pe lângă cei ce-o duc regește
M-am prefăcut că sunt un prost
Și-acum doar asta-mi reușește.

DE ZIUA TA

Pe unii oaspeți la festin
În două grupe-i divizezi:
Ce-ai vrea să-i vezi și nu mai vin,
Ce vin și nu mai vrei să-i vezi.

FARISEILOR

La sfânta slujbă când vă închinați,
Cum stați lipiți ateu pe lângă-ateu,
Nu pot răzbi cei drepti și luminați
Și-abia de mai încape Dumnezeu...

VALORI INDISCUTABILE

Mi-a spus o doamnă că e bun poetul,
Că versul lui o pune chiar pe gânduri,
Dar o atrage-ncetul cu încetul
Epigramistul tare-n patru rânduri...

SENTINȚĂ

Cum nu-i deloc o vorbă goală
Că toată viața e o școală,
Ai da dolari, ai da și lire
Să poți scăpa de absolvire.

Daniel Bratu**MOTIV DE TOAMNĂ**

Azi, masa cu sticle deșarte
Unește ai scrisului ași,
Că biblioteca-i departe,
Iar cârciuma doar la doi pași.

FĂRĂ MILĂ

Suntem azi ca-n bancul
Predispus uitării –
Proștii-au pus bocancul...
Peste talpa țării.

PERENITATE

Uite,-i toamnă și, urgent,
Rugini-vor viile...
Doar, peren, în Parlament,
Urcă bălăriile.

AȘTEPTÂND, LA TERASĂ

Pe-un amic, de nota zece
L-am cinstit și-am cam pierdut -
Pe când vremea verii trece,
Vara lui n-a mai trecut.

TOAMNA LA COVASNA

Pe străzi, tot ce lumea vorbește
Aud, înțeleg și cutez
Și eu să vorbesc românește.
E clar. La Covasna-s. Visez.

RUGĂ DE OCTOMBRIE

Când frunze mii pe-alee cad,
Să urce-n arbori, hopa-țopa,
Maestrul Gârda, la Bârlad,
Se roagă doar la V. I. Popa.

Daria Dumescu**TOAMNA SE NUMĂRĂ BOBOCII**

La gard, vecinii puși pe sfadă,
Fac inventare-n cifre seci,
La câți boboci au în ogradă
Și câte sticle au în beci.

INSTANTANEU DE TOAMNĂ

Mi-am salutat vecinul. Ce țâfnos!
El, care de-obicei, e blând ca mielul,
Fierbea în sucu-i propriu, mânios,
Dar precizez că sucu-i tulburelul.

COMPETIȚIE ÎN LIVADĂ

Demonstrând c-avem putere
Și că ne mai ține vлага,
El a tras cu arcu-n mere,
Eu am tras în el cu ghioaga!

SOARTĂ...

Nevasta, pe a vârstei scară,
Adună iar o primăvară;
Pe soț destinul îl condamnă
Să mai pluseze înc-o toamnă.

PRUNA

Că are un efect energizant,
Ne-o spune-o doctoriță, an de an,
Dar consumată într-un mod constant,
E mult mai bună cea de la cazan.

ÎNGRIJORARE

La știri se-anunță-acum în mod stresant,
Că toamna asta nu va fi o glumă,
Dar am aflat un lucru alarmant,
Că pe cărare va cădea și Brumă.

Vasile Larco**CORUPȚII ȘI LOTERIE POLITICĂ**

La D.N.A. sunt cercetați,
Întruna cu dosare plouă,
Dar prea puțini sunt arestați...
Vreo 6, doar, din 49!

EXTINDEREA CORUPȚIEI

La noi se minte ne-ntrerupt,
Azi nu se întrevăd minuni,
Căci a ajuns a fi corupt
Și detectorul de minciuni.

CORECTĂRI

Să n-alerge alandala,
Calului îi pui zăbala,
Omului cu vorbă dură
I se pune pumnu-n gură.

CALIGRAFICĂ

Stiloul este revoltat,
Având acest motiv la bază:
Că e prea des manipulat
Să scrie ce i se dictează.

DESPRE LEGI

Voci ce zorile despică
Se revarsă din popor:
Nu de legi ne este frică
Ci de aplicarea lor.

DUPĂ RECALCULAREA PENSILOR

Calculat precum la carte,
Un pensionar pe an
Poate pune-un ban deoparte...
Însă nu mai mult de-un ban.

Vasile Vajoga**PROGNOZĂ**

Privind la măruș plin de floare,
Amicul nu-nceta să spere:
„La toamnă vom avea, se pare,
Un excelent rachiou de mere!”

E TOAMNĂ...

Se-mbracă teii în aramă,
E tot mai răcoroasă briza
Și-n aer simți un iz de crămă,
De parcă-ți suflă-n nas Diviza!

TOAMNA

E timpul când îmbracă țara
Culori ce-au fascinat poezii
Și când se umple iar cămara
Cu... mucegai pe toți pereții.

LA SCHIMBAREA OREI

O întrebare-mi vine azi în minte
Din cele ce mă bântuie puhoi:
„Ce-nseamnă-o biată oră înainte,
Când noi suntem c-un secol înapoi?!”

DE SEZON

Această toamnă, de curând sosită
Așterne în decor culori de soi,
Dar frunza-i nu e-atât de ruginită
Cum e gândirea multora din noi...

SATELIȚII METEO ȘI PROGNOZA VREMII

Prognoza s-a adevărit
Și-n toamna asta vremea-i dură,
Că s-a văzut din satelit
Un porc umblând cu paiu-n gură.

Grigore Cotul**MELANCOLIE**

Coboară toamna pe pământ
Cu nobila ei slujbă,
Pe frunzele ce cad de vânt,
Copacii cad... de drujbă.

INCOGNITO

Pe ulița noastră e toamnă,
Iar noaptea – la poarta știută –
M-așteaptă, în beznă, o doamnă
Cu frunza din față căzută.

VREMEA RECOLTEI

Cu-a mea nevastă – fire hoasă –
Culegem prunele discret,
Iar eu mă umplu de regret,
Că toate vor sfârși-n dulceață.

FENG SHUI AUTOHTON

Oricât e criza de rapace,
Motiv de-ngrijorare nu-i, că
Poporul nostru încă face
Suficient de multă țuică.

ANOTIMPUL RECOLTEI

E toamnă, ulița din sat
Din zori în seară tot vibrează,
Dar nu căruțele-o străbat...
Ci din motiv că asfaltează.

SEMNE DE ÎNCEPUT

Pe preot și pe polițist
De-i vezi alături de primar
Venind la școală, nu fi trist,
E început de an școlar!

Petru-Ioan Gârda**MELANCOLIE**

Gândind la fostele iubiri,
În toamna vieții, cenușie,
Eu nu trăiesc din amintiri,
Trăiesc din ce putea să fie.

RECOLTE BOGATE

Cad roade coapte, împlinite,
De grele, crengile s-au rupt,
Cad frunze reci, îngălbenite...
Și-arare ori câte-un un corupt...

TOAMNA... VIEȚII

Frunze cad, plutind rebele,
Pretutindeni pomii ning,
Numai frunza soaței mele
Stă-ntr-o pânză de paing...

PARAFRAZĂ

Având bărbat un bătrânel -
Ce are-averii în toată țara -
Și-a tras amant un tinerel,
Că... toamna nu-i ca primăvara.

DESTINE

Eram flăcău, eram drumar,
Iar ea la „muncă” pe trotuar;
Acum în viața noastră-i toamnă,
Eu sunt pe drumuri, ea e doamnă.

TOAMNA...

Se-adună fructe rubinii,
Se strâng și strugurii din vii
Și sacii plini se strâng la gură
Și fetele de pe centură...

Constantin Moldovan**EPIGRAMA VIITORULUI**

Orice ar spune, azi, epigramiștii,
S-ar evita, precis, atâtea drame,
De-ar inventa, cândva, specialiștii
Robotul care scrie epigrame!

METAMORFOZĂ

La mine-n casă, evident,
Sunt de soție dependent,
Dar la amantă las prudența
Și îmi declar independența!

UMORISTUL

Să-l ai în preajmă e o încântare
Cu veselia lui molipsitoare
Și nu e de mirare, bunăoară,
Că la un parastas l-au dat afară!

SUGESTIE

Șurubul cel de care te tot plângi -
Ca orice damă bună și cu fițe -
Încearcă, fată dragă, să-l mai strângi
Sau lasă-l pentru alte... piulițe!

DEZVĂLUIRE

Amabil - și zâmbind pe sub mustață -
Mi-a spus, șoptit, un tip de la putere
Că nu mai este mult și scot pe piață
Mașina care spală caractere!

**LA UN CONCURS DE EPIGRAME CU
TEMA „ SCÂRȚ ”**

Colegii-au zis că am atins sublimul
Și mi-au slăvit, in corpore, lucrarea,
Dar m-am clasat sub linie. Chiar primul...
A scârțâit, se pare, jurizarea!

Viorel Martin**TOAMNĂ 2025**

Din pensie mi-au ciugulit
Și TVA-ul s-a mărit;
La piață traista mea nasoală
O simt din ce în ce mai goală.

ȘTIRILE TV

În toamna mândră și bogată
Bobocii-i socoteam odată,
Da-n toamna asta știrile
Îmi numără scumpirile.

TOAMNA ASTA

Profesorii au tras de zor
Și l-au ales pe Nicușor
Că va fi bine, bunăoară
Și-acuma văd că-i dă afară.

EPIGRAMISTUL 2025

În toamna asta m-am gândit,
De când mai toate s-au scumpit,
Ca să mai fac haz de necaz...
Mănânc în loc de carne, praz.

ROMÂNUL ÎN TOAMNA LUI 2025

Stau și mă gândesc la greu
Unde merge banul meu
Și cămașa dar și haina?...
În Moldova și Ucraina!

**GHICITORUL ÎN CAFEĂ ȘI-N
EPIGRAME**

Iarna asta vreau să strig
Cred c-o să murim de frig,
Dar ghicind în epigrame...
Cred că-o să murim de foame.

Mirela Grigore**SELECȚIE NATURALĂ**

Toamnă-i iar și-i bucurie,
La orașe și la sate,
Poame-s multe,-i bogăție,
Însă roade... cine poate!

AMINTIRI DIN COPILĂRIE

Mi-e dor de toamna fermecată,
Aroma de gutui i-o port
Și plâng, iar masa-i încărcată
Cu fructe-aduse din import.

PEISAJ DE TOAMNĂ

Când toamna rubiniu-și pune
Peste livezi și curătură
Și în livadă-s poame bune,
Dar mult mai multe-s pe centură.

PRACTIC...

Trăim o vară plină de suspans
Și cei aleși ne mint ca și-nainte,
Iar toamna vine-agale, în balans...
Deci, doar natura, practic, nu ne minte.

CONTRASTELE VIEȚII

Bătrânețea-i ca o toamnă,
Ești avut, te simți bărbat,
Dar *te toacă* a ta doamnă,
Că ești *nevoiaș* în pat.

SEMNELE TOAMNEI

Toamna, parcă-ar fi un zeu,
Schimbă crama-n loc divin
Și, firesc, mă schimb și eu,
După țuică-i dau cu vin.

Ion Micuț**PERFORMANȚE ȘCOLARE**

Câțiva elevi din satul meu,
Căzând la „bac” în astă vară,
În toamnă mulți se angajară
Suplinitori la un liceu.

RECOMPENSE PENTRU PENSIONARI

În toamnă, strânși în Piața Mare,
Bătrânii cer o majorare
Și au primit o indexare:
Mii de bastoane pe spinare.

INTERES NAȚIONAL

Pensionarii-au dat de veste,
Că ies în toamnă la proteste,
Căci Parlamentul n-a dorit,
Să dea viagra gratuit!

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Că noua „profă” de română,
Nu bea cafea, nici nu fumează,
Nu e un bai, căci într-o lună
Elevii săi o meditează.

ÎNGRIJORAREA

La toamnă am de ce mă teme,
Când ziua scade, noaptea crește,
Mă culc cu soața mai devreme,
Iar mie altceva-mi descrește.

BUCURIE-N SAT LA MINE

Mi-e drag când toamna se ridică
Din curți spiralele de fum
Și-adie-un diafan parfum
De la aromele de țuică.

Dan Norea**LA DOCTOR**

Ajunsă-n cabinet, s-a dezbrăcat,
Un trup superb, pe loc te bagă-n boală,
Dar doctorul se-ncruntă: "Ce păcat!"
Văzând că a venit cu mâna... goală.

ETIMOLOGIA UNEI EXPRESII

Pe lângă Deveselu, un curcan
Tot admirându-și puii, printre ei
Văzu și unul afro-american
Și-a izbucnit pe loc: Ce puii mei!?

SUFLETE PERECHE

Iubirea noastră este de poveste,
E-aleasa mea, azi se-mplinește anul,
Ne merge bine, iar motivul este
Cum am ales atunci: am dat cu banul!

SFATUL UNEI MAME CĂTRE FATA EI

Când te măriți, te rog să fii activă,
Cunoaște mulți, să-i vezi de ce-s în stare,
Nu-i ca la urne, dragă, dimpotrivă:
Din toți, alege răul cel mai mare!

SFATUL UNUI TATĂ CĂTRE BĂIATUL LUI

Alege-o slăbănoagă sau o grasă,
Brunetă, blondă, slută sau frumoasă,
Inteligentă, proastă, bună, rea,
Nu vreau decât atât: să fie-o EA.

**TOATE LUCRURILE BUNE SUNT ILEGALE,
IMORALE SAU ÎNGRAȘĂ**

Doar lucruri bune-mi plac, e felul meu,
Fiind băiat subțire de oraș,
De legi mi-e frică... și de Dumnezeu...
Deci am ales, din toate – să mă-ngraș!

Victor Bivolu**AM IEȘIT LA PĂSCUT**

Cum sunt cam bisericos,
Într-un cadru sănătos,
Simt un mare chef de viață...
Pe tărâmul cu verdeață!

NUME ȘI RENUME

Subsemnatul, nu sunt ciung
Nici ca bivolul nu-mpung,
Dar când vor să-mi fure pita,
Dau năprasnic... cu copita!

LIPSIT DE GRIJI

Sunt om simplu din popor,
Trec prin viață zâmbitor,
Nu am bani, nu am avere...
Din păcate, am muier!

LA VÂRSTA A III-A

Sunt fericite, spun pe șleau,
Că pot bea atât cât vreau;
Simt, cam trist, cum zboară anii,
Însă și mai grav, și banii!

MIE, ARTILERISTUL

Eu, ca trăgător la tun,
Vreau dușmanul să-l răpun;
Ca să fie totul bine
... Am și praștia la mine!

ALEG HAIDUCIA

Că guvernul-n dușmănie,
Mă tratează cu dispreț,
Nu mai vreau democrație...
Cu acest teribil... preț!

Mihai Haivas**CRONICĂ DE TOAMNĂ**

S-a ivit pe culme toamna
Zâna *asumatelor*,
Spaima-rușilor și doamna
Hâdă a suratelor!

CRESC ACCIZELE

A trecut întâi o boare
Peste vechea noastră criză,
Dar va fi, prin buzunare,
Un **taifun**... nu doar o briză!

DUPĂ TOAMNA NĂZUROASĂ...

Prin parcuri, flori doar în ghivece,
Iar păsările sunt plecate...
Urmează anotimpul rece
Și la-ntreținere... vin rate!

TOAMNĂ ROMÂNEASCĂ

Afirm acum, ca altădată -
Și nu pot spune cu mândrie -
Că toamna asta e bogată...
În *ură, lene, sărăcie!*

GUVERNULUI ACTUAL (amfibrahic)

„Eu nu știu limanul spre care”
Țintește de-o vreme *Guvernul*,
Dar țara, cum e-n demolare,
Se pare că ăsta-i *Infernul!*

**ROMÂNILOR ÎN PRAG DE TOAMNĂ
(anapestic)**

Spre-nțelegeri și pace-i îndemn,
Dacă vor să nu cadă în groapă,
Căci ajunși azi la *sapă de lemn*,
Vezi cum mulți, între ei, *se tot sapă*.

Ionuț-Daniel Țucă**„VIAȚA LA ȚARĂ”**

De-o autentică savoare,
Originală-n orice plan,
E dulce, calmă, primitoare,
Dar asta numai ca roman.

BUNĂ VECINĂTATE

Cu-al meu vecin împart hotarul,
Împart merindele, paharul
Și munca asta blestemată.
Muierea, nu. I-o dau pe toată.

TURIST INDISCIPLINAT

Ajuns la munte, sus, la Râncă,
Împinse-o stâncă la popas
Și s-a tot dus la vale stânca...
Doar „bolovanul” a rămas.

TOAMNĂ ÎN PĂDURE

E tristă frunza-n pădurice –
Pe unde-avea tataia lotul –
Și nu se-nduplece să pice;
În schimb, copacii cad cu totul.

PRIN PĂDURE, PE CĂRARE

Iau la pas – din nord spre sud –
Mândrul codru secular;
Păsări nu se prea aud,
Dar topoare, foarte clar...

GUVERNANȚII ȘI TĂIEREA PENSIILOR

Prinși cumva în corzi de ring,
Zis-au – în contexte varii –
Că de pensii nu se-ating,
Văd că nici pensionarii.

Maria Vulpașu**SCARA VIEȚII**

Pe scara vieții urci mereu
Și dificilă e povara,
Căci totul pare mult mai greu
Spre vârf, căci e firavă scara!

CU MÂINILE SALE

A lui fapte de hoție
Cu bani grei îi sunt spălate,
Că-s făcute, lumea știe,
Nu cu mâinile... curate!

DE FAȚADĂ

Îl împinge interesul,
Avansează cu mult zel:
„Eu fac tot”, a zis alesul,
Însă numai pentru el.

ACCIDENT CU URMĂRI

La divorț ajunse-ndată,
Provocând în jur derută,
El, aviator de-armată,
Agățat de-o... parașută!

MOFTUROȘI

Cei ce sunt mai sus de lege
Și ne țin cu ochii-n soare,
Vor să fure, se-nțelege...
Nu să stea și la răcoare!

TRISTA REALITATE

De-atâția ani am observat
Că mulți aleși din parlament,
La toți acei ce i-au votat,
Gogoși le-aruncă... permanent!

Vasile Vulpașu**DILEMĂ**

Pe la femei frumoase-am fost
Și creierul mereu mi-l storc,
Cum să îmi fac în viață rost
Când ele vor să mă întorc!

VINUL, CEL MAI BUN AFRODIZIAC

În viața asta, e firesc,
Norocu-n loc să nu îmi steie,
Să am, și cred că nu greșesc,
Un vin, o casă și-o femeie!

CONTRADICȚIE

Marfa în cutie-ți place,
Să n-ai lipsă la gramaj
Dar femeia satisface,
Numai... fără ambalaj.

PREVIZIUNE

Doamne, nu îmi da năpastă,
(Cum spunea bătrânul Dante):
Mort, m-ar plânge o nevastă
Și vreo șapte, opt amante.

SOȚII ÎNȘELAȚI (AUTOEPITAF)

Colțul, pașnic eu l-am dat,
Căci rivalii în amor,
N-au știut că am mușcat
Și din „jumătatea” lor!

MINISTRUL ȘI PENSIILE

N-o să avem de pensii parte,
Ne tot tratează cu sictir,
Dar cum speranțele-s deșarte,
O vom primi la cimitir!

George Ceaușu**ALTFEL SE PUNE PROBLEMA...**

Cu doi pești cu coadă mare
Și cu ochii cât tipsia,
Dar luați din galantare,
Mi-am mai îmbunătățit... soția!

LA BALTĂ...

Capturînd o caracudă,
Omul pus pe fapte mari,
Gâtul bucuros își udă...
Cu o sticlă de Cotnari!

NEVASTA ȘI SCOBARUL

Un ataman ce-a fost la iaz,
Cu două fâțe mai înfipete,
Acasă a avut necaz:
I s-au servit doar zile fripte!

SALATA TARAMA

Cu syrtaki, cu bucate
Și cu icre piperate
Ce le dau pe Euroi
Grecii-atrag... turiștii roi!

LA CÂRNA

Ziua lungă, estivală,
Într-o Deltă populată
Cu țânțari ce dau năvală,
Nu se uită... niciodată!

PESCAR ȘI TOTUȘI...

Pe traulere (sau pescadoare),
Am prins balene, câini de mare;
E drept, m-au cam înspăimântat...
Nu ca rechinii de uscat!

Lică Pavel**ZODIACALĂ:**

Eu, ca zodie, sunt „pește”
Însă beau de supărare
-Dacă dumnealui plătește-
Și c-un ”leu”... la pungă, mare!

SATISFACTIE DE TOAMNĂ:

E Raiul toamna asta, plină
De rod bogat și-s fericit,
Că n-am găsit nicio grădină,
Să aibă-n ea un *fruct oprit*!

TOAMNĂ BOGATĂ:

Cu fructe din belșug și crame,
Oriunde foamea ți-o alungi,
Căci toamna și pe drum sunt poame
Iar multe au... picioare lungi.

SEZONUL MURĂTURILOR:

Că toamna mulți pun murături,
După tradiția lor sacră,
E treaba lor, dar acrituri
Eu nu pun, cât o am pe soacră!

MELANCOLIE:

Vezi, rândunelele se duc
Și eu beau bere ca un cuc;
Din nori o ploaie cade fin...
De ce nu VIN, de ce nu VIN?

TRISTEȚE:

El, soțul - moș. Ea - jună doamnă.
El - trist. Ea - tristă, că e toamnă
Și-ngălbeneste frunza-n vii,
Iar soțu-i umblă printre vii!

Cătălina Orșivschi**TOAMNA**

E vreme rece,-s înși puțini pe stradă,
Își schimbă vântul cântu-n partituri
Și ruginit-au frunzele-n livadă
Și sigur și-ale mele-ncheieturi.

DIVIZIUNEA MUNCII, TOAMNA

Când rodul toamnei e cules,
Femeile, bag eu de seamă,
Că din bucătărie ies
Când ies și soții lor din cramă...

COTIDIAN STUDENȚESC

Cad frunze ostenite pe cărare,
Cad la examen mulți, din întâmplare,
Cad fructele brumate din livadă,
Dar și guvernul noi am vrea să cadă.

COTIDIAN AUTUMNAL

Cad frunze-ngălbenite pe cărare,
Dar și studente, la examinare;
Studentului de muncă nici că-i pasă
C-o „poamă bună” i-a căzut în plasă.

VINE TOAMNA

Când vine toamna plumburie,
Cu bogății, de nu-i reziști,
E veselie-n mustărie;
Școlarii însă-s foarte triști.

RUGA UNUI ȘCOLAR ÎN PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

E toamnă iar în calendare
Și, Doamne, eu te rog fierbinte:
În prima zi voi fi cuminte,
De-aduci apoi vacanța mare!

Liviu Kaiter**AGRICOLĂ**

Tot grâul a fost ars la soare,
Porumbul nu se mai irigă,
Pâine nu au pentr-o gustare ...
În toamnă-o pun de mămăligă!

OAMENI GOSPODARI

Muncesc în gospodărie,
Fără pauză, continuu;
El întinde vița-n vie,
Ea o-ntinde la vecinu'!

LA CULES

Recolta-i bună, spun bătrânii
Și toate câmpurile-s pline,
Iar toamna, cu alai românii,
Merg la cules... în țări străine!

RECOLTĂ BOGATĂ

Recolta-a fost, că a plouat,
Dar pe ogoare nu-s combine,
Căci oamenii-s la crâșmă-n sat...
“Niște țărani!... Nu ai cu cine!...”

OM GOSPODAR

Stătea tot timpul în grădină,
Dădea la sapă, mai cosea...,
Caii trăgeau căruța plină
Și el săracu'... la măsea!

TOAMNA PE LITORAL

Sezonul estival s-a încheiat,
La malul mării este alt decor;
Mizeria pe plajă s-a mutat,
Gunoaiele-au plecat la casa lor!

Liviu Gogu**MULȚUMIRE PĂRINTEASCĂ**

Cum astăzi, pe bani și cu pile,
Liceul abia l-ai gătat,
Sunt sigur, că-n viață, copile,
Ajungi cel puțin... deputat!

MĂRTURISIRI DE LICEAN...

Că-i rea, prea bine știm cu toții,
A noastră profă de chimie,
Dar o privim, furiș, ca hoții...
Stă bine la... anatomie!

ECHILIBRU ÎN POLITICA ROMÂNEASCĂ

Opoziția se-nmoaie,
Iar puterea face-osânză;
Unii-o fac constant de oaie,
Alții... nu fac nicio brânză!

GOSPODINA MODERNĂ

(Inspirată din poezia „Gospodina”, de Otilia Cazimir)
Azi, furnica duce-n spate
O lăcustă jumătate
Și un greier mititel...
Bunătați de la Bruxelles!

PARLAMENTARII, ÎN AȘTEPTAREA JUDECĂȚII DE APOI

Gândind la Judecata ce-o să fie,
Vor statua, vegheați de Duhul Sfânt –
Ori cu aviz de la Patriarhie –
Imunitate-n cer... ca pe pământ.

CÂND ÎN TÂNĂRA FAMILIA VINE UN NOU MEMBRU

L-a anunțat a lui soție,
Cam dup'-un an de căsnicie:
„Curând, n-o să mai fim doar doi...
Se mută maică-mea la noi!”

Ion Moraru**TOAMNA LA ȚARĂ**

Constat că au rămas la sate
Întregi ogoare nearate...
De-aceea, azi, țăranul sfânt
Cu-agricultura-i... la pământ!

TEMERI DE TOAMNĂ ELECTORALĂ

În camera de la hotel,
Un deputat e singurel
Și sufletu-i se face mic,
Când ploaia-aude-n geam: pic, pic!...

ȘOMAJ AUTUMNAL

Toamna vine-n trena ei de ceață,
A-nceput să plouă și e frig,
Am îngălbenit cu toți la față
Și-a căzut și bruma... de câștig!

UNUIA, TOAMNA

Aflându-se, cum e firesc, în toiul
Culesului de vii, a scos butoiul...
Ar vrea să-l opărească, dar se roagă
Ca nu cumva să îi lipsească-o... doagă!

MIE, TOAMNA

Vița mea de vie-i ca un vreasc...
Neavând în toamna asta poame,
M-am gândit să dau ceva la „teasc”:
Noul meu volum de epigrame!

UNUI AGRONOM, ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

Susține dânsul că ogorul
Îl bate, zilnic, cu piciorul
Și-i dau dreptate, mai ales
Că „bate câmpii” foarte des!

Traian Brătianu**O, TEMPORA**

I-a cumpărat un ceas frumos
Și viața a decurs duios.
Acum se plânge la femei
Că nu mai cântă cucul ei.

REGRETE

Din închisoare a plecat,
În vară, pe căldură mare
Și imediat s-a lamentat:
Era mai bine la... răcoare!

DUPĂ MĂRIREA TAXELOR

Ne-am dorit vacanță-n doi,
Eu la munte, ea la băi
Și alegerea-i frumoasă:
„Anul ăsta stăm acasă!”

CA LA NOIEMBRIE

Cum elevu-n mod sinistru
Pe la cursuri n-a mai dat,
Tata l-a făcut ministru,
Iar partidul – deputat.

FIECARE CU-ALE LUI

Dacă beau o țuică mică
Și moralu-mi se ridică.
Soața spune mai mereu:
Altceva aștept și eu!

UNUI CUPLU ÎN TRATAMENT

Bolnăviori sunt amândoi,
Pentru care s-au tratat:
Ea, cu altul, pe la băi,
El la cârciuma din sat!

Constantin Bidulescu**UNUI CONDUCĂTOR**

Un atomic război,
Dacă vrei să-l pornești,
Nu există eroi...
Șanse n-ai să trăiești!

AVEREA MEA

Are-ntreaga-mi avuție
Cinci zerouri pe hârtie,
Dar în fața lor, vă zic,
Din păcate nu-i nimic!

PRIORITATE

Oamenii sărmani,
Ar mânca plăcinte...
Toți se plâng de bani...
Nimenea de minte.

CĂUTĂRI

Încă n-am găsit,
Senator cinstit.
Încă n-am aflat,
Un poet bogat.

NĂPASTA

Nu e singurul la mamă,
Are frați, cam de o seamă,
Dar mai are o năpastă,
Singur nu-i... nici la nevastă!

DOPUL

La el, menirea e deplină
Atunci când sticla este plină,
Dar unii, am o bănuială,
Sunt ca un dop la sticla goală.

Alexandra Dogaru-ALDO**UNOR ÎNȚELEGERI CU DAMF**

Mi-e peste poate să-nțeleg păcatul
Justiției în grup organizat:
Mănâncă usturoi doar avocatul,
Miroase, însă, și la magistrat!

LIBERTATEA DE CIRCULAȚIE

Iadul, plin ca pușcăria,
Inabil să grațieze,
S-a decis să emigreze
Ca partid, în România!

LA PLAJĂ

Vom purta – aflăm „pe surse” –
Frunza clasică mai rar;
Ne-om permite din resurse
Doar bikinii de mărar!

URARE

Acelor ce furară din tezaur,
Rămași neprinși când cazul se încheie,
Un lucru le dorim: la coif de aur,
Să aibă și brățări de fier – cu cheie!

DIONISIACĂ

Vierii tarabostes, dacia sacri,
Când Deceneu le interzise vinul,
Îl ascultară-ndată pe divinul
(Au smuls doar vii cu struguri mici și acri)!

AUTUMNALĂ

Stau expuse la tarabe
Cepe-alături de-un covrig,
Gogoșari, ardei și babe
Roșii, vinete... de frig!

George Eftimie**LA MARE**

Plajă, soare, vânt, femei
Și scumpiri ce vin ca valul,
Pierd aleșii șapte piei,
Însă nicidecum... tovalul.

ABUNDENȚĂ

Nici centura nu-i pustie,
Damele conform poveștii
Vin în valuri, și-n prostie
Ne proliferază peștii.

PUPĂTURI

Ai noștri tineri s-au emancipat
Cum ne relevă azi cotidianul,
Deși-s și-aicea dosuri de pupat
S-au năvălit... și au trecut oceanul.

DESPĂRȚIRE

Soțul i-a plecat, - „de bine” -,
La mămica dumnealui,
Soața însă-n târg susține
Că-i... la mama dracului.

SPONSORIZARE

Luntre ne-am făcut și punte,
I-am dat votul, euroi,
Dar de când l-am pus în frunte...
Vrea și pielea de pe noi.

OPTIMISM

La concursul de pictură
S-a cerut caricatură,
Eu stând bine cu moralul
Le prezint... originalul.

Valentin Ursu**TOAMNĂ ROMÂNEASCĂ**

Tot umblând din cramă-n cramă
Trez nu am mai fost de-o lună;
Vin sălcii, sare-n pastramă,
Numai „poama” a fost bună!

EFFECT SECUNDAR

Când te pupă dumnealui
Chiar și-un pic, doar ca simbol,
Despre buze poți să spui
Că-i compresă cu-alcool.

TOAMNA EUROPEANĂ LA MUSTĂRIE

Azi am fost la mustărie
Must să beau, nu ca în Vest,
Dar acolo ironie:
Se serba Oktoberfest!

POSTARE TIPICĂ DE FACEBOOK

Cum e moda doi în unu
Și la ușă toamna bate,
Nu postez cum fac magiunu',
Și-o să pun pisici murate!

UNUI POLITICIAN CORUPT

Dacă intră-n pușcărie -
Unii spun că pân' la toamnă -
Are șanse ca să fie
În celulă, prima doamnă!

PARADA MILITARĂ DE 25 OCTOMBRIE

Am văzut pe la paradă
Pompieri, jandarmi, panduri,
Defilau frumos pe stradă;
În tribună... acrituri.

Petre Gigea-Gorun**UNUI CARIERIST**

Mi-am pus tot felul de-ntrebări
Despre-ale lui apucături.
Nu se pricepe la lucrări
Dar este as la... lucrături.

UNEI DOAMNE ÎN VÂRSTĂ

Mi-aduc aminte, într-o toamnă,
M-a întrebat: „Câți ani mi-ai da?"
Și i-am răspuns: „O, scumpă doamnă!
Eu nu v-aș da... v-aș mai lua..."

FILOSOFIA MUSAFIRULUI

E-o filosofie seacă
La momentul potrivit:
Musafirul care pleacă,
E mereu... bine venit.

UNUIA CARE SCRIE CĂRȚI PROASTE

A scris o carte, un amic,
Și mi-a trimis-o într-un plic.
Este abil, orice s-ar spune,
Că știe cum să se... răzbune.

FILM CU SFÂRȘIT TRAGIC

Într-un film fenomenal
El și ea se-ndrăgostesc
Sfârșit tragic, că-n final
Plâng și... se căsătoresc.

DOCTORUL, LA ZÂMBETUL UNEI DOAMNE

„Când vă văd zâmbind îmi vine
Ca să vă invit la mine."
„Mă flatați și chiar insist."
„Doamnă, știți, eu sunt... dentist."

Mihaela Cojocaru

-senryu-

BRICUL MIRCEA –

cu încă un an se-apropie
de "cel Bătrân".

PESCAR NOROCOS –

au adus pește proaspăt
la pescărie.

OLIMPIADA DE TIR –

deghizat în concurent
micul Cupidon.

HERMES, ZEUL HOȚILOR –

în Olimp sau pe pământ
tot la el acasă.

MĂȘTI ÎN PANDEMIE –

unii cu una nouă
peste cea veche.

SCUMPIRI ÎN PIAȚĂ –

oamenii vin și pleacă
mieii rămân pe loc.

DUPĂ NUNTĂ –

din rochia cu trenă
scutece noi.

SAT ÎMBĂTRÂNIT –

doar paznicul livezii
singur la cules.

Emil Ianuș**CONFIRMARE**

Am primit di la Dobreanu
„Hohote-divertisment”
Di cari zâci olteanu
Că-i revistă di talent...

Cu umor ci nu există
Din copertă în copertă
Încât zâci c-așă revistă
Ari o valoare certă.

Ș-atunci io, Ianuș Emil,
Zâc în grai moldovinescu:
Da, revista ari stil
Șâ-n lățâmi șâ-n LUNGESCU!

Marian Avramescu

Valentin David**BOALĂ AUTUMNALĂ**

Când vine toamna, cu decentă,
În zbor, pe plaiul carpatin,
Mă duc amicii la Urgență...
Să mai îmi bage sânge-n vin!

BINEFACERILE TOAMNEI

De vlagă vrând ca să mă stoarcă,
Cum toamna a adus de toate,
Din greu, natura mă încarcă...
Îmi pune sacii grei în spate!

DISOCIERE

Eu beau râvnitul vinișor,
Doar din pahare cu picior,
Dar cum hangița m-a frapat,
Îi cer piciorul... separat!

INADVERTENȚĂ

Eu, cântecele de pahar,
Că sunt mai vechi sau sunt mai noi,
Le-am învățat, în mod bizar,
În beci călare pe butoi!

LICHIDUL PERFECT

Vinul cu-ncăpățânare,
Roșu, negru, slab sau tare,
Își păstrează în pahare,
Starea sa de agregare!

COSTUM AUTUMNAL

Pe Adam la bărbăție
Frigul să nu-l usture,
Frunză nu mai vrea de vie....
Ar dori de brusture!

CADOU AUTUMNAL

E veșted măru,-i frig și plouă
Și-Adam îi dăruie atent,
Iubitei sale-o frunză nouă...
Dar dintr-un plastic transparent!

NOSTALGIE DE TOAMNĂ

Privesc nostalgic butea goală,
Vor trece zile lungi și nopți,
Lovit de-o sete colosală...
Căci strugurii nu-s încă copti.

ANOTIMPURI

În toamna mea e primăvară,
Deși mi-e iarnă-n toate cele.
De-abia aștept să vină vara...
Cea blondă, a vecinei mele!

METEOSENSIBILITATE

În toamna vârstei, încercați
De viață și excese,
Părem mai triști și mai plouați...
Doar vânturile-s dese!

TOAMNĂ PERPETUĂ

Toți Adamii în etate
Sunt loviți cumplit de soartă:
Vii, dar și-n eternitate,
Chiar și frunza le e moartă!

PASTEL DE TOAMNĂ

Schimbând inflexiunea vocii,
Adie vântul prin fânațe:
Nevasta numără bobocii,
Iar soțul dă vârtos la rațe!

Teodora Pascale**HEI, SOARTĂ!...**

Hei, soartă, joacă-te cu mine,
nu-mi spune că ai obosit,
Ești pusă mult prea des pe șotii,
deci, să glumim pân' la sfârșit...

Pășesc prin ruginiul toamnei,
simțind că vârsta-i doar un scor,
Ce-mi dă curaj să urc spre soare,
cu aripi ample, de cocor.

Am calități de orhidee -
e floarea mea, în zodiac,
Cum, simbiotic, crește-n arbori,
lubitul îmi va fi copac.

Învăț și trucuri de magie,
să-mi folosească mai târziu,
Când, în povestea mea nescrisă,
o vrăjitoare am să fiu!

Acrobații pe firul vieții
încerc, deși e tot mai greu,
Dar calculez corect și, iată,
la tine-n brațe cad mereu.

Dintr-o mulțime de motive,
în mod stupid sau inspirat,
Tu, ce mă știi atât de bine,
se pare că m-ai adoptat.

Hei, soartă, joacă-te cu mine,
nu pune stop, ar fi păcat...

LA CUMPĂNA VIEȚII

De ce m-ai înzestrat cu-atâta har,
Tu, Mag pervers - îți spun pe nume, Soartă,
Apoi m-ai șters din a Poemei Cartă
Și ai făcut din visul meu, coșmar?

A mai rămas o mână de cenușă
Din pomul cu metafore de ieri;
Mă lepăd azi de vechile poveri,
E timpul să ridic a ta mânășă.

Nu voi lăsa tărâmurii de mister
Iscale din tăceri și necuvinte,
O lume de suave simțăminte
Să piară, ca nălucile-n eter.

Cu lacrimi de tristețe și de sare,
La mine-n suflet plouă, visceral,
Sunt gata să înfrunt al vieții val,
Să înțelegi că nu-s o oarecare!

DIN VIAȚA DE CENACLU

Întâlnirea membrilor Cenaclului "Hohote" – 07 septembrie 2025

Întâlnirea membrilor Cenaclului "Hohote", din data de 07.09.2025, s-a desfășurat într-un cadru natural, plin de farmec, culoare și bună dispoziție, în satul Brădiceni, comuna Peștișani, Gorj.

Am fost invitați de Laura și Mihai Lungescu, gazde extrem de atente și primitoare. Pe lângă masa îmbelșugată, vinul familiei și alte delicatese, oferite cu drag, am avut parte și de alte surprize care ne-au făcut să ne simțim foarte bine:

- la Căminul Cultural din Brădiceni, prin amabilitatea d-nei Angela Gelatu am vizitat Clubul Seniorilor sau "Bunicii Comunității Peștișani" și ne-au încântat lucrurile vechi aduse aici de bunici, costumele populare aranjate într-o mică expoziție și produsele handmade pe care ei le-au confecționat;
- am mers apoi la Stejarul secular, aflat în spatele căminului cultural, care a fost plantat în primăvara anului 1864, din inițiativa logofătului Costache Goga. Aici este și locul unde se țin manifestările culturale "Serile la Brădiceni".
- pentru că nu se putea să plecăm fără să vizităm și Casa memorială Constantin Brâncuși din Hobița, am dat o fugă și până acolo, iar pe treptele casei Mihai Lungescu ne-a citit din creațiile proprii, dedicate marelui sculptor Constantin Brâncuși.
- am poposit la minunata pensiune "La Moară", unde gazda Alin Fuiorea ne-a curtat pentru lansarea numărului următor al Revistei "Hohote" și chiar pentru o ședință de Cenaclu cu auditoriu mai larg.

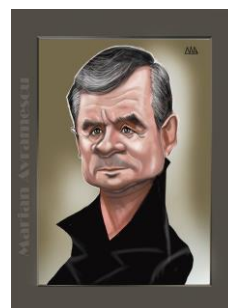
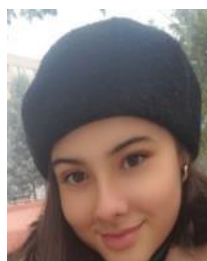
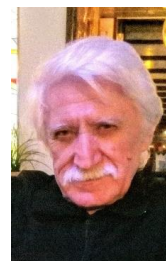
Revenind la masa frumos așezată sub bolta de viță de vie, ne-am apucat de treabă:

- au citit din creațiile personale, Doru Fometescu, Nică Janet, Grig Dobreanu și Mihai Lungescu;
- poetul și epigramistul Nică Janet ne-a dăruit fiecăruia câte un exemplar din volumul nou apărut, "Parodii de inimă albastră", iar domnul doctor Fometescu Doru câte o carte de versuri;
- au fost făcute propuneri pentru viitoarele numere ale revistei Hohote și pentru apariția a două rubrici noi în revistă;
- președintele Cenaclului "Hohote", Mihai Lungescu, ne-a dat o veste bună, anunțând că Revista "Hohote" va apărea de acum încolo, sub egida Uniunii Epigramiștilor din Romania, veste care a stârnit puternice aplauze.

Mulțumim gazdelor și celor care au onorat invitația!

Articol de Luminița Săceleanu

GALERIA MEMBRILOR CENACLULUI "HOHOTE"**Calotă Rodica****Janet Nică****Ion Butulescu****Nicolae Dragoș****Luminița Săceleanu****Geo Filiș****Grig M. Dobreanu****Doru-Mihai Lungescu****Nelu Vasile****Doru V. Fometescu****Gabi Roșianu****Cornel Munteanu****Valentin Groza****Antonia Prunariu****Alexandra Surupăceanu****PIF Vasilescu**

Luminița Săceleanu

SINCRONIZARE CASNICĂ

E Brumar acum sfârșit,
Mai sunt multe de gătit;
Ea mai umple la borcane,
Dragul soț golind stacane.

PROSPERITATE

Când nevasta-i gospodină,
Au cămara mereu plină,
Al ei soț pahare-nchină
Pân-adoarme pe podină.

VINE TOAMNA

Ea, o gospodină bună,
Robotește și adună.
Da și el se osândește
C-un butoi ce îl golește.

VINE TOAMNA

Gospodina hărnicuță
Strânge ca o furnicuță,
Dar și soțul, gospodarul,
Bâzâie precum bondarul.

SECETĂ

Cum seceta e nemiloasă,
Nici via nu mai e făloasă,
Peste ciorchini și pe sub frunze,
Păianjenii țesut-au pânze.

EXPERIMENT

De crezi că-i un impediment
Să-ți fiu soție, nu forțez,
Voi face un experiment
Și mâine seară... divorțez.

DESPRE ALEGERI

Banu-i ochiul dracului
Și coșmar săracului,
Dar în loc să-l ocolești,
Către el mereu vâslești.

UNUI LĂUDĂROS

Un flăcău, puțin tomnatic,
Pe rețele e activ,
E la vorbă-ndemânatic
Dar la fapte, inactiv.

POCĂINȚĂ

Se holba la silicoane
Cu soția lui de mână.
Azi se-nchină la icoane,
Pocăința i-a pus frână.

VIAȚĂ DURĂ

S-a demonstrat, adeseori,
Ce dură este viața,
Când bate filmul, uneori,
Va plânge,-n pumni, paiața.

RECALCULAREA PENSIILOR

A muncit o viață-ntreagă
Ca miner prin abataje,
Dar, când roade să culeagă,
Se-ncurcară-n procentaje.

EPIGRAMA

Trei versuri dulci amestecate
Și cu puțin umor frecate
Te duc la vale binișor,
Spre poanta cu gust acrișor.

Grig M. Dobreanu**LA CRAMĂ**

În tinerețe beam Fetească,
Iar ca matur, numai Băbească.
Azi, când puterile mă lasă
Mi-aduce popa... Tămâioasă.

DUPĂ CHEF

Nu știu de ce, de-atâtea ori,
M-așteaptă soața, iubitoare,
Cu mătura, până în zori.
Face curat, ori vrea... să zboare?!?...

GUVERNARE

Patru pupeze pe ram,
Ca la expoziție,
N-au idei, n-au nici program,
Dar au coaliție.

CNP-ul...

Pe mine gândul mă omoară
Și-s intrigat, deoarece,
Pot să alerg o căprioară,
Dar nu-mi mai amintesc de ce?!

TRILEMĂ...

E-o hotărâre înțeleaptă,
Când hotărăști ce vrei să iei:
Cu bani, frumoasă ori deșteaptă?
Sau te însori cu trei femei...

JURĂMÂNT...

Toți amicii mă vorbeau
C-adormeam la mustărie.
Dar, de astăzi nu mai beau
Și cred asta cu... tărie.

CAIN ȘI ABEL -*Proverbe și zicături-*

Când doar banul ți-e stăpânul,
-Știe vorba tot poporul-
Codru-i frate cu românul
Și românul... cu toporul.

SERIALUL

Ține publicul în priză
Și finalul nu-l cunoaște,
Dar i-oferă o surpriză
Când ea moare și el... naște!

DAR CONȘTIINȚA, NU ȘI NU...

Cu mândra-n ie și catrință,
M-aș duce într-o dependență,
Independent de-a mea voință...
Dar frică mi-e de conștiință.

PRECAUȚIE

Mai tot Ardealul strălucește,
Aș merge-n Cluj, dar cu prudență;
Cum pe acolo se muncește,
Nu vreau să capăt dependență...

DRAGOSTE LA VÂRSTA A TREIA

Prins în al dragostei tumult,
Declari, de vrei să-ți fie bine,
Că o iubești chiar foarte mult,
Dar să nu-i zici... „mor după tine”.

SALUT VOIOS

Fără droaia de cuvinte,
Care-ar vrea să ne dezbine,
Noi am vrea „tot înainte”!
Că atunci... era mai bine.

Calotă Rodica

Sechele de blazon

Era o zi cât se poate de mare: saloanele conacului Vlădăreanu răsunau a cristale, fanfara repeta obsesiv marșul nupțial, iar bucătarii își ștergeau frunțile transpirate în timp ce înghițeau noduri de emoție și aromă de ciorbă de burtă. Toată suflarea din județul Dâmbovița era invitată la nunta anului. Fata patronului Găvănescu – Ilinca, licențiată în afaceri europene și specializată în postări pe Instagram – urma să se căsătorească cu nimeni altul decât Alesul: Radu Andrei Cantemir de la Grohotin, ultimul vlăstar al unei familii cu șapte generații de titluri și un nume de cont în Elveția.

Alesul era întruchiparea rafinamentului: vorbea franțuzește cu chelnerii și se îmbrăca doar în costume croite la Napoli. Nunta era un aranjament între familii, desigur, dar nu lipsit de chimie – Ilinca postase deja opt story-uri cu buchetul de flori trimis de Radu, fiecare cu filtre calde și inimioare digitale.

Ora patru după-amiaza. Ilinca era încremenită pe scaunul de machiaj. Părintele stareț din satul vecin își potrivea cuviincios epitrahilul, iar domnișoarele de onoare își testau pasul sincron. Se auzea doar vântul ușor prin mesteceni și pașii organizatorului de evenimente.

Dar Alesul nu mai apărea.

Ora cinci. Tensiune. Telefoane date, apeluri ignorate. Pe WhatsApp, ultimele două bife rămăneau gri ca un cer de noiembrie.

Ora șase. Fanfara s-a oprit. Unchiul Costică, unchi de-al doilea al miresei, a fost trimis în misiune de recunoaștere. A pornit, bombănind, spre oraș, însoțit de doi verșteni și o poză tipărită cu Radu, în caz că trebuie întrebat vreun portar sau barman.

La ora șapte fără zece, se aud roțile unui Logan prăfuit. Din portbagaj coboară cu ajutor un Radu mort de beat, cu gulerul cămășii pătat de ceva ce părea a fi atât vin, cât și supă de ceapă. Părul îi era zburătăcit, iar din buzunarul de la sacou îi ieșea o carte de vizită de la „Barul La Trăsnea”.

— Țsta e Alesul?!, a șuiert Găvănescu, roșu ca sfecla.

Toți oaspeții au încremenit. Unii au început să filmeze discret.

Starețul și-a scos o batistă albă și s-a retras tacticos în altarul improvizat.

În acel moment, din mulțime a ieșit un individ ciudat. Purta un costum vechi de mire, probabil recuperat de la o nuntă din anii '90, și avea o alură de șomer simpatic, cu dinți lipsă dar cu zâmbet sincer.

— Îmi cer iertare că îndrăznesc, a zis el, dar dacă-i cu rușine pentru blazon, să vină cineva cu culesul.

— Cum zici, mă?

— Adică dacă Alesul e... nefolosibil... să vină Culesul. Adică eu.

Și s-a prezentat: Doru Sălăjan, fost mecanic, actual visător profesionist. Fusese adus de „gardienii” lui Costică din bar, unde povestise o oră despre cum și-ar fi dorit el să aibă o viață „cu cravată, cu dragoste și cu rost”. Ilinca, amețită de scandal și de parfumul dulceag de prăbușire socială, a ridicat privirea spre el. Și, într-un moment de nebunie sau de luciditate maximă, a spus:

— Pune-i floarea aia la rever. Că pe ăsta n-avem cum să-l mai ridicăm.

Și așa a început ceremonia. Cu „Culesul” în locul „Alesului”.

Starețul a oftat, dar a început să citească, iar domnișoarele de onoare, cu moralul prăbușit, și-au reluat pașii de dans.

Alesul sforăia sub un baldachin, iar Culesul rostea jurămintele, emoționat și oarecum rușinat, dar nu peste măsură. Și poate că nu era totul pierdut. Căci uneori, blazonul nu ține de foame, nici de sete. Și nici de caracter.

Doru-Mihai Lungescu

TOAMNA

Moment frumos, cu fructe droaie,
Când pritocesc la tescovine,
Îmi fierbe vinul în butoaie...
Și-amicii-și amintesc de mine!

NOSTALGII DE TOAMNĂ

Ne plouă fără încetare,
Se scurg șiroaiele prin curte,
Iar mie-mi vine dor de soare
Și, mai ales,... de fuste scurte!

TOAMNA LA POALELE TRANSALPINEI

Îngălbenește țipirigul,
Iar fetele-s cu ochii triști,
Că iar o să le-ncerce frigul...
Și dorul de motocicliști!

SCHIMBARE DE TOAMNĂ

Nevasta nu mai dă din gură,
Mă lasă chiar să stau degeaba:
O fi că-s mut de băutură...
Sau poate-și face vinul treaba?

TOAMNA

Un anotimp în care, prin uzanță,
Cu tot bagajul cocoțat pe cai,
Mioarele revin din transhumanță...
Iar fetele din Doha și Dubai.

PRIN LUMEA UNIVERSITARĂ

Mi-am aruncat privirile atente
Prin universități și mi se pare,
Că-s multe profesoare neglijente;
Studentele, în schimb... sunt "profesoare"!

ÎN CAMPANIE ELECTORALĂ

A fost prin sate un zevzec,
Politică de-a lui să facă;
I-am dat o oaie și-un berbec...
Altminteri nu voia să tacă!

GRIJĂ DUBLĂ

Nevasta-mi poartă dragoste enormă
Și-am devenit, prin grija sa, model,
Că mămliga-i m-a ținut în formă;
(Iar făcălețul m-a ținut fidel!)

AVEM O DATORIE

Când țara e lipsită de vigoare,
Cum se întâmplă des cu-o jucărie,
Avem o datorie de onoare:
S-o reclădim trăind... în datorie!

DEBUTANȚI ÎN POLITICĂ

Ne par ades aeriene,
Dar gândul e înșelător,
Ca tineri politicieni,
Au... clanuri mari de viitor!

ÎNGRIJORARE

Treaba asta mă intrigă:
Noi, în epoca schimbării,
Ne-am întors la mămligă...
Dar am pus-o-n fruntea țării!

ADESEA, ROMÂNII SUNT COMPARAȚI CU O TURMĂ

În ciuda multor teorii,
Nu suntem asemănători,
Că turma n-are datorii;
(Și nici măgari conducători!)

Gabi Roșianu**ÎNTELEPCIUNE ...**

Spune-o vorbă din bătrâni:
„Dacă tai frunze la câni,
Or să-ți umble prin ogradă
Câinii... cu covrigi în coadă!”

REPLICĂ LA “PROSTIA NEMURITOARE”

Se-afirmă, cu îngrijorare:
„*Prostia e nemuritoare*”,
Dar proștii-i musai să-i accepți
Căci altfel n-ar mai fi deștepți!

OAMENI DE STAT

Sunt, cu grade, fără grade
Și la noi oameni de stat,
Uite: domnul deputat:
Unde-l pui acolo șade!

VINUL BUN

Vinul din ciorchini se trage,
În butoi frumos de doage.
Iar cel bun își face treaba
Alb, sec, rece și... degeaba!

MAȘINA GORJEANULUI

Gorjeanul fire calculată,
Mai nou, familia-și răsfăță,
Făcându-și chiar mașina lată,
Să-ncapă-n ea cu toții-n față!

COLOANE, COLOANE...

Avem „Coloana Infinită”,
Ce-n Gorj spre cer erupe,
Dar și coloane ce se-agită
La moaște să le pupe!

NECAZ MARE

Necazuri multe, fel de fel,
Se țin ca scaiul după el,
Dar cea mai mare-a lui belea
E când nu are ce să bea!

FIDELITATEA

Credința-n căsnicie
E astăzi demodată.
Doar prin căsătorie,
Te-ai păcălit... odată!

CĂSNICIE MODEL

Căsnicia-i merge strună,
Și e mulțumit bărbatul,
Ea, să fie-n formă bună,
Se-ntâlnește și cu altul!

CONSTATARE

Tânăr crai și plin de viață,
Cu elan și cu tandrețe,
La iubite le faci față;
Ca bătrân... doar fețe-fețe!

NOROCOSUL

Și-a cam neglijat soția,
Pescuitul nu îl lasă,
Însă mare-i bucuria
C-a prins „peștele”... acasă!

**ACTORULUI M. NEGRESCU
(mare pescar)**

Văzând cum barba ți-a albit,
Mărine, lumea te bârfește,
Zicând că ai îmbătrânit
Tot așteptând un rol de pește!

Geo Filiș**ZIUA LIMBII ROMÂNE**

Limba noastră-i o avere,
Ca un fagure de miere,
Da-i făcută, cum vedeți,
Praf, de mulți analfabeți.

VARIANTE DE A LUA BACUL

C-un BAC, luat pe-al apei luciu,
-Fac absolventele scenarii-,
Pe la Stambul, dezmaț, deliciu:
Când cad șalvarii, curg dolarii.

LIPSURI ȘI CONSTATĂRI

De-un timp, ne spune un expert,
Cu-aldine scri'nd, polisilabil,
Că, pentru mulți aleși, și-i cert,
E lipsă mare de-antirabic.

SINECURA, O REPETABILĂ POVARĂ

Dup-un an de trândăveală,
Se re-ntorc aleșii-n sală,
Din concediu de odihnă,
La bani grei, la somn și tihnă.

LEUL NOSTRU ÎN CĂLDURI

La pensii curge-or banii motoșine,
Iar punctul fi-va patrușcinci la sută,
Și-ajung bătrânii să trăiască bine,
Când vor începe leii... să se-mpuță.

PÂNĂ DE CURÂND

(sau, mai știi...)

Putem spune azi pe șleau,
Că-n Altar sau lângă strană,
Cel mai bine spovedeau,
Cei cu stele sub sutană.

GRABA STRICĂ TREABA

Din grabă, făr' să facă glume,
Măritul nostru Creator,
Pe când ciopli această lume,
Ciopli... și coada de topor.

AUTUMNALĂ, CA LA NOI

E-o toamnă mai aparte cum parcă n-a mai
fost,
Recolta-i puținică, și nu-i o noutate,
Și ca să urce, zilnic, știutul preț de cost,
Cât apa-n sol e lipsă, pe câmp uscate-s
toate.

Pe glia țării, ploaia, a fost doar o dorință,
Pământul ne-având apă, nici irigații nu-s,
Acei ce dau verdicte sunt plini de neputință,
Iar seceta ne-aduce pâinica din Apus...

Cât mulți doresc alegeri, și ne promit doar
bine,
Lăsați-o-n sărăcie pe mult dorita ploaie,
Ce parcă e pe mână, cu știți cu toții cine,
Și grij-aveți de cei, ce știu cum să jupoaie.

Ruleta rusească -Gabriel Rusu

Cornel Munteanu**GHINION**

Mereu fata-și muta patul,
Când la unul când la altul;
De ei nici că se temea...
Și-a lăsat-o unul grea.

LA CRÂȘMĂ

Ajung iute pe-o cărare,
Mă tratez c-o țuică tare.
Plec apoi, cobor pe scări,
Și o iau pe trei căări.

FEMEIA

Mi-a fost cândva destul de greu,
Ca să mă dumiresc și eu:
Mai ieftin e să-i dai o țoală,
Decât s-o lași în pielea goală.

FETELE

Când aveam 30 etate,
Veneau multe nechemate.
Astăzi la optzeci de ani,
Mă refuză și cu bani.

DEZILUZIE

Cunoscându-vă pe toți,
Fie-amanți sau simpli soți,
Stau mai bine cu-n pisoai,
Decât c-un bărbat ca voi.

LA NEVOIE

Când mândruța din vâlcea
Poarta nu-mi mai deschidea,
La vecina-n geam băteam,
Și iubirea-mi... cheltuiam.

TRÂNTORUL

În stup, șefă e regina,
Are lege și putere,
Cât de harnică-i albina,
Fără trântor nu dă miere.

PLĂCERE

Drag îmi e la mine,
Dar mă simt mai bine
Noaptea când se lasă,
La amantă-acasă.

SURPRIZĂ

Când acasă soțul vine,
Îi vorbește un bărbat:
-Știi, te căutam pe tine,
-Și de ce ești dezbrăcat?

Marian Avramescu

Nicolae Dragoș**SFAT**

Îți dă ministrul
Tot ce vrei,
Dar nu-l jigni
Să-i ceri idei!

ROLUL CUVÂNTULUI

Purtat de-a versului aripă,
Cuvântul, bine-ales, te-mbie
Să faci din veșnicie clipă
Și dintr-o clipă veșnicie.

REFLEXE ÎNTÂRZIATE

Mai văd părinți, trecuți bunici
Certând copiii și nepoții
Că fac – dar au uitat cu toții –
Ce făceau ei, când erau mici.

ÎN FIREA ORDINII

Citindu-i lunga elegie
Să plâng motive am avut:
Cuvintele moarte-n hârtie
Și-abia apoi pe cel pierdut.

ÎNCHIPUIȚII

Nici limba țării lor
N-o cunosc bine
Dar vor a fi traduși
În limbi străine.

REVELAȚII

Tainele vieții sunt adânci...
Cum ești vasalul tuturor
Te poți salva doar prin umor,
Să știi să râzi, în loc să plângi.

ORICÂT AR FI CLIPA DE GRAVĂ...

Sunt gânduri de păstrat în slavă,
De nimeni nu pot fi uitate:
„Nu orice ins ce bea otravă
Este urmașul lui Socrate.”

SECRETUL MUNȚILOR

Sunt munții, toți, cu capu-n nori,
Și cu picioarele-n pământ,
Altfel, s-ar fi putut oricând
De-a fi culcați brutal de vânt.

APARENȚE

Capul și-l sprijină în palme, grav,
Să crezi că meditează un savant,
Sau un poet, cuvintelor zugrav,
Când colo, doarme beat un simulant.

DEȘI...

Se-arată mulțumiți cei doi,
Deși se-mproașcă zilnic cu noroi...
Dacă văd bine, le-aș cam da dreptate:
Noroiul e de bună calitate.

NOROCOSUL

Peregrin prin zare-albastră,
Până dincolo de cer
A plecat din lumea noastră
Printr-un norocos transfer.

RĂCNETE

„V-au sărăcit calicii de bogați,
Ei v-au abandonat și v-au mințit,
Când vă ziceau, doar demagogic, frați!”,
Răcnea revoluționarului-mbogațit.

Nică Janet**ADEVĂRATĂ PRIETENIE**

Amicilor le sunt străin,
Doar până toamna, când, în beci,
Ei vin, știind că am un vin,
De nu-ți mai vine să mai pleci!

TOAMNĂ ELECTORALĂ

Plecară păsările iară
Pe unde-abundă portocalii;
FAZANII au rămas în țară
Ca să-și voteze PAPAGALII!

E TOAMNĂ...

E toamnă, frunza-i ruginie,
În bălți s-așază ploaia 'naltă...
Cum toamnă-i și la primărie,
Proiectele-s lăsate... baltă!

TOAMNA SE NUMĂRĂ BOBOCII

M-a bătut, de-un timp, norocul,
Am vecin cum altul nu-i:
Toamna-mi număr eu... bobocul
Ce-a scăpat de mâna lui.

IDILĂ ÎN PARADIS

Cum a hotărât PREASFÂNTUL,
Este toamnă-n lumea sevei
Și Adam invocă vântul,
Tot privind la frunza Evei!

ALEGERI AUTUMNALE

Sunt tot mai goi castanii, teii,
Și peste plai se-adună norii,
Se frig, prin parcuri, mititeii,
La fel, la urne-alegătorii.

D'ALE TOAMNEI

Astăzi, o democrație
E ca toamna brumărie:
Între murături și mere,
Varza este la putere!

E SIMPLĂ TOAMNĂ

Struguri dulci, cu siguranță,
Sunt destui în via mea
Și amicii trag speranță
C-o să tragă... la măsea!

MĂRTURISIREA UNUIA

Multora le face felul,
Îi agită, i-amețește,
Dar, pe mine, tulburelul,
Nu știu cum, mă limpezește!

ÎNTÂLNIRE AUTUMNALĂ

Îi chem, în numele culturii,
Pe-amici, în beciul meu, oleacă,
Dar nu pe Gârda și Bunduri,
Că ăștia vin și nu mai pleacă!

INVITAȚIE DE TOAMNĂ

Cum vinul din butoi e miza,
Să-mi mai rămână, uneori,
Îi chem pe Bâlci și Diviza,
Căci ăștia-s mari... nebăutori!

TOAMNA, DEFINIȚIE PROVIZORIE

E anotimpu-n care spun că
Foșnește frunza pe alee,
Iar barza zboară de pe luncă
Și vine-aproape de... licee.

PIF Vasilescu**MĂRTURISIREA UNUIA, VLADIMIR ...**

Un drac, blagoslovit c-o votcă tare,
Mi-a consfințit dictonul strămoșesc:
La țari, cea mai aleasă apărare
Rămâne tot atacul... mișelesc!

DIN ABECEDARUL ELECTORATULUI

Din vechea pildă, stabilită,
Înveți la urnă cum să faci:
Doar când e marea liniștită,
Accepti un nătărău... cârmaci!

CU PARTIDU'NOSTRU-N FRUNTE

Dom-președinte ne e tatăl,
De sinecuri ne face rost,
L-adoră membrii toți și-ndată-l
Votează sinceri... contra-cost!

GUVERNUL REZOLVĂ TOTUL!

Vezi prin vămi o nostimadă:
Tiruri pline, vin puhoiaie,
Gaura din buget s-o scadă
Cu un munte de gunoaie!

JENA UNUI MARE LIDER LIBERAL

Din anul optze-ș-nouă-s condamnat
Să fug de litoral, deoarece,
Pe pectoralul stâng am tatuat
O stea și „CEAUȘESCU - PCR”!

SOLUȚII VECHI... TOT NOI!

La prețuri-șoc, o veste alarmistă:
În blocul nostru a reînceput
Tranzacția din era comunistă
Cu osul pentru supă... de-mprumut!

NOROCUL UNUI PENSIONAR NESPECIAL

Privind într-o revistă colorată,
Cu baftă - am văzut, la anii mei,
Pe-o parte și pe alta cum arată
Bancnotele de... cinci sute de lei!

DE DRAGUL PENSIONARILOR

Cum a decis scumpiri impertinente,
Guvernul nostru are în program
O lege ca la geam, orice-alimente,
S-arate prețul calculat... pe gram!

DOI LONGEVIVI, LA CRÂȘMĂ ...

Seisme, pandemii, război sub nas,
Noi crize, totu-i scump îngrozitor -
Socoate drept, cumetre, pot să las
În halul ăsta lumea... și să mor?

LA RACLA SFINTEI PARASCHEVA

Pelerini cu vocea tremurândă,
În genunchi, vor Cerului să ceară
Iarna ce ne-așteaptă - foarte blândă,
Dar mai rece ferm... ca astă-vară!

CHESTIONAR LA UN SPITAL

Eu medic, tu - stăpânul, pacient,
Iar viața ta, o vezi, e-n mâna mea!
Te rog, declară slobod, conștient,
Ce merit eu... să mai rămâi cu ea?

SUNT SUFLET DIN SUFLETUL NEAMULUI MEU

Eu, medic patriot, am stat în țară,
Să vindec toți calicii, ca un prost ...
Dar cum visez foloase „ca afară”
Și ziua bună dau, doar contra-cost!!

Nelu Vasile

AM "ATERIZAT" ÎNTR-UN CUIB DE C.U.C.

Sâmbătă 19 iulie 2025 am participat la ședința lunară a Cenaclului Umoriștilor Constanțeni (C.U.C.), condusă, în absența lui Ionuț Daniel Țucă, de Dan Viorel Norea. Acesta m-a prezentat ca pe un "frățior" al său, apelativ pe care ni-l adresăm de când ne-am cunoscut în urmă cu mai mulți ani, datorită multor asemănări dintre noi: teleormăneni din fostul raion Turnu Măgurele (el după mamă), născuți în anul 1949, specialiști în prelucrarea automată a datelor, cu activitate în centrele județene de calcul (eu Gorj, el Constanța), pasionați de șah, rebus și epigramă, fiecare fiind tatăl a trei fete (el are și un băiat), acum pensionari.

Anterior, îi cunoscusem personal, pe la festivalurile de umor și pe Petru Brumă, Ananie Gagniuc și Ionuț Daniel Țucă, iar prin corespondență îndeosebi pe Constantin Iordan. Acum mi-a făcut plăcere să-i cunosc - în ordinea recitalului - și pe Arșaluiz (Luiza) Gurău, Cornelia Ilie, Ion Țița Călin, Liviu Kaiter, Coca Elena Gheorghiu, Florin Giurcă, Florin Alexandru, Gabriela Vlad, Mihaela Cojocar, Traian Brătianu.

Am spus și eu câteva catrene, între care: **C.U.C. nu are revistă proprie de umor:** / La Constanța, nu e glumă, / Se respectă o cutumă: / Tot ce-i scris de C.U.C.-i rezistă... / Dar la alții în revistă!

Doamna Mihaela Cojocar, talentată poetă, haijin, pictoriță, pasionată și de fotografie (autoarea pozei de grup) și-a lansat cartea bilingvă de senryu, *Haz de necaz la malul mării / Laugh about it at the seaside*, pe care mi-a oferit-o "Cu aprecieri pentru activitatea literară și umoristică".

Domnului Constantin Iordan am avut ocazia să-i mulțumesc direct pentru cărțile pe care mi le-a trimis prin poștă, inclusiv culegeri de probleme de matematică pentru nepoții mei (ultima mi-a dat-o cu acest prilej), iar cu domnul Traian Brătianu l-am "bârfit" cu plăcere pe fostul dumnealui coleg de facultate, Dumitru Prună, distinsul gazetar gorjean.

După ședința de cenaclu, împreună cu Dan Norea și Petru Brumă l-am vizitat la domiciliu pe Noni Gagniuc, care a fost plăcut surprins de faptul că nu l-am dat uitării. Am depănat amintiri comune, i-am urat sănătate, pentru că se confruntă cu probleme dificile în această privință, iar surpriza pentru mine a fost că prietenul PeB (Petru Brumă) mi-a oferit cartea a cărei copertă alăturată este cât se poate de grăitoare, iar conținutul este de excepție, titlul cărții fiind sugerat de cel al romanului *Cireșe pentru Mareșal*, de Ion Iachim.

Absent de la ședința de cenaclu din motive obiective, prietenul Ionuț Țucă a ținut totuși să ne întâlnim în una din zilele următoare. Iar cu leatul Ion Ruse, mutat de o vreme la București, am stabilit telefonic să ne întâlnim la început de septembrie în capitală. Așa că "aterizarea" mea în cuibul C.U.C.-ilor constanțeni a fost un prilej de a întări vechile prietenii și a lega altele noi. Iar revista Hohote le va fi mereu aproape.

 Galoane pentru Amiral

ananie *gagniuc*

Operă bufa de cinci trese

Libretul
Petru Brumă

Portretul
Marian Avramescu

AMIRALUL UMORULUI ROMÂNESC

UN AMIRAL NĂSCUT DIN MÂNIA LUI ZEUS

Trecut-au mii de ani și încă-un timp
de când povestea se-ntâmpla-n Olimp,
când printre zei făcu un scurt popas
un tânăr și voios cârmaci de vas.

Din prima clipă, bunul Ananie
porni la băutură să-i îmbie;
pe navă-i ospăta pe zei ades
cu-ambrozie și vin din cel ales.

De zeii toți Gagniuc era iubit
și-ajunse al lui Zeus favorit,
căci printre ale băuturii spume
era mereu neîntrecut în glume.

Cum marinaru-avea o limbă dulce,
doreau cu el zeițe să se culce
și se zvonea, chiar Venus, uneori,
pleca de pe corabie în zori.

Dar într-o zi, la Zeus în palat,
cu-acesta-n delegație plecat
o cuceră pe Hera – știți, consoarta
și-atât i-a fost lui Ananie soarta.

C-un fulger zeu-n cap l-a nimerit
(de-atunci e Ananie cam trăsnit)
și, spre norocul nostru-al tuturor,
din semizeu ajunse muritor.

Jelesc întruna zeii-n ăst răstimp
c-a dispărut cârmaciul din Olimp,
dar noi ne bucurăm, în mod egal,
că astăzi are-umorul Amiral.

Clubul Umoriștilor Constanțeni,
Dan NOREA, Președinte fondator

AMIRALUL

Am coborât pe Bistrița, c-o plută.
În treni, cu capul gol și plin de har,
Să-mi împlinesc destinul de hoinar –
Sensibil la femei, nu la valută.

Ivită dintr-un scâncet de Sugar,
Azi, vocea mea – ba gravă, ba acută,
Se-ascultă. Cum un glas de lăutar
E ascultat când ești la o băută.

Silvestru nu m-a scos din Amiralul
Flotilei de Umor Autohton.
Voltaire mi-a spus mai simplu Genialul.
Chiar și Ovidiu ar fi zis: Rezon!

E mai ceva ca Horthy, cel cu calul,
Și el tot Amiral. De Balaton!

Petru BRUMĂ

(Rondel cu acrostih)

Are-un C.V. original:
Născut pe plai bucovinean,
Admis cadet și constănțean,
Năier cu rang de **amiral!**

I-a spus Voltaire (!) că-i genial,
Efeb, al damelor sultan,
Glumeț haios, original,
Afabil, iz bucovinean.

Gagniuc e umorist vestit,
Noi tot ce scris-a am citit;
Impus în branșă comandor,
Uns președinte în umor,

CUC, cu C.V.original!

Nelu VASILE

Doru V. Fometescu

ATITUDINE!

O babă foarte dezghețată,
Când am surprins-o c-un pupic,
S-a rățoit la mine toată:
Atât? În rest nimic-nimic!

CRIZĂ DE EVLAVIE

Necesara pietate
Ține de imaginar,
Pe planeta ce se zbate,
Criza mare e... de Har!

POGORÂRE ÎN SINE

Poezia mi-a fost mamă,
Ca o luminoasă sferă,
Pogorând în epigramă
Mai aproape-s de himeră!

"AL DOILEA CREIER "...

Sunt pierdut prin lume, ca un greier,
Chiar strivit de-al existenței val,
Dar cum burta e un mare creier,
Imi revin cu vin și cașcaval!

PERSPECTIVĂ

Sunt pur și simplu artefact,
Mă poartă doamnele în vise,
Dar am în plus un mare tact:
Le-aștept cu porțile deschise!

LUI DORU-MIHAI LUNGESCU

Doru e mereu atent
Și la viață și la val;
Pot să-i fiu un oponent,
Dar în nici un caz rival!

DISTOPIE

Gașca, banii, vorba aia,
"Toate-s vechi și nouă toate",
Încă întrețin văpaia...
Peste chipuri desperate!

CUPLU ÎN ARMONIE

Se întreabă coana mare:
Ea comandă sau bărbatul?!
ascultându-l, răbdătoare,
fără a neglija patul!

ALTFEL DE STIL

Unul a ținut să-mi zică,
Despre epigrama mea:
Pentru doamne ești urzică,
Pentru soții lor... ghiulea!

ALTCEVA

Epigrama, ca idee,
O iubesc de e sonoră,
Mai ceva ca pe-o femeie,
Dar să nu fie minoră!

Marin Avramescu

Valentin Groza**POVESTE DE TOAMNĂ (1)**

Cât mă arde în călcâie
Focul pus de Dumnezeu,
Lasă vântul să mângâie...
Ce, cu gândul, mângâi eu.

Lasă dorul să-nflorească,
Cu păcatele pe rând,
Lasă vântul să ciupească...
Ce ciupesc, și eu, în gând.

Lasă-ti pofta pe cărare
Cu oftatul dezgolit,
Lasă vântul să-nfioare,
Trupul care... m-a vrăjit!

POVESTE DE TOAMNĂ (2)

Cu sufletul tot încurcat,
Pășind prin viață creștinește,
Mi-e vântu' amicul devotat...
În locul meu... te dezvelește!

Mi-s vorbele un curcubeu
Pe care îl răsfiră vântul,
Și te mângâie unde eu...
Aș săruta cu tot avântul!

Pe când e vremea să te culci,
Cu îngerii ce te veghează,
Eu, te alint cu vorbe dulci,
Iar vântul... te îmbrățișează!

POVESTE DE TOAMNĂ (3)***Epilog***

Căutându-ne menirea
Sfredelim prin timp uitarea;
Mai știi tu ce e iubirea,
Cum să-ntâmpini sărutarea?

Tolănită pe-ndelete,
Cât iubirea te mângâie,
Greierii să-ți cânte-n plete,
Iar cosașii în călcâie.

Prețuindu-mi fantezia,
Încântată de-a mea joacă,
Să-ți dezlănțui bucuria...
Și să-i faci, pe toți, să tacă!

CA ORICARE

Epitete, acadele
Și metafore ce plâng,
Eu vă dau doar poezile,
Ca oricare alt nătâng.

N-am pretenții de-naltare,
Nici de laude în van,
Eu colind la fiecare,
Ca oricare curtezan.

Mă ascund printre cuvinte,
Sunt un fante arțăgos,
Dar mă-nchin în locuri sfinte,
Ca oricare credincios.

Nu vă dau vreo poezie,
Nici povești despre amor
Și m-oi duce spre vecie,
Ca oricare muritor.

Grigore Lupescu**„TALENT”**

Pegasul tău, lipsit de har,
Ce galopează ca furtuna,
Aripile și-arată rar,
Copitele întotdeauna.

UNUI CHIRURG EPIGRAMIST

În cinci spitale a rămas
Vestit prin cruntul său măcel...
Da-n epigrame e un as:
Nu are victime defel.

UNUI DERMATOLOG

Dacă bietul pacient
E la tine-n tratament
Poți de două ori să-i spui
Că e vai de pielea lui.

SURPRIZĂ

Mai întâi l-au premiat
Și i-au împletit cunună,
Dar apoi au constatat
Că nu au pe ce s-o pună...

CONSULTAȚIE MEDICALĂ

„Treizeci și trei, treizeci și trei”,
Rostea bolnavul rar și lin.
Iar medicul gândea: „De lei?
E prea puțin, e prea puțin!”

SINGURUL VICIU FIZIOLOGIC

De schimbi țigara, pieptul îți ia foc,
Când vinu-l schimbi, te-apucă cefalea,
Concluzia a tras-o deci pe loc:
Nu-i sănătos să schimbi decât... femeia!

UNUI FALS PATRIOT

Stema țării îi inspiră
Patrioticul elan,
Mai ales când o admiră
Pe reversul unui ban...

UNUI LOCAL

Cunosc un birt
(Numele-mi scapă),
Serviciu-i "spirt",
Dar spirtul... apă.

UNEI INFIRMIERE

Când văd sublima ta figură
Aș vrea, pe loc, mort să mă crezi,
Iar tu să mă reanimezi
... „Gură la gură”.

„FRAȚI DE CRUCE”

Chirurgul, popa și groparul
Ce buni amici sunt între ei:
Cel care-l caută pe primul
Îi întâlnește pe toți trei.

UNUI MEDIC EPIGRAMIST

Când îți așterni autograful,
Rețeta-mi scrii, sau epitaful?

PERSPECTIVĂ

N-are bietul nici un har,
Parcă-l văd parlamentar!

UNUI FABULIST

Când n-ai talent la poezii,
Morala e: Să nu mai scrii!

PAGINA DEBUTANȚILOR

Ranya Stăiculescu-elevă

AVANTAJUL SCHIMBULUI

Am lăsat cămila în Maroc,
Prea semeț își ridica sprânceana;
Că vacuța mea, un dobitoc,
Îmi dă lapte, chiar cu... damigeana!

APRECIEREA BUNICULUI

Cămila ne-a purtat o zi prin soare,
Pe dune, fără apă, ce minune!
Dar iapa-n sat, ne duce pe cărare,
Direct la birt, halal înțelepciune!

ORIENT–OCCIDENT

În Orient, cămila e regină,
Cu pași de dans, cu ochii de mister;
Dar vaca-n curte, blândă gospodină,
Îmi dă smântână, urdă, lapte, zer!

Android sign. -Livi Stănilă

OPȚIUNEA BUCĂTARULUI

Un beduin mi-a zis, să-mi bage vină:
„Cămila-i sfântă, frate, s-o-ngrijești!”
Dar eu am zis: „Mai sfântă-i o slănină...
Și-un antricot, de știi cum să-l gătești!”

UPGRADE DE TRANSPORT RURAL

Cămila e greu de parcat în garaj,
Mă certa întruna cu botul, hapsână;
Dar iapa mă duce la drum, am curaj,
Și vaca îmi dă... „full option” la cină!

Adriana Săvescu

UNUI NAIIV

Când toată lumea-i da povață,
În loc să fie ca o stâncă,
El a sperat întreaga viață
Că tot ce zboară se mănâncă.

DE-ALE CĂSNICIEI

Ieri o fluiera la poartă
Să o ducă mamei noră,
Azi, sătul de-atâta ceartă,
N-o mai scoate nici la horă.

NEMULȚUMIRE

Furios pe toți, mereu,
Strigă cât îl ține gura:
„Am un leu și vreau să-l beau!
Ce-ați făcut cu băutura?”

Antonia-Maria PRUNARIU-elevă

Sonete (în stil shakespearean)

THE SUN'S CALLING

Upon the shore, the golden light does shine,
And waves eternal sing without a tongue;
Within my eyes awakens dream divine,
To sail afar, where youth is ever young.

I leave behind the hours, chained and gray,
Their heavy shadows melt into the sand;
Each fleeting moment turns to gentle day,
A clock that beats with mercy, soft and grand

The heavens flood my sight with boundless blue,
And spirit lifts as if to kiss the skies;
No grief remains, no burden harsh or true,
But peace that in the glowing daylight lies.

Vacation is a sun that never dies,
A flame within, where gentleness abides.

THE SUMMER'S DREAMING CITADEL

An ancient gate, of stone so worn with years,
Conceals the secrets time has locked away;
My steps resound, as though the past appear
And joins with songs that foreign voices play.

Through narrow streets the shadows laugh
and glide,
The passers smile with calm, unhurried grace,
The air is rich with scents that still abide,
Of wine and bread, unchanged by fleeting
days.

Vacation crowns the moment as a king,
Each hour bright, a feast for heart and mind;
The city offers me its timeless ring,
And makes me feel of old, yet unconfined.

RETURN UNTO MYSELF

Upon the mount, where fir-trees
guard the height,
I seek the voice the city stole away;
The rivers wash my thoughts in
waters bright,
And weary flesh renews in calm
delay.

The air, so sharp, it cuts me like a
blade,
Yet makes my blood burn fiercely,
full of fire;
Old thoughts, like leaves in autumn's
rusting shade,
Are carried off by winds that never
tire.

Vacation is no journey far abroad,
But sweet return to what I truly am;
It wipes the dust from years of weary
load,
And frees my step upon the earth's
green span.

Through nature's rest, through
silence calm and pure,
I find again my measure, safe and
sure.

PIF Vasilescu

Alexandra Surupăceanu-elevă**Sonete estivale (stil petrarchian)****TĂRÂMUL SOARELUI**

Pe țărmul cald, sub cer senin și vast,
Se-așterne valul blând, cu glas de sare,
Iar soarele ieșind domol din mare,
Ne-nvăluie cu albul său balast.

Copii aleargă-n joacă, râd curat,
Părinți zâmbesc sub umbre mari de soare,
Și vântul scrie-n scoici chemări ilare,
Ca timpul să rămână suspendat.

În zori, când marea pare-o rugăciune,
Ascult ecoul clipei ce se duce,
Dar lasă-n piept o nostalgie-anume.

Și-n asfințit, când valul iar s-apuce
Malul în brațe, simt că tot ce spune
E dorul meu, ce-n larguri se tot duce.

SUB ARIPĂ DE VAL

Trosnesc ușor scoicile sub picior,
Când calc încet pe drumul de lumină,
Și-n zare-albastrul cer se îmbină
Cu marea care cântă sub albastrul nor.

Un pescăruș deschide-al clipei zbor,
Și-n palma mea o clipă se închină;
O briză blândă trece și alină
Tot zbuciumul ascuns în al meu dor.

La țărm, mă simt mai liberă de mine –
Nimic nu cer, doar clipa să rămână,
Când tot ce-am fost devine doar saline.

Căci marea știe: timpul nu se-adună,
Doar curge-n noi cu vise maritime
Și ne topește-n valuri de furtună.

RĂGAZ DE INFINIT

Aici, sub cerul limpede și cald,
Se-oprește gândul, liniștit, să doarmă,
Și inima e ceasul de alarmă
Când marea-i visu-n care mă mai scald.

Cu val de spumă vie și smarald,
Se joacă-n zori cu malul fără karmă,
Și timpul stă pe loc, de țărm se sfarmă –
Când fără grabă, vine un herald.

Pe țărm privesc tăcerea care curge,
Un dans de ape-n veșnică rotire,
Secundele mi-au amețit în palmă.

Încă o zi de vară se mai scurge
Dar cât de dulce-i astă risipire,
Căci marea știe vindecarea calmă.

Diploma claw machine -Liviu Stănilă

ACASĂ LA BRÂNCUȘI

Gigi Bușe

BRÂNCUȘI – ÎNTÂMPLARI ANECDOTICE

Culese din cartea "Sub semnul anecdotei" de Valentin Borda

Festinel

În 1924, la o cină cu prietenii săi printre care Cezar Petrescu și Păstorel, Constantin Brâncuși, revenit în țară, la 11 ani de la plecarea sa, a fost provocat de către Păstorel printr-un catren despre abilitățile sale pentru ciocan și daltă, dar la vin? Răspunsul l-a dat Brâncuși spre dimineață, după o noapte în care a băut mai mult decât toți ceilalți și le-a demonstrat că este un adevărat urmaș al lui Bachus, cerându-i lui Păstorel să-i toarne... un păhărel. Iată întâmplarea povestită de scriitorul Vintilă Russu Șirianu, martor și el la neuitatul festin care i-a uimit pe toți: „Prin anul 1924, când Constantin Brâncuși a revenit în România după 11 ani, și deja începuse să fie cunoscut, a fost invitat la o masă între prieteni, printre care scriitorul Cezar Petrescu, Ion Vineanu, Al. O. Teodorescu, zis Păstorel, pictorii Camil Ressu și Nicolae Dărăscu și alții. După ce au mâncat și au băut niște vinuri aduse de Păstorel, care era renumit la «degustarea» vinurilor, iar discuțiile despre artă, literatură și politică au devenit aprinse, spiritele se încălziseră, și limbile se «dezlegaseră», iar vin era din belșug, lui Păstorel i-a venit ideea să-i adreseze lui Brâncuși un catren: «Cu ciocanul și cu dalta/ Sunteți, maestre, divin./ Dar acum întreb de alta:/ Fi-veți oare și la vin?». «Mă provocați, tinere?», l-a întrebat Brâncuși. «Ai grijă să n-o pățești!» Și într-adevăr Păstorel a pățit-o. Buna dispoziție a lui Brâncuși din seara aceea, bucuria că se află acasă, din nou, printre ai săi, plus vinul bun, i-a ținut trezi aproape toată noaptea, doar pe unii. Spre dimineață, ceilalți meseni arătau că nu mai pot să bea, dar Brâncuși, ca un adevărat urmaș al lui Bachus, lucid și coerent l-a îndemnat pe Păstorel: «Haide, poete, toarnă, mai toarnă vin!...».

Pictorul

Tot Vintilă Russu Șirianu povestește în cartea „Vinurile lor” o altă întâmplare cu Brâncuși. Sculptorul se afla într-un local parizian, însoțit, așa cum îi plăcea, de câțiva români. La o masă alăturată, împreună cu părinții ei, își petrecea seara o franțuzoaică frumoasă, dar corpulentă. Din cauza unui gest întâmplător, de altfel sincer al lui Brâncuși, între el și tânăra fată a avut loc un mic incident. Ca s-o împace, sculptorul a chemat ospătărița și, prin ea, i-a trimis fetei o hârtie pe care desenase imediat scena ce, anterior, îi pricinuisese supărare fetei. După câteva clipe, întorcându-se spre Brâncuși, fata a ridicat paharul său plin cu

vin, și i-a spus: «Mulțumesc, domnule... », iar înainte de a părăsi localul, i-a vorbit din nou, cu accentuată gravitate în glas: «Domnule, privind desenul dumneavoastră, mama a spus că e mare păcat că nu v-ați făcut pictor... Fiindcă aveți mare talent!».

Brâncuși și un ministru

Brâncuși a fost vizitat la Paris de o personalitate politică a vremii, cu rang de ministru, care i s-a adresat lui Brâncuși:

- Îmi pare bine că v-am întâlnit, căci am o cerere importantă să vă spun.
- Cerere?, l-a întrebat Brâncuși mirat.
- Da, adică o comandă, a venit cu precizări ministrul.
- Nefiind croitor, nici cizmar, n-aș putea primi o comandă...
- Mă rog, poate nu m-am exprimat bine. Am însă trebuință să-mi faceți statuie.
- Eu nu fac statui, i-a spus sculptorul.
- Mă rog, vreau să-mi faceți bustul. Mi-au cerut-o conașionalii mei. Să-l pun în parc. V-aș ruga să începem chiar azi, ca să terminați degrabă, oricât ar costa, a insistat ministrul.
- Regret, nu pot să vă fac bustul, domnule ministru.
- Nu puteți?! Cum, d-apoi de ce, mă rog?
- Fiindcă eu lucrez un bust din forme. Din formele pe care le-am privit îndelung, croiesc alte forme în marmură sau bronz.
- Pricep, mă rog... Și de ce nu puteți să faceți bustul meu?
- Pentru că dumneavoastră n-aveți forme, domnule ministru.

Când pe la începutul secolului trecut (secolul XX), lui Brâncuși i s-a propus să ridice o statuie lui Spiru Haret, sculptorul a cioplit o fântână. Întrebat apoi ce e aia, Brâncuși a răspuns că e Spiru Haret, fiindcă pentru noi, românii, Spiru Haret a fost fântâna spiritului românesc. Oficialitățile vremii n-au fost de acord, iar acea construcție, cum se știe, a rămas cu denumirea de „Fântâna lui Narcis”. Așadar, ideea de fântână, de izvor, l-a frământat pe Brâncuși încă din tinerețe. De la el am învățat că, indiferent de forma de exprimare, să extragem numai esența din lucrurile simple, altminteri cel mai greu de găsit, deși ele se învârtesc tot timpul în jurul nostru, dar puțini sunt cei care le și văd sau știu să le selecteze. Brâncuși, prin toată opera lui, a gândit numai în simboluri, parabole și aforisme, nu în lucruri concrete. El nu s-a jucat, să zic așa, cu formele, ci cu ideea. Vorba lui Camil Petrescu: „El a văzut idei. De aci probabil conștiința și dorința de-a revoluționa arta, de-aci probabil și-a propus să facă ceea ce nu mai făcuse nimeni până la el, pe bună dreptate fiind numit și recunoscut apoi ca părinte al sculpturii moderne.

Brâncuși văzut de Marian Avramescu

O FILĂ DE ISTORIE CONTEMPORANĂ A EPIGRAMEI

Eveniment cultural marcat de demnitatea unicității

Mihai Sălcuțan

Cenaclul umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu–Nigrim” și Centrul Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman” al municipiului Buzău au organizat, la 19 iunie 2025, un eveniment cultural de marcă, **Serata literar muzicală comemorativă Nicolae Grigore Mihăescu – Nigrim**, personalitate polivalentă a Buzăului situată în galeria culturii naționale și cu statutul de epigramist.

Nigrim a fost licențiat al Facultății de litere și filosofie din București, doctor al Universității de litere și filosofie din Bruxelles, doctor al Facultății de sociologie și filosofie din Paris, profesor, sociolog, prozator, eseist, nuvelist, poet, romancier, dramaturg, memorialist, editor, publicist, traducător din franceză și engleză, compozitor, cronicar literar și, cum am spus, epigramist. A predat limba și literatura română la Casele Polyglotte din Bruxelles, istoria și limba franceză la licee din Râmnicu Vâlcea, Ploiești, Râmnicu Sărat, Buzău.

Manifestarea a avut cap de afiș pe Dana Andreea Mihăescu–Nigrim, nepoata de fiu a celui comemorat, artistă contemporană de anvergură mondială, doctor în muzicologie, director artistic al „Ansamblului Liric din Montreal”, cu interpretări la pian, canto și recitare. A fost secondată de Radu Palade, pianist, muzicolog, compozitor, profesor în Montreal.

Calitățile artistice ale Danei Nigrim sunt puse în valoare de instrumentul muzical care a consacrat-o în fruntea celor mai talentați pianiști ai generației sale, dar și de alte genuri artistice. A urmat studii de canto care au desăvârșit în mod fericit moștenirea primită de la mama sa Ana, soprană la Opera din Brașov. Vocea înzestrată cu tonalitate caldă, seducătoare, nu s-a mărginit doar la cântec, ci s-a completat prin declamarea, în tonalitate unică, plină de pasiune și individualitate, a zeci de poezii ale autorilor români și străini în spectacole sau înregistrări.

Dana Andreea Mihăescu-Nigrim a cunoscut deplina consacrare desfășurând o bogată activitate de pianist, invitată fiind de orchestre simfonice românești și din întreaga lume, la recitaluri de muzică de cameră în colaborare cu mari interpreți de pe toate meridianele, a conlucrat cu profesori și compozitori de prim rang, a evoluat în recitaluri de muzică și poezie alături de actori consacrați cu aprecieri superlative, de fiecare dată, din partea publicului și a criticii.

Spectatorii buzoieni au admirat la Dana Andreea Mihăescu-Nigrim arta cu care stăpânește sunetul muzical și cuvântul rostit, pe care le înalță la cele mai rafinate acorduri, puterea remarcabilă în a sensibiliza corzile inimii.

Tudor Arghezi spunea că „Omul este un cocor care zboară pe dinlăuntru”.

O asemenea imagine se potrivește întrutotul Danei Andreea.

În interviul pe care mi l-a acordat, inclus în volumul Nigrimiada (Editura Editgraph, Buzău, 2020), spune că, mică fiind, pronunța numele foarte apăsător, „Nigrrrimmm, un pic vindicativ sau ca o chemare războinică, combativă, ca o convocare la luptă. Poate că prezența bunicului în viața mea cred că s-a trezit în mine în acel moment, când am devenit conștientă de numele pe care îl purtam. Mi-am păstrat numele de Nigrim din două motive: unul practic, eram deja cunoscută cu acest nume ca pianistă solistă, și unul sentimental, dacă vreți, chiar relevând un „credo”, ca să zic așa, țineam să păstrez acest nume prețios și unic, pseudonimul de scriitor, inventat de bunicul meu din numele său: Nicolae Grigore Mihăescu”.

În programul manifestării de la Buzău au fost incluse creații literare ale celui comemorat, ale membrilor Cenaclului Nigrim, compoziții din repertoriul românesc și universal.

Atât Nicolae Grigore Mihăescu–Nigrim, cât și Dana Andreea Mihăescu–Nigrim, au cărți de vizită impresionante, de oameni care au reușit să ridice harul cu care au fost înzestrați la demnitatea unicității. Iar măiestria de a fi unic este una dintre cele mai rare și delicate esențe umane ce ascunde un mister greu de pătruns, izvorul reușitelor fiind originalitatea, care nu înseamnă neapărat noutate, ci inteligența de a transforma comunul în deosebit, știința de a șlefui talentul și a-l metamorfoza într-o plăsmuire inedită.

In memoriam Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim

LUNII

Roșie de iese luna,
Când din somnu-i lung se scoală,
E că-n lume-i e rușine
Să se-arate toată goală.

Nigrim

UNUI POET

Ți-am citit volumul:
Versuri cu duiumul.
Prețul, trei lei fix
Poezie... nix!

Nigrim

EPIGRAMA

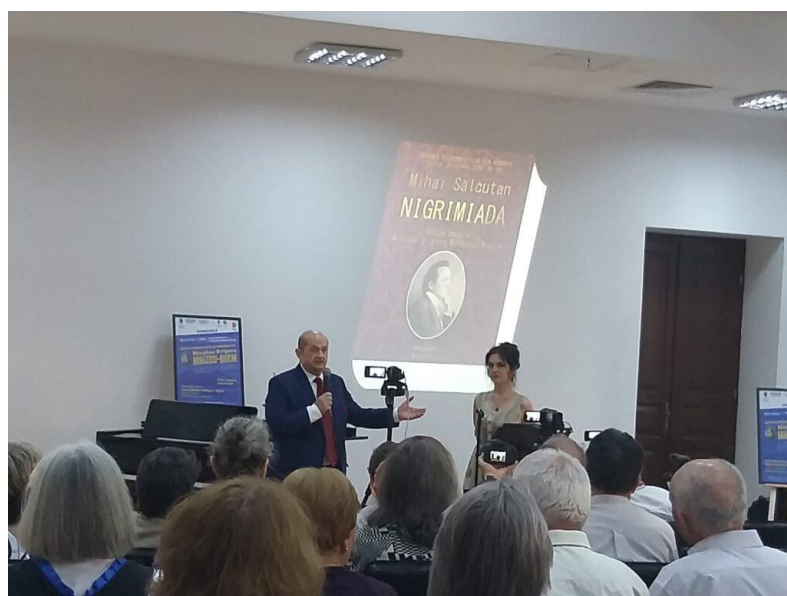
Epigrama, precum știm,
Este fata de-mpărat
Pe care-o iubea Nigrim
Și-a luat-o Cincinat!

Mircea Ionescu-Quintus

ETERNITATE

Trec toate, cum se duc și norii,
La fel și oamenii cum știm,
Se sting din viață creatorii
Etern e duhul lui Nigrim.

Mihai Sălcuțan

INTERVIU LA CEAS ANIVERSAR

George Drăghescu în dialog cu Doru-Mihai Lungescu

George Drăghescu: -Cum vede epigramistul Doru-Mihai Lungescu moartea?

Doru-Mihai Lungescu:

MOARTEA?

I-aș zice fenomen funebru
Șocant, definitiv și care
Te face uneori celebru;
(Când nu te-aruncă în uitare!)

MOARTEA -DACĂ EȘTI O PERSONALITATE

O trecere destul de sumbră
Spre o cu totul altă sferă,
Ce lasă-n urma ta o umbră...
În care criticii prosperă!

George Drăghescu: - De ce epigrama este marginalizată de critica literară?

Doru-Mihai Lungescu:

TEAMA CRITICILOR

Din argumente fel de fel,
Doar unul îmi surâde mie:
Că genialul Păstorel
Putea să-i tragă-n pușcărie.

DIN CONTRĂ

Ne-ar critica și multe-ar spune,
Ce mare brânză,-i doar un fâș,
Dar scriem epigrame bune...
Și nu se pot opri din râș!

George Drăghescu: - Ați avut mentori în epigramă?

Doru-Mihai Lungescu:

ÎN SEMN DE RECUNOȘȚINȚĂ

M-au inspirat epigramiști de clasă,
Și, să le mulțumesc în mod deschis,
I-aș invita cu drag la o terasă,...
Dar cei mai mulți petrec în Paradis!

PE FRONTUL EPIGRAMEI

Un mentor bun va ține cont,
De crezul tău și nu te lasă,
Îți dă o pușcă pentru front,...
Dar vii cu gloanțele de-acasă!

SĂRBĂTORIȚII CU VÂRSTA ROTUNDĂ - DINCOLO DE BORNA 65**George CORBU – 85 (n.17.08.1940)**

Portrete de Lucian Bulătan, Alexandru Clenciu, Nicolae Ghițescu și Marian Avramescu

EPIGRAMA

Epigrama, gen etern,
Cu sclipire de sidef,
N-ar ținti în subaltern,
De-ar putea lovi în șef.

POLITICA ATOTDOMINATOARE

Și-n lumea animală, tristă,
Politica-i de tot bizară:
Pe când albina-i monarhistă,
Furnica este proletară.

NORMALITATE

Suntem amici de când ne știm –
Nu-i cin' să ne dezbine –
Iar faptul că nu ne vorbim
Vorbește de la sine....

POETULUI PREA GRĂBIT

Pe mormânt doresc să-mi scrie
Versul ultimei poeme:
„Veșnicie, veșnicie –
Câtă pierdere de vreme!”

UNUI CRITIC

E stăpân pe meserie,
Pe deasupra om de fier,
Când începe el să scrie
Toate operele pier.

CORBUL

Șters, disprețuit, umil,
Corbul, ce stârnește ura,
A-nălțat croncănitura
La valoarea unui stil.

AUTOIRONIE

Dacă n-ai norocul orb,
Cum îl au atâți sub soare,
Poți să fii privighetoare,
Tot te-asteaptă trai de corb!

CENUȘĂREASA

Nu sunt simple aparențe,
E-adevăr universal:
Epigrama umblă-n zdrențe,
Oda, în costum de bal.

SCRIITORI ȘI SCRITORI

Despre dâșii ce să spun
Ca să nu provoc stupoare?
Unul este cel mai bun,
Celălalt e cel mai mare!

EXCELSIOR

În universul policrom,
De când e lumea, omu-i om,
Dar nu-i ajunge-o veșnicie
Să fie și de omenie!

Ion BUTULESCU – 85
(n.06.07.1940)

UNUI BĂTRÂN FUSTANGIU

Râvnind tot ce e frumos,
Admiri sâni de fete mari,
Dar te-ntreb bătrân bănos:
Îi vezi fără ochelari?

PRIETENUL NATURII

"De când mă știu ador natura",
Convins amicul nostru spune
Și-n semn de mare-afecțiune
Pe pomi își pune semnătura.

ÎN PRAG DE PENSIE (MIE)

Constat cu calm și cu umor
Că și-astăzi sunt ce-am fost și ieri:
Un amărât de muncitor
La "Fabrica de ingineri".

DUPLICITATE POLITICĂ

Nu e chiar un mizilic,
Marea ta duplicitate.
La putere, ești nimic!
Opozant, le știi pe toate!

PARADOX...

Un paradox ce nu evită
Nici cei mai mari bărbați de stat:
Prostia e nemărginită,
Dar prostul este limitat!

Cornel MUNTEANU – 85
(n.13.09.1940)

BRÂNCUȘI

Despre marele Brâncuși
Scriu atâția mititei,
Doar de-un singur gând conduși:
Să se-audă și de ei.

NU VREAU SPOVEDANIE

Nu pot să mă spovedesc,
Să-i spun popii ce gândesc:
C-am greșit asta și asta
Și că i-am iubit nevasta.

LA SPITAL

Bagă-ți tu în minte bine
La spital nu iei ce vrei,
Doctoria-i pentru tine
Asistenta-i pentru ei.

ASTA E

La noi, lumea e săracă,
Asta e, n-ai cum s-o-ntorci,
Nu găsești în sat o vacă,
Da-n tot locul dai de porci!

LA VÂRSTA A TREIA

Am iubit demult o fată
Cum și azi gândul mă bate,
Mă mai duc câteodată
S-o-ntreb doar de... sănătate.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ – 80
(n.01.11.1945)**AMĂNUNT AUTOBIOGRAFIC**

Deși n-am fost afemeiat,
La multe dame-am încercat
Și nici nu-i lucru de mirare:
Am fost pilot de încercare.

CELUI CE-MI STĂRNEȘTE COMPASIUNEA

Când îl văd cu mutra asta,
Zic în sinea mea spășit:
Ori l-a părăsit nevasta,
Ori, mai grav, s-a răzgândit.

LA BĂTRÂNEȚE

Ai senzația acută,
Când lui Cronos dai tribut,
Că memoria-i făcută
Să regreti ce n-ai făcut.

PATRIOTISMUL

E un concept incert, adică
Include și o reciprocă:
Cei ce-l invocă nu-l aplică,
Cei ce-l aplică nu-l invocă.

EPIGRAMA

E o săgeată ale cărei ținte
Găsesc sălaș în oameni, vrând-nevrând:
Acel ce nu-i vizat o ține minte,
Iar cel vizat... n-o uită prea curând.

Ionel NEGRUȚ – 80
(n.04.12.1945)**CONSTITUȚIONALĂ**

Într-o țară democrată
Toți o ducem excelent:
Unii au valuta toată,
Iar cei mulți un trai deCENT.

REFORMĂ DEMOCRATICĂ

Multe clanuri se deșteaptă,
Nu există antidot,
Chiar și legile așteaptă...
Până când se fură tot.

VOCEA OPOZIȚIEI SĂTEȘTI

Devenindu-i Veta soață,
„Gică-Contra”-i zic țărani,
Că-ncepând de dimineață
VETO! strigă, ca romanii.

CONFUZIE LA MATERNITATE

La doctor, când a reclamat,
Că pruncul ei a fost schimbat,
Primi răspunsul sec și crud:
Doreai să stea murdar și ud?

ELEVE ÎNSĂRCINATE, SLABE LA ÎNVĂȚĂTURĂ

O directoare bună
Le ține, totuși, parte:
„Cum vreți să se mai pună
Cu burțile pe carte?”

Ionel JECU – 75
(n.06.08.1950)

MODA FEMININĂ

Azi la modă e paradă,
Prețu-l văd și trag concluzii,
Cred că fusta o să scadă
Până unde-mi fac iluzii!

VIS ÎMPLINIT

A plecat în lume
Să-și facă un nume
Și a reușit Ion:
Astăzi se numește... John!

ÎN PAS CU TIMPUL

Mă rugam ieri la icoane
Să fiu om de milioane.
Astăzi sunt, însă mă arde
Că nu sunt de miliarde!

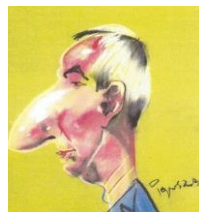
HIBERNALĂ

Nevestica îmi spunea
C-aș fi pentru ea o stea,
Cum în casă-i ca afară,
Cred că sunt o stea... polară!

UNUI ANUME VÂRSTNIC

La vârsta lui e încântat,
Păstrează vie amintirea.
Ah! Câte dame-a dezbrăcat!
(Desigur, cu privirea!)

Nicolae Topor – 75
(n.18.09.1950)

UNUI POET CARE ESTE ȘI EPIGRAMIST

Când văzură, zeii, marele său har,
Îl purtară, iute, în al artei zbor,
Când spre poezie, unde-i sedentar,
Când spre epigramă, unde-i migrator.

SOȚIEI SUPRAPONDERALE

După-atâția ani de zile,
Tot cu drag privesc la ea...
Chiar când are-atâtea kile,
Ea e slăbiciunea mea.

SPECIFIC NAȚIONAL

Românul papă mult și des
Cu pâine albă în exces,
Ca azi să nu se spună iar
Că e un biet... mămăligar!

REFLECȚII

Gândul că acest guvern
Nu va fi ceva etern
Mă face mai optimist...
Până cade-o să rezist.

GRAMATICĂ LA VÂRSTA A TREIA

Avea o fustă cât un tiv,
Ce-abia masca un substantiv;
La vârsta mea ar fi un chin
De mi-ar propune să-l declin!

Constanța APOSTOL - 75

(n.08.11.1950)

MĂRTURISIREA DOAMNEI APOSTOL

Cu numele-mi predestinat
Pe mulți bărbați i-am derutat,
Dar recunosc – și nu mă-ncântă –
Că n-am fost chiar atât de sfântă.

PRO SI CONTRA

Femeia, ca medicament,
E căutată-n mod frecvent,
Când este tânără și fată;
Pe urmă-i contraindicată!

VÂRSTA IDEALĂ PENTRU CĂSĂTORIE

Pentru-o căsnicie, ce
Reușita o s-atestă
La femei e în jur de,
La bărbați, e puțin peste.

INFO TRAFIC

De la Poliție-am aflat
Că traficu-i aglomerat,
Dar nu au nicio evidență
La... traficul de influență.

PRECIZARE

Nu e lipsit de importanță,
Că-n drumul vieții tot mai greu,
Eu am avut mereu *CONSTANȚĂ*,
În tot *Apostolatul* meu!

Ștefan BĂIATU – 75

(n.19.10.1950)

MIJLOACE PROPRII

La Putna-n zi de sărbătoare,
S-au adunat, precum e datu:
Pe calul său, Ștefan cel Mare,
Pe iapa sa, Ștefan Băiatu.

MAȘINA DE SPĂLAT AVERILE NEJUSTIFICATE

Eu, în principiu, chiar socot,
Mașina lor că-i fermecată!
Deși mânjiți, până la cot,
Ei ies, mereu, basma curată!

PE LOCUL DOI

Prinzându-l Nae pe coțcar,
L-a întrebat: "Tu chiar n-ai minte?
Ce cauți mă, în buzunar?
Ți-a luat-o statul înainte!"

PICĂTURA ROMÂNEASCĂ

Scumpindu-se mereu benzina,
Încep să cred - în parte - zvonul,
Că, peste câțiva ani, mașina
O vom hrăni... cu biberonul.

"GRIJA AUTORITĂȚILOR"

Cum vin zilele toride,
Grijulii - ca niște mame -
Ei ne spun să bem lichide,
Ca să nu crăpăm... de foame.

Zeno DULCA – 70
(n.25.09.1955)**ALEGERE VITICOLĂ**

Când aleg, aleg „Feteasca”,
De nu, apa de cișmea,
Căci și „Grasa” și „Băbeasca”
Mi-amintesc de soacră-mea.

ECOLOGICĂ

Am fost la munte, astă iarnă,
Urcarea fost-a cam greoaie
Și-am fost cazați la o cabană...
Lângă un munte de gunoaie.

EPITAFUL UNUI CEFERIST

Sub cruce doarme-un ceferist
Și-anchilozat de nemișcare,
Se roagă insistent la Crist,
Să-l mute-n gară la... „MIȘCARE”!

MICĂ PUBLICITATE

Doamnă fină și stilată,
Proprietară, diplomată,
Vând urgent, juma de pat...
La bărbat neînsurat.

SUBSEMNATUL

Sunt de viță ceferist
Și-ncerc s-ajung epigramist;
După cum scriu eu catrenul,
Tot așa conduc și... trenul.

Grigore CHITUL – 65
(n.16.12.1960)**UNUI ACCIDENTAT PE ȘOSEA**

A fost lovit destul de tare,
Dar nu s-a văietat defel,
Pân-a trecut și o Salvare,
Cu girofaruri... peste el!

GEOMETRIA DIRECȚIEI ELECTORALE

Mașina mea, în drumul către vot,
Mă trage tare-n stânga și nu pot
Să nu am un presentiment intens
C-o să ajung din nou pe contrasens.

UNUIA PREA STRÂNGĂTOR

În temniță va sta cu anii,
Deși întruna a lucrat,
Și-acasă-a dus mereu toți banii,
E drept, cu tot cu... bancomat!

CLARIFICARE

Ca să înlătur echivocul
Și controversa lexicală,
Eu spun că bafta e norocul
Ce-a absolvit cu greu o școală.

**MIRACULOASA IEȘIRE DIN CRIZĂ A
ZOOTEHNIEI ROMÂNEȘTI**

Pe plaiurile carpatine
Constat că – din motive varii –
Sunt oi și vaci tot mai puține,
În schimb s-au înmulțit... măgarii!

Prezentare de Nelu VASILE

DE PRETUTINDENI**Camelia Ardelean****PERSUASIUNE**

Sunt unsă cu-alifii și zeci de iruri,
Să mă strecor prin viață-n ritm de
twist;
La ușă-mi stau admiratorii-n șiruri...
Pe rând, cinstit le spun: - *Ești*
„finalist”!

Mărinimoasă, dăruie complimente
La toți ce-mi ies în cale sau în drum;
În caz contrar, mă pasc resentimente
Că nu mai pot să-i lingușesc postum.

Pe șefi îi perii-ntruna, chiar de-s „lună”
Și n-au un fir de praf pe omoplat;
Atuncea știu că treaba(-mi) merge
strună,
Iar „locul” meu sclipește de curat.

Sunt toată-un zâmbet și-o bunăvoință,
În grații și talente excelez;
Modific roluri din obișnuință,
Sunt sinceră chiar și când plagiez.

Gheorghe Enăchescu**JUDECATĂ NEDREAPTĂ**

-Nemernice, din fața-mi piei!
Luați și duceți-l la lei...
-Stăpâne, am și eu nevoi.
Nu s-ar putea la euroi?

RUGĂMINTEA DIN URMĂ

Pe Domnu-l roagă-un pișicher:
-Să trec de sută mă ajută!
Nu-i lucru mare ce îți cer
De te gândești ce-i azi o sută...

Ion Butulescu**FIDELITATE**

Soața nu mi-o părăsesc,
Chiar de alții dibuie,
Dar, mai bună nu găsesc,
Iar la fel, nu-mi trebuie!

DESPĂRȚIRE

Motto: „Ce luptă are sufletul când se desparte de trup”
Suferă sufletul meu,
Grea-i sorgintea vinei,
Doar că se desparte greu,
De trupul... vecinei!

PRESTIGIU

Ceaușescu, vrând șeptel,
Nu tăia viței de fel,
De-asta țara, astăzi, are,
Mii de boi la... guvernare!

Grig M. Dobreanu**SONETUL JUMĂTĂȚII...**

Eu nu mai știu la ce să țin
Dilema asta mă îngheață:
La jumătatea mea de viață,
La jumătatea mea de vin?!?
Închei târziu, spre dimineață.
Cu jumătatea mea de vin,
Iar dimineața mă închin,
La jumătatea mea de viață.
În arta de a desfăta,
Din seară până-n zori de zi,
Nevastă-ta a fost măiastră!
Acuma, tu amice, zi:
Mai este jumătatea ta,
Ori este jumătatea noastră?

ÎNTÂLNIREA PREȘEDINȚILOR

Dan Norea

Nu, nu e vorba de Alaska. Sâmbătă, 16 august 2025, la Casa de Cultură din Constanța, a avut loc un summit umoristic la nivel înalt. La întâlnirea lunară a CUC au participat patru președinți și patru redactori șefi ai unor reviste de prestigiu. Invitați de onoare au fost:

- Mihai Lungescu, președinte al Cenaclului Umoriștilor Gorjeni și redactor șef al revistei HOHOTE, împreună cu soția sa, Laura Lungescu;
- Daniel Bratu, președinte al Asociației Umoriștilor "Al. O. Teodoreanu - Păstorel" din Iași și redactor șef al revistei SCÂRȚ, împreună cu talentata Sanda Nicucie;
- Aurel Lăzăroiu, președinte al Cenaclului literar M. Sadoveanu și redactor șef al revistei LITERE EUXINE.

Dacă îi adăugăm și pe cei de-ai casei, Ionuț-Daniel Țucă, președinte al Clubului Umoriștilor Constanțeni și Traian Brătianu, redactor-șef al revistei METAFORA, vedeți că am numărat bine. Redactori simpli la diverse reviste mai erau câțiva, dar mi-e lene să enumăr încă 3-4 persoane (asta e o dovadă de modestie, eu sunt una dintre ele :)) și 6-7 titluri.

La recitalul savuros au contribuit din plin și invitații. Drept care le mulțumim și pe această cale!

În final, evidențiez fotografii, care merită și ei mulțumiri: Cojocarui Mihaela, Gabi Vlad, Liliana Stoica și ospătarul de la terasa Casei de Cultură!

ANTIDOT

Cu mare drag, în Casa de Cultură,
Am dat prin cuibul CUC-ilor o tură,
Să îmi revin, c-am vizitat recent
Un cuib... de papagali în Parlament!

Doru-Mihai Lungescu

CONSTATARE

Prin cenacluri, dacă vrei să treci,
Dincolo de șprițuri și de glumă,
Vei găsi la toți momente reci,
Dar la CUC-i, e-n permanență... Brumă!

Doru-Mihai Lungescu

AMINTIRI CU ȘI DESPRE UMORIȘTII GORJENI

Mihai Sălcuțan

PĂSTRAREA ANONIMATULUI

Octombrie număra ultimele zile, toamna terminase de zugrăvit paradisul pământean și fascina cu magia nuanțelor de ruginiu, roșu și galben pictate în coroanele arborilor din frumosul parc situat pe malul Jiului unde mă afluam.

Învelit în patrafirul de borangic al razelor soarele coborâse aproape de linia orizontului, palid și obosit după prea multa strălucire din timpul verii, resemnat în fața implacabilei mișcări a astrelor și a rânduitei succesiuni a anotimpurilor. Cerul senin punea în evidență splendoarea priveliștii, dezmiardând cu strălucire siderală ochii saturați de cenușiul orașului.

Prezența la Târgu Jiu o datoram Festivalului de umor organizat de Cenaclul „Hohote” și ieșisem la plimbare împreună cu un coleg gorjean pentru a-mi dezmoști picioarele după lungul drum parcurs la volan în acea zi și a-mi limpezi gândurile rătutite de ipocrizia multora din cei ce se pretind a fi prieteni. Și, nu în ultimul rând, să revăd celebrele sculpturi ale lui Constantin Brâncuși care poartă în lume toată faima orașului.

Două tinere, costumate în straie cu design inspirat de blana câinilor dalmățieni, ne-au abordat cu zâmbete fermecătoare:

-Scuze, vă putem răpi două minute?

-Cum am putea să vă refuzăm?, a răspuns confratele întorcându-le surâsul.

-Reprezentăm Asociația caritabilă „Un om, un câine” și strângem fonduri pentru adăpostirea și îngrijirea patrupedelor fără stăpân. Zilele acestea am organizat un târg cu produse handmade, puteți veni cu animaluțul dumneavoastră, sau cu poza lui, pentru a-l immortaliza într-un mod inedit. Dacă doriți îi putem lua amprenta lăbuței și primiți un mulaj personalizat. Se pot achiziționa tricouri, gentuțe, rochițe, șepcuțe, lese, o mulțime de accesorii cu imagini ale diferitelor rase canine. La comandă, sunt confecționați magneți sau obiecte din gama menționată cu imaginea cățelului personal. Nu lipsesc delicii culinare pentru însoțitori precum prăjiturile, plăcintuțe, clătite, gogoși, scovergi, bere artizanală cu și fără alcool.

-Nobilă preocupare, interesantă manifestare! Dacă tot veni vorba, de ce n-ați făcut o fundație care să se ocupe de oamenii sărmani, de cei rămași singuri pe lume, fără adăpost, care trăiesc în condiții mizere pe străzile și prin canalele orașului?

-De ei să se ocupe statul! El are obligația de a-i proteja, pentru asta ne sunt percepute mulțimea de taxe și impozite, nimeni nu le cunoaște cu exactitate numărul. Noi am ales să purtăm de grijă animalelor, sunt creaturi nevinovate ce sălășuiesc în preajma noastră care au nevoie de ajutor. Suntem o mână de oameni care ne străduim să le îmbunătățim calitatea vieții, să promovăm relația om-mediu înconjurător-viețuitoare, bazată pe respectul pentru existență în toate formele în care aceasta se manifestă.

-Bravo, vă felicit pentru ceea ce faceți, este o activitate utilă societății fără nicio îndoială, dar mă întreb dacă nu ar trebui stabilite priorități, mai întâi oamenii și mai apoi...

-Noi nu ne ocupăm de politică, scopul este unul singur, cel pe care vi l-am precizat, nimic mai mult! Nici nu știți ce satisfacție și câtă fericire simți atunci când privești în ochii unei vietăți recunoscătoare pentru atenția pe care i-o acorzi! Sensibilitatea animalelor este cu mult mai mare decât aceea a oamenilor! Și nu vă imaginați cât de mulți semeni le iubesc și câți voluntari vin să le plimbe, să se joace cu ele, să ajute la hrănirea lor, să facă curățenie în adăposturi...

-Vă înțeleg, conduc o societate cu aproape 300 de angajați, nu e o treabă ușoară.

-Noi, care avem nu mai puțin de 1001 de animale în ocrotire, ce să mai zicem? Costurile cu întreținerea adăposturilor, hrana, vaccinarea, medicamentele, sterilizarea, materialele sanitare, salariile personalului de îngrijire, ale medicilor veterinari, sunt mari și peste toate trebuie să construim noi și noi padocuri. Avem nevoie de sprijin financiar ca de aer!

-Vedeți, aici e diferența! Oamenii muncesc și produc valoare, au dreptul să primească o parte din ce realizează, pe când animalele nu au o asemenea calitate! Ar trebui să vă preocupați mai mult de adopții, să le găsiți adăpost în familii.

-Tot timpul facem asta, căutăm persoane doritoare de așa ceva, dar rezultatele sunt nesemnificative. În orașul nostru fondul locativ majoritar se află în blocuri, oamenii trăiesc în apartamente cu suprafață mică, au copii și nu dispun de condiții corespunzătoare pentru a le îngriji. Cei care stau la case au deja animale, propria prăsilă și nu acceptă înfierile. Apropo, dumneavoastră aveți acasă un patruped?

-Desigur!, cum să nu?

-Ne spuneți și nouă cum îl cheamă?

-Pat, pat domnișoară, are patru picioare, e pufos, curat și, pe cuvânt, îi acord în fiecare seară atenția cuvenită!

-Apreciem simțul umorului dar vă rugăm, la modul serios, să dați dovadă de generozitate, să faceți o donație în beneficiul prietenilor noștri necuvântători!

-Cu toată dragostea!, sigur că da!, i-a răspuns colegul și a dus mâna la buzunarul interior al sacoului. A scos carnetul de cecuri și stiloul Parker cu peniță de aur, a completat fără grabă o filă și a transmis-o cu un gest mărinimos:

-Poftim distinsă domniță, voi fi alături de dumneavoastră ori de câte ori voi avea ocazia!

Fata i-a mulțumit făcând o reverență grațioasă, a aruncat privirea pe foaia primită și s-a grăbit să-l atenționeze înainte de a ne depărta:

-Scuzați, se pare că sunteți tare distrat, ați uitat să semnați!

-Nicidecum, totdeauna sunt atent la ce fac, dar în acest caz doresc să îmi păstrez anonimatul!

Marian Avramescu

ÎNTÂLNIRE SURPRIZĂ

Ștefan-Cornel Rodean

Multe amintiri mă leagă de umoriștii gorjeni, care sărbătoresc în acest an trei evenimente importante, cu unii dintre ei, între care îi amintesc pe domnii Lungescu, Vasile, Dobreanu, Vasilescu, Nică și Filiș, putând spune că sunt și prieten (sau, cel puțin, de ei mă simt mai apropiat), ceea ce mă onorează. O să povestesc doar una, de acum vreo treisprezece ani.

În vara lui 2012 eram zece familii, la Târgu Jiu, pentru a petrece câteva zile, conform unui obicei de a ne întâlni anual, de fiecare dată în alt oraș.

Nu plecasem de acasă prea liniștit, deoarece aveam o durere inexplicabilă la gamba dreaptă, dar nu am spus nimic nici soției, nici celorlalți participanți, că nu doream să le stric cheful. Eram, totuși, destul de îngrijorat cu atât mai mult cu cât, în urmă cu puțin timp, îmi povestise un prieten cum a fost la un pas de amputarea unui picior, din cauza unor probleme de circulație care au debutat exact cu aceleași simptome ca la mine.

În una din zile aveam în program o vizită la câteva obiective la care eu mai fusesem, așa că m-am gândit să nu particip și, în timpul respectiv, să îl invit la o bere pe confratele și camaradul meu, Marinică Dobreanu, un om tot timpul optimist și „cu glumele la el”, numai bun „de pus pe rană”. I-am dat telefon, mi-a spus că tocmai a ajuns la ștrand la Ocnele Mari, mai depindea de câteva persoane, nici vorbă să își schimbe programul, oricum, nici eu nu am mai insistat. Și atunci, ce idee mi-a venit? Ce ar fi să caut în oraș o clinică medicală privată sau un cabinet la care poate am norocul să fiu primit fără planificare? Oricum, mare lucru nu aveam de făcut în cele câteva ore bune care mai erau până la întoarcerea soției și a celorlalți colegi.

Nu a trebuit să merg decât câteva sute de metri de la locul de cazare și am văzut o firmă, de la care am reținut înscrisurile „cabinet de cardiologie” și „doctor în științe medicale”. Era mai mult decât speram! Am sunat la poartă și, doar după unul-două minute, în fața mea a apărut un bărbat destul de în vârstă, nu prea înalt, dar elegant și emanând un aer de finețe și distincție deosebite.

- Bună ziua, mă scuzați pentru deranj, aș vrea, dacă se poate, să mă vadă un medic cardiolog.

- Stimate domn, pot să vă consult eu, dar să știți că nu am contract cu casa de sănătate, deci va trebui să plătiți.

- Nicio problemă!

Am intrat în casă, domnul doctor s-a spălat meticulos pe mâini, și-a luat un halat, între timp în cabinet a mai intrat, grăbită, dar discretă, de vreo două ori, o

doamnă, probabil soția medicului, care a adus un registru, un chitanțier, câteva instrumente și... consultația a început.

Întâi de toate am fost supus unui lung chestionar cu privire la persoana mea: câți ani am, ce probleme de sănătate am mai avut până atunci (insistând pe cât mai multe detalii), ce stil de viață am, ce mănânc, dacă sunt fumător, dacă sunt consumator de alcool etc. etc. Domnul doctor asculta atent și, din când în când, intervenea, cu o voce caldă, dar pe un ton ferm. Spre exemplu, când m-a întrebat de alcool, i-am răspuns că, uneori, nu chiar foarte des, beau una-două beri și atunci mi-a spus „Ar fi bine să renunțați la a doua.” Sau, explicându-i că beau o cafea în fiecare dimineață și, în anumite zile, și pe a doua, dar nu mai târziu de ora șaisprezece, dumnealui a precizat: „Până la ora cincisprezece, ar fi mai bine.” Și așa mai departe...

În tot acest timp eu așteptam să se uite la piciorul meu și să îmi spună: „N-ai nimic domnule, o să-ți treacă! Probabil, din cauza unui cârcel, ți-a rămas mușchiul contractat. Du-te și vezi-ți de treabă!”

Dar întrebările curgeau șuvoi, urmând, după același tipic, cele despre părinții, fratele, surorile și copiii mei, la părinți și la frate insistându-se pe cauza morții.

Apoi m-a ascultat atent, cu stetoscopul, la inimă și la plămâni. Când mi-a luat tensiunea arterială, domnul doctor a comentat puțin nemulțumit „Aveți 14 cu 9. Nu-i rea, dar mai bine ar fi fost 13 cu 8. Mâncați sărat? Vă hidratați suficient? Faceți mișcare? Consumați multe grăsimi?!” Și întrebările continuau...

Mi-a luat și tensiunea la picioare. Aici am avut emoții, dar doctorul nu a spus nimic. Văzând că vizita mea se prelungește mult peste așteptări, m-am gândit: „Dacă, la urmă, calculează costul consultației după timpul lucrat? Este și doctor în științe medicale, știu că tariful este și funcție de calificarea medicului... Oare am bani suficienți? Și, doar m-a avertizat că trebuie să plătesc! De ce nu am mai luat de la soție înainte de a pleca la vizitarea orașului? Parcă ieri, când am cumpărat ceva, mi-au mai rămas vreo două mii în borsetă și apoi nu am mai făcut alte cheltuieli din banii mei... sau am mai făcut?!”

După alte și alte întrebări, verificări, recomandări, domnul doctor dă semne că vrea să încheie și, foarte calm, cu aceeași voce caldă, spune:

- Vă prescriu un unguent, este inventat de mine, se găsește la toate farmaciile din oraș. O să vedeți că va avea efect.

- Vă mulțumesc mult, bine că m-am liniștit!

- Dar eu nu v-am spus să vă liniștiți!

- Mă scuzați, voiam să spun că mă bucur că nu am ceva grav.

- Nici asta nu v-am spus! Și oricum, la vârsta dumneavoastră este bine să începeți să mergeți regulat la medicul cardiolog, așa că, după ce ajungeți la Sibiu, va trebui să vă planificați la o clinică, pentru a face investigații complexe.

În sfârșit, îmi spune și ceea ce așteptam cu emoție:

- Vă costă douăzeci și cinci de lei.

- Mă scuzați, poate ați vrut să spuneți două sute cincizeci de lei.

- Nu, domnule dragă, douăzeci și cinci. Oricum, nu pentru a câștiga bani mi-am mai lăsat cabinetul funcțional, deși am și eu o vârstă.

Așa că, i-am dat trei bancnote de zece lei, domnul doctor s-a căutat peste tot să îmi dea rest, și-a mobilizat și soția care se scuza că nu găsește, eu, jenat, spuneam că este bine așa, doctorul că nu este bine... și până la urmă doamna a venit victorioasă cu cinci lei.

Iar domnul doctor a început să completeze chitanța, cu aceeași răbdare și acuratețe cu care scrisese și rețeta, am luat ambele hârtii, am mulțumit, am plecat, am cumpărat unguentul și, la întoarcere, trecând din nou prin fața casei dumnealui, am mai citit o dată firma și... ce să vezi?! „**Grigore Lupescu**”!

Ajuns la frumoasa terasă a restaurantului pensiunii la care eram cazat, în timp ce îmi beam berea (una singură, bineînțeles, cea la care „aveam dreptul”), mă gândeam că nu putea fi o coincidență, era vorba, cu siguranță, despre renumitul epigramist gorjean, de care auzisem și care rămăsese unul dintre foarte puținii „grei” ai breslei pe care încă nu avusesem prilejul să îl cunosc personal.

Imediat după ce am încheiat cu activitățile de la Târgu Jiu, i-am trimis o scrisoare în care mi-am exprimat bucuria că l-am cunoscut, mulțumirea pentru cum m-a primit și consultat, dar și uimirea față de răbdarea și meticulozitatea dovedite. Mi-a răspuns repede și – culmea modestiei și a generozității! – parcă își cerea scuze că nu a fost mai atent la numele meu, că, de fapt auzise de mine din „Epigrama” și din alte cărți și reviste, de curând fusesem chiar colegi de podium la un concurs organizat de doamna Elis Râpeanu, dumnealui pe locul al II-lea, iar eu pe al III-lea etc.

A urmat o frumoasă colaborare, câțiva ani buni a publicat în revista sibiană „ACUS” epigrame și versuri satirico-umoristice, mi-a trimis de câteva ori texte și pentru „Epigrama”, la care eram redactor-șef adjunct, i-am dăruit mai multe cărți personale și de cenaclu, am discutat despre fratele domniei sale, regretatul Nicolae Lupescu, și el epigramist, fost membru al Cenaclului Umoriștilor Sibieni „Nicolae Olahus”, pe care îl descoperisem în timp ce lucram la monografia cenaclului, am păstrat și prin telefon legătura și, orice contact cu Domnia Sa, a fost și este, în continuare, o mare plăcere și o imensă onoare.

În concluzie, m-am prezentat la cabinetul doctorului Grigore Lupescu pentru a mă liniști și, chiar dacă acest obiectiv nu a fost îndeplinit pe moment, abordarea rezervată a medicului și – mai ales – sfatul de a continua cu investigații extinse și de a frecventa periodic un cabinet de cardiologie mi-au fost de mare ajutor. În plus, am cunoscut un om de o generozitate, finețe, blândețe, absolut excepționale!

La mulți ani, domnule doctor Grigore Lupescu!

La mulți ani cenaclului, revistei și umoriștilor gorjeni!

Sibiu, 27 iulie, 2025

AM FOST ODATĂ-N TÂRGU JIU

Dan Norea

Da, știu, corect este “am fost o dată”. Numeral, nu adverb. Dar a trecut atât de mult timp, încât pare mai degrabă o poveste. O poveste frumoasă.

Era în octombrie 2011. Fusesem invitat la Festivalul Național de Umor “Ion Cănavoiu”, ediția a 19-a. Poate n-aș fi mers, mai ales că nu aveam niciun premiu, dar a insistat colegul meu de club, Năstase Leonte, care avea de cărat materiale pentru un vernisaj de caricatură. Îi eram dator, tocmai îmi ilustrase un volum, “Epi...gramatica”. Am plecat vineri dimineață și conduceam destul de nervos, devenisem proaspăt posesor al unei mașini Hyundai Santa Fe și încă nu mă acomodasem cu ea. N-am schimbat-o încă, dar astăzi o conduc și cu ochii închiși. Cel puțin așa mă acuză unii, care văd puzderia de zgârieturi.

Pe drum sună telefonul, era Petru Brumă:

- Ați plecat?
- Sigur că da, am trecut de Fetești.
- Of, m-au sunat de la Târgu Jiu, am luat un premiu. Vin și eu cumva.

Ar fi fost bine dacă invitațiile premianților erau făcute măcar cu două-trei zile mai devreme. Dar și fără Brumă s-a mai adăugat un pasager. De la București l-am luat pe Costel Pătrășcan, participant la aceeași expoziție de caricatură. Foarte bun cozeur, norocul meu, că Leonte dormea dus pe bancheta din spate.

Ajuns la Târgu Jiu, am aflat că sunt coleg de cameră cu Nichi Ursei, cu care mă împăcam foarte bine. Din țară mai veniseră Petronela-Vali Slavu, Laurențiu Orășanu, George Petrone, Lică Pavel și sărmanul Petru Brumă, obligat să vină cu trenul. Nu am o memorie atât de bună, dar pe vremea aceea umblam cu aparatul de fotografiat agățat de gât. În juriu, privind pozele, presupun că erau Ștefan Cazimir, George Corbu și Nicolae Dragoș. Dintre gazde îi țin minte pe epigramistul Grigore-Marian Dobreanu, poetul Spiridon Popescu, rebusistul Alexandru Păsărin și caricaturistul Aurelian Șuță-Șai. Să mă scuze toți cei pe care i-am uitat, mai ales dintre gorjeni. Dacă mă invitau de mai multe ori, poate le-aș fi reținut numele și fizionomiile.

Festivitatea de premiere a avut loc în comuna Runcu, localitatea natală a lui Ion Cănavoiu. În general, emoțiile sunt cele care contribuie la fixarea amintirilor. Dar la acest festival, fiind mai mult observator pasiv, n-a fost cazul, momentele festive nu mi-au rămas prea vii în memorie. În schimb mi-a rămas în minte o plimbare prin parc. Era o zi frumoasă de toamnă și am cutreierat câteva ore cu Vali Slavu și Petru Brumă. Am făcut fotografii la fiecare operă de-a lui Brâncuși, am stat la taclale la Masa Tăcerii, am încercat trucaje la Coloana Infinitului. Pe vremea aceea eram un fotograf pasionat. Vali Slavu nu ajunsese încă fotografa renumită de astăzi. Am mai fost de două ori la Târgu Jiu, în vacanțe, o dată înainte și o dată după. Dar fotografiile de atunci îmi sunt cele mai dragi.

Cum spuneam, a fost odată! Cine știe, poate mai ajung o dată la Târgu Jiu!

Marian Avramescu

LA PRIETENI DRAGI ÎN BUCOVINA

Nelu Vasile

În periplul meu prin județul Suceava, nu puteam să nu trec prin Vama, unde am avut parte de două surprize: buna prietenă Cătălina Orșivski, mi-a prezentat **Muzeul Păpușilor de Porțelan** (foto stânga), nou înființat pentru mine, aflat în aceeași curte cu **Muzeul Oului**, unde sora sa, Letiția Orșivski-Heiser mi-a oferit varianta retipărită a broșurii de prezentare a muzeului în viziunea epigramiștilor, în care este inclus și rondelul meu cu acrostihul OUL ÎNCHISTRIT (foto mijloc).

Am vizitat mănăstirile din Moldova și alte obiective turistice din zonă, m-am plimbat cu trenul *Huțulca* pe Valea Moldoviței, iar pentru două zile am fost oaspetele bunului prieten Emil Ianuș, la Horodnicul de Sus. Mă aștepta de vreo treisprezece ani și pot să spun cu mâna pe inimă că merita să-l vizitez: casa sa, cu anexele vaste, este un conglomerat de muzee de tot felul, culminând cu cele de sculptură și mai ales Muzeul artei populare bucovinene. Iar doamna Aurica, s-a întrecut în a ne desfăta cu mâncăruri care de care mai apetisante și m-a uimit cu puterea de muncă pe care o are, la vârsta dumneaei încă îngrijind o grădină de legume.

Cu Emil, ne-am fotografiat cu cele două antologii realizate împreună, **Antologie de umor rural** (2012, premiată cu *Mențiune* la Festivalul de Umor de la Vaslui, 2014) și **Antologie de umor electoral politic-os** (2013).

PASIUNEA LETIȚIEI ORȘIVSKI-HEISER

(rondel cu acrostih)

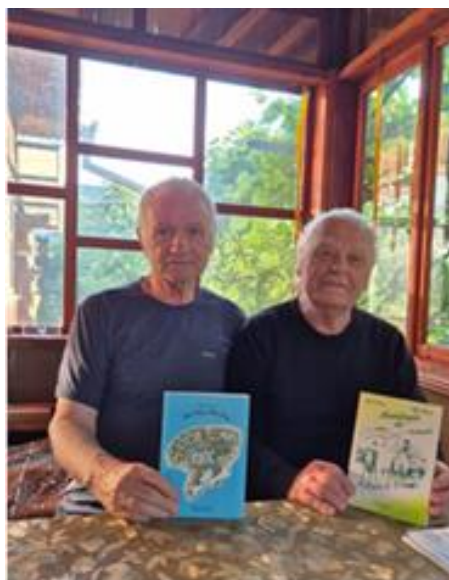
Orșivski-i numele de bază
Un ou, în Vama dacă vrei,
Letiția, cu mâna ei,
Îndată ți-l încondeiază.
Nandu, găină, emu, barză,
Condori, egrete, porumbei...
Heiser e numele de bază,
In Vama, ouă dacă vrei.
Stăpâna casei etalează
Tandrețe-n arta dumneaei,
Rămâi perplex când procrează,
Iar la final spui cu temei:
Tradiția îi stă la bază!

RONDELUL „ANTOLOGIEI DE UMOR RURAL”

Ianuș Emil a proclamat:
„Antologie-n doi vom face!”
Nelu Vasile-a zis: „Îmi place!
Umor rural, scris chiar la sat”.
Și-apoi s-au tot documentat,

Și-n câmpuri și prin iarmaroace,
Ianuș Emil a proclamat,

Vasile Nelu-a zis: „Vom face!”
Acum volumu-i terminat,
Să-l degustați cu calm, în pace,
Iar vrun produs de vă displace
La UE(R) fi-va reclamat,
Emil așa a proclamat!...

Câteva dintre lucrările care pun în evidență talentul de sculptor al poetului și epigramistului Emil Ianuș; la *Cina cea de Taină* a lucrat un an și jumătate.

LANSARE DE CARTE

CEAȘCA DE CAFEĂ -De George Drăghescu

Grig M. Dobreanu

Destinată întâmpinării fenomenului cultural „SERILE LA BRĂDICENI”, Ceașca numărul 262 debutează cu un „autopoem” foto semnat – Gellu Naum. Conform tradiției, se înșiruie în pagini poeme din patrimoniul național și universal, între care își găsesc locul și Robert VIVIER, Nicolae DRAGOȘ, Ion CEPOI, Silviu-Doinaș POPESCU și Ion POPESCU-Brădiceni, dar și Liviu CAPȘA.

Paginile continuă cu o minunată scrisoare adresată prin 1972, în stilu-i caracteristic, de către poetul Emil BRUMARU criticului Gheorghe GRIGURCU.

Continuăm cu poezii gorjeni Spiridon POPESCU și Alex GREGORA, apoi câteva idei ale lui Emil CIORAN preced poemul profesorului Mircea TUTUNARU, fiind urmate de câteva gânduri ale lui Lucian BLAGA.

Albumul Cestii începe cu un autograf al lui Mircea ELIADE adresat lui Barbu BREZIANU. Urmează fotografii de suflet, cu Nicolae Dragoș alături de Valentin TAȘCU, pagina fiind completată de Ion CEPOI.

„Serile la Brădiceni” de altădată sunt ilustrate de instantanee cu Adrian Dinu RACHERU, Alexandra ANDREI, Marian DRĂGHICI, Ion POPESCU-Brădiceni, Lazăr POPESCU, Ion HOREA, Eugen EVU și Silviu-Doinaș POPESCU, Mircea SUCHICI, M. Dobreanu, Marian NEGRESCU, Marius GHICA, George DRĂGHESCU, Liviu GOGA, Gheorghe GRIGURCU și Marius GHICA, de-ți vine să te și miri: „Unde oare încape atâta poezie și atâția oameni mari, într-o biată CEAȘCĂ DE CAFEĂ?”

Grig Dobreanu, Marian Negrescu, Marius Ghica și George Drăghescu

Marian Drăghici, Ion Popescu Brădiceni și Lazăr Popescu

Nicolae Dragoș și Valentin Tașcu

SINGUR PRINTRE HIMERE**Autor George Drăghescu****Grig M. Dobreanu**

Muzeul de artă din Târgu Jiu a fost gazda și martorul lansării celui de-al cincisprezecelea volum al actorului, poetului și editorului **George Drăghescu**.

În prezența unei asistențe destul de numeroase, muzeograful Dorina Cioplea-Văduva, iubitoare a artelor de toate felurile și modurile de exprimare, a ținut să-și exprime bucuria de a fi prezentă la această lansare, susținând că îi place când oamenii mari ies în față, deși obiceiul lor este să stea, modești, în umbră.

Lansarea a fost girată de poetul și criticul literar **Gheorghe Grigurcu**, mentor și prieten al poetului George Drăghescu, care a afirmat că îi face o mare plăcere să observe în persoana lui George o îngemănare între actorie, care-i dă lui George un mod de a se recrea, și poezie – o concentrare interioară care-i permite o postură mai nuanțată în roluri.

Poetul **Nicolae Dragoș** a ținut să remarce faptul că l-a cunoscut pe George Drăghescu acum aproape treizeci de ani, pe vremea aceea George era mai tânăr, dar își amintește că și Nicolae Dragoș era mai tânăr, dar i-a făcut o impresie deosebită de la prima întâlnire. Se întreba de ce ar mai vorbi după un critic și comentator al literaturii române. Creația lui George Drăghescu „...e un loc unde poetul își dă întâlnire cu actorul și se pare că din această conviețuire pașnică dintre poet și actor se nasc și profunzimile și spontaneitățile poeziei sale”; „Poeziile din prima parte a acestei apariții editoriale sunt legitime de pregnantă sa opțiune lirică, cu simplitatea inteligenței și inteligența simplității...”.

După ce a prezentat revista HOHOTE, una dintre cele mai prestigioase reviste de umor din România, **Doru-Mihai Lungescu**, președintele Cenaclului HOHOTE și redactor șef al revistei cu același nume, a citit două catrene dedicate autorului lansator de himere:

Constatare

De himere bântuit,
După cum se vede-aici,
George chiar s-a rătăcit:
Într-o mare de amici.

Solicitare

M-a cucerit în carte-un paragraf
Și-acuma, George, doar atât ți-aș cere:
Să-mi dai, cum e normal, autograf
Și telefonul câtorva himere.

L-au mai ridicat în slăvi pe poetul, actorul și editorul George Drăghescu oameni de cultură și diriguitori ai culturii, începând cu dl.viceprimar Adrian Tudor, continuând cu Pompiliu Ciolacu, prof. Teodor Voicu, Realizatoarea TV Manuela Negru Popescu, conf.univ. dr. Mircea Tutunaru ș.a.

Finalul a aparținut poetului care a mulțumit din inimă celor prezenți, bucurându-i și cu lectura câtorva aforisme și versuri, chiar și a câtorva psalmi, după care i-a invitat la partea a doua a lansării, adică aceea dedicată bucuriei unor gustări și chiar degustări, de la care nu a putut lipsi nici „GRASA DE COTNARI” care s-a dovedit a nu fi chiar o himeră!

Așa a fost lansarea volumului „SINGUR PRINTRE HIMERE” din 10 iulie 2025.

**Maestrul Gheorghe Grigurcu
cititor al Revistei "Hohote"**

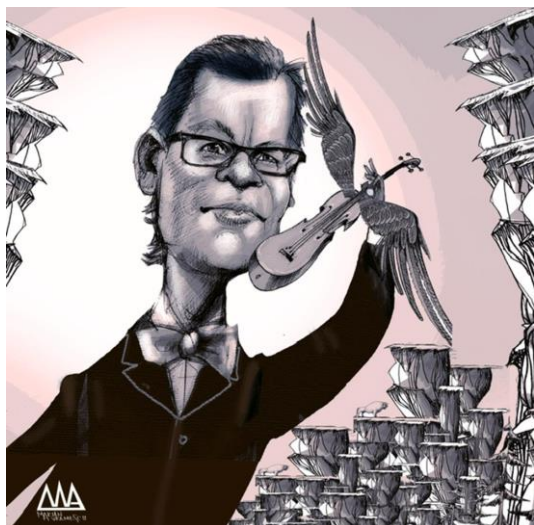

**Scriitorul Nicolae Dragoș alături de
George Drăghescu**

Mihai Lungescu, George Drăghescu și Grig Dobreanu

ALEXANDRU TOMESCU

CRONICA TURNEULUI STRADIVARIUS TÂRGU JIU

Laura Lungescu

Vineri 13 iunie 2025. În minunatul parc al Coloanei fără Sfarșit, suntem părtași la un eveniment de poveste, cu un peisaj mirific, hipnotizați de greutatea momentului. Cu mare bucurie, în seara caldă de vară, târgujienii (și nu numai), se încolonează la concertul marelui violonist (ce tocmai a sosit de la Vatican) ALEXANDRU TOMESCU, ajuns anul acesta la a XVIII-a ediție.

Titlul sugestiv al programului poartă numele de "Rapsodiile", iar alături de violonist se află chitaristul clasic Dragoș Ilie.

Intrând cu aceeași lejeritate și naturalețe pe scenă, cu o bucurie nespusă la vederea publicului, ne-a dus și de data acesta într-o atmosferă specifică lumii culturale de înaltă clasă, prefațând fiecare moment cu o mica povestioară, făcându-ne să fim cu toții cunoascători ai genului muzical abordat.

Și de data aceasta marele violonist a susținut recitalul folosind celebra vioară Stradivarius Eder-Voicu, un obiect de Patrimoniu Național, Categoria Tezaur. Programul a fost deschis cu trei preludii pentru pian de George Gershwin, în aranjament pentru vioară și chitară semnat de Andrew Zohn. A continuat cu celebrele Rapsodii române op.11 de George Enescu și Rhapsody in Blue de George Gershwin, în adaptare pentru chitară și vioară semnată de Dragoș Ilie.

Am privit cu mare admirație și interes nemărginit interpretările atât de personale ce reușesc de fiecare dată să pătrundă în sufletul iubitorilor acestui gen de muzică, îndemnând participanții să-și dorească să revină cu plăcere în fiecare an. Seara s-a încheiat cu o sesiune de poze și cu mici dialoguri între participanți și Maestrul Alexandru Tomescu, în limita timpului disponibil.

Încărcați de bucuria participării la un concert-dialog între două instrumente cu rezonanță muzicală de excepție și doi oameni extrem de talentați și devotați acestui gen de concert-spectacol, vom reveni și anul viitor cu aceeași mare bucurie!

Marian Avramescu

CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ÎN GORJ - VIOREL GÂRBACIU 77

Laura Lungescu

În perioada 1-6 iulie 2025, pentru a cinsti memoria profesorului-poet Viorel Gârbaciu, nume sonor în lumea culturală a Gorjului, pornit spre alte meleaguri cu șapte ani în urmă, la Târgu Jiu au fost organizate manifestări culturale pe care, cel plecat dintre noi, cu bucurie le-ar fi prezentat publicului.

În scurta, dar bogata sa existență pământească, Viorel Gârbaciu a fost membru fondator al formației vocal-instrumentale Melodic Grup, membru al cenaclului Columna, a înființat trupa de păpușari profesioniști, Orchestra de Cameră "Lyra Gorjului", și a realizat inconfundabila emisiune radio "CURTEA CU PRIETENI". Așa l-au cunoscut și așa a rămas în amintirea umoriștilor din țară și nu numai.

A publicat nouă volume de versuri, opt pentru copii și unul cu poezie serioasă, așa cum îi plăcea să spună. A dăruit Gorjului trei imnuri.

M-a impresionat, mai întâi de toate, determinarea și perfecțiunea cu care fiul său Iani a reușit să organizeze evenimentul comemorativ. Au fost readuse în atenția participanților multiplele realizări ale poetului, de către cei ce și-au împlinit destinul cu acesta. Prețuirea de care s-a bucurat a fost dovedită de prezența multora dintre prietenii săi.

Manifestarea a început cu lansarea "CĂRȚII COPILĂRIEI", revistei "CURTEA CU PRIETENI-VIOREL ÎN 77 DE GÂNDURI", "GALA SPIRITUALITĂȚII GORJENE", a continuat cu piesa de teatru pentru copii, un spectacol de teatru de păpuși realizat de Viorel Gârbaciu după povestea lui Ion Creangă, vernisaje, expoziții și ateliere de creație. Pe scena frumos amplasată în Parcul Coloanei Infinite, au urcat în serile calde, invitați de seamă ca Horațiu Mălăele, Nicu Alifantis, Grigore Leșe, Mircea Baniciu, Emeric Imre, Dan Vană, Adrian Beznă, Cătălin Stepă, Florin Camen, Spiridon Popescu, Dan Mircea Cipariu, Adrian Frățilă, Andrei Novac, Alex Gregora, Gelu Birău, Cosmin Brehuță, Simona Urs, Mihai Rădulea, Mădălina Ciobănuș și George Drăghescu.

Ultima zi a fost dedicată sfințirii troiței din Telești, dezvelirea plăcii comemorative cu numele său de pe Căminul Cultural și în încheiere a fost organizată Hora satului cu Ansamblul Artistic Profesionist Doina Gorjului.

LA FILM ÎN SAT CU IRINA-MARGARETA NISTOR

Laura Lungescu

Povestea merge mai departe și anul acesta. Din nou la Film în Sat!

Făcând o teleportare rapidă, dintr-un cocediu de povești (la gândul reântâlnirii -pentru a treia oară- cu inegalabila Irina Margareta Nistor), am ajuns în mare grabă la Peștișani, cu dorința arzătoare de a trăi o nouă experiență cinematografică prin incursiuni într-o lume mai puțin cunoscută, cu oameni dintr-o altă poveste.

Cu o disponibilitate uimitoare și cu tot timpul din lume pentru noi, apare cu seninătate și zâmbet adolescentin, gata de dialog, ce nu fusese stabilit în limite temporale, doamna Irina Margareta Nistor!

Ne-am bucurat de povești interminabile, dintr-o lume cinematografică neexploatăată încă de noi și de substraturi dincolo de ecran sau de povești doar de unii știute. Au urmat liste și recomandări de filme care trebuie vizionate și comentarii pe filme deja văzute.

Numitorul comun al acestei întâlniri, dincolo de formatul oficial, este epigramistul Mihai-Doru Lungescu. Povestea a început în urmă cu trei ani când ne-am întâlnit în restaurantul pensiunii "LA MOARĂ". Cu blândețea-i caracteristică ne-a oferit din pepenele de pe platoul din care servea dumneaei, lăsând ca între noi să se instaleze un dialog natural. Epigramistul, cu spontaneitatea specifică a scris un catren pentru doamna Irina Margareta Nistor, bine primit și aplaudat la scenă deschisă.

De-aş fi (o spun cu toată eticheta),
Un scriitor străin, baron sau duce,
Căsătorit cu doamna Margareta,
Eu chiar m-aş bucura... de m-ar traduce!

În cel de-al doilea an, ne-am revăzut la acelaşi festival, dar în zona zăvoiuului nucet, locul desfăşurării festivalului, în compania actorului Toma Cuzin, cunoscut şi ca "Firicel". S-a născut o nouă epigramă cu tâlc:

Revine plină de căldură,
Ca-n fiecare an, la noi,
Cu FIRICEL(ul) de cultură...
Ce-a devenit deja şuvoi!

Anul acesta întâlnirea s-a desfăşurat la pensiunea "LA MOARĂ", aşa cum am început relatarea. Iată ce a rezultat:

GAZDELOR

Pensiunea, garantat,
-Şi localnicii mi-au spus-
An de an, la Film în sat,
Are-o Margaretă-n plus!

TEMERI

Mă văd cu doamna Nistor mai pe seară,
Cu-un sentiment de-a dreptul încurcat:
Ne despărţim, deja, a treia oară,
Iar ăsta-i subiect de film. În sat!

Am mers împreună la locul desfăşurării festivalului organizat de Toma Cuzin, pentru vizionarea filmului "A fost sau n-a fost!".

La finalul proiecţiei în aer liber regizorul Cristian Porumboiu a dialogat cu spectatorii. Finalul serii i-a aparţinut echipei Irina-Margareta Nistor şi Doru-Mihai Lungescu, printr-un dialog savuros şi un catren de încheiere.

Fiind generaţia dependentă de traducerile sale, când savuram cu bucurie poveştile cinematografice ale timpului, am rămas impresionaţi de calmul şi naturaleţea cu care am primit răspunsurile doamnei Nistor la întrebările adresate.

Fascinaţi de farmecul şi inteligenţa dovedite, aşteptăm cu nerăbdare ediţia de anul viitor, când vom alătura buchetului de flori o nouă epigramă.

DE FINAL

Idealizând puţin,
Festivalu-i o vedetă,
Cu vigoare de Cuzin...
Şi parfum de Margaretă!

PROZĂ UMORISTICĂ

MIHAI CĂLUGĂRIȚOIU

InterNetul

Spre sfârșitul anilor '50 și până în 1968, când România a trecut la o nouă formă de organizare teritorială (comune și județe), comunele erau conduse de Sfaturi Populare, care aveau organe ierarhic superioare raioanele și regiunile.

Comunicarea cu organele ierarhice se făcea prin intermediul telefoanelor rudimentare, conectate la o centrală zonală, care făcea posibilă legătura cu alte centrale telefonice și postul telefonic dorit. De asemenea, comunicarea se mai realiza și în scris, cu ajutorul poștei, informațiile ajungând la 3-4 zile, după ce fuseseră expediate.

La nivel local, comunicarea între Sfatul Popular și populație se făcea fie prin intermediul poștei, când era vorba de o înștiințare oficială, spre exemplu impozitul datorat într-o anumită perioadă de timp, mai ales la restanțieri, fie cu ajutorul guardului, omului de serviciu, care făcea de toate: curățenie în localul sfatului, se îngrijea de focul din sobe, ducea citațiile în sat ori, pur și simplu, invita verbal, la Sfatul Popular persoana indicată de autorități.

În satul nostru, și, probabil nu numai la noi, exista o persoană care avea o tobă, cu un diametru de aproape un metru, care, deplasându-se prin sat, bătea în ea, lumea se aduna și el transmitea mesajul autorităților. În general, anunțurile erau legate de vaccinarea copiilor ori a animalelor, de erbicidarea culturilor ori a pomilor și necesitatea protejării animalelor sau a albinelor, de participarea la o întrunire directă cu autoritățile și alte vești.

Coincidență sau nu, în satul nostru cel cu toba se numea Netu și purta un veston militar, din cele ieșite din uz.

Când bătea Netu toba, toată lumea se aduna în jurul lui și asculta mesajul: „Mâine dimineață, toți care au vaci să vină cu ele la vaccinare, la oborul de la Sfat!”

Cei care nu ajungeau la adunarea convocată de Netu, dar care auziseră toba, se informau de la cei care participaseră: „Ce ză să fă?”; „Ce mai vor aștia, mă?”

Acum, peste timp, mă gândesc că cei care au pus bazele internetului la începutul anilor '60, s-au inspirat de la Netu, ba chiar i-au folosit numele, botezând disiparea informațiilor în rândul următorilor cu noțiunea de InterNet.

În vremurile noastre, Netu bate toba pe altă lume și nici nu știe, săracul, că îi sunt încălcate drepturile de autor.

CRISTIAN-OVIDIU DINICĂ**Eclipsa**

Inundat de razele soarelui, centrul se transformase într-un ocean nemilos, în care ființele se topeau. În respirația lor se simțea teama, condusă de nervozitate. Caldărâmul încins primea trupurile. Cuvintele se împrăștiu alergate de emoție. Autobuzele își deviase traseele astfel încât și-n zonele periferice să poată ajunge tot omul. Să se bucure cu toții de eclipsa anunțată.

Pe Tanti Aglaia înghesuiala nu o stingherea, o făcea în schimb să cugete cu amărăciune. Așteptam alături de ea în stație.

– Uită-te și tu cum se înghesuie! Ar trebui să aibă răbdare, au vrut să vadă eclipsa, o vor vedea dar așa? Dă-i Doamne românului gândul de pe urmă! Când or fi și ei odată mulțumiți?

Pe masiva Aglaia o interesa în acel moment să-și înmoaie reumatismul în saramura ștrandului din stațiunea aflată la câțiva kilometri distanță față de oraș. Așa că eclipsa trecea pe loc secund ca importanță.

Autobuzul, ca un ogar bătrân și gârbovit de timp, ajunsese într-un târziu. Șirul convergent al oamenilor atacă mașina. Cu riscul pierderii caracterului, înjură cu o sălbatică dorință de arhaisme vegetative. Costumația lejeră, de vară, este afectată. Nasturii se rup, se rătăcesc priviri prin decolteurile destrămate.

Aglaia mă ținea de mână să nu mă piardă în mulțimea dezlănțuită. Locurile în autobuz erau cu totul ocupate. Doar norocoșii cu tupeu au reușit să găsească loc. Tabla încinsă a mijlocului de transport ardea mai grozav decât plita fierbinte a unei sobe. Drumul îndeajuns de plictisitor, se bifurca. Dintr-odată, porțiuni strâmte sunt urmate de curbe ce fac ca pasagerii să se rostogolească unii peste alții.

După un periplu supus tensiunilor, vehiculul vechi și aglomerat ajunsese în stațiunea cu apă sărată. Tanti Aglaia, autoritară, trânti geanta cu prosoape peste călătorii ce-i stăteau în cale. Era de neoprit, masivă și învolburată ca un fluviu în timp de prigoană. Reuși să coboare trăgând după ea o jumătate din călătorii autobuzului. Eram cu toții strânși în jurul său, precum muștele strivite pe parbrizul mașinii, pe care șoferul le zdrobea cu râvnă, de îndată ce le zărea. Poporul călător, o urmă pe tanti Aglaia într-o procesiune solemnă în drumul spre ștrandul localității.

Obligativitatea achitării biletului pentru accesul în ștrand, ordonă șirul uman în fața porții bazinului cu apă sărată. Câte unul se trezea strigând:

– Hai cucoană, acum cauți banii prin geantă?

Aglaiia însă aduna leu cu leu să plătească accesul în bazin. Aruncă un zâmbet fad, ce se lipea ca o ventuză de frunțile gălăgioase, încât liniștea se reinstală cu ușurință. Nimeni nu putea trece de grupul statuar format de ea și de mine, un băiat plăpând, care mă aflam sub oblăduirea ei. Eu, un puști firav și naiv, căutam cu privirea extraterestrii. Aflasem că în curând, va avea loc debarcarea lor. Așa citisem în cărți S.F. Dar cum nu făceam deosebirea dintre realitate și fantezie, eram gata să accept și o întâlnire neobișnuită cu ființe în alte dimensiuni.

Lumea avea multe nuanțe, iar pentru mine relieful era ofertant. Un deal îl vedeam ca pe o îngrămădire de tumuli, iar bazinul era o bază pentru aselenizare. O aselenizare artificială din care făceam parte împreună cu tanti Aglaiia

În cabina de schimb, femeia descoperi că a lăsat costumul de baie acasă. De la intrare se putea închiria. Așa că m-am oferit să-i aduc unul. Însă pentru Aglaiia, urmă o înfrângere amară. Erau doar costume cu numere mici.

Ingenioasă, folosi ace de siguranță, cu care decoră chilotul, dar mai ales sutienul din care sânii, ca niște lubenițe, se revărsau. După părerea mea, costumul armat cu zeci de minuscule dispozitive metalice era menit să reziste. Sărutul pe care îl primii pe frunte mă convinsese să părăsim cabina. Eram pregătiți să cucerim plaja. Ea ieși triumfal, dar chiar în clipa următoare, costumul ce „țipa” pe trupul masiv, crăpă cu foșnet metalic, dezvelindu-i corpul ce a devenit obeliscul neatârării.

Ștrandul tăcu pe moment, uimit de neprevăzut și penibil. Nimeni nu îndrăznește să vorbească, când deodată se auzi glasul unui copil:

– Tanti este goală!

Un vuiet puternic se stârni și hohote de râs se auziră, privind masivitatea femeii, dar mai ales, impresionat de carnea ce se revărsa pe trupul ei. În totală discordanță, femeia trăgându-mă după ea, se aruncă în bazinul aglomerat, din care țâșniră valuri de apă sărată. Un imens tsunami se produsese spre uimirea generală.

Copleșit de situație și simțind sarea în ochi și-n gură, fugii la duș să mă spăl. Tanti Aglaiia naviga ca o trestie luată de apă, împrôșcându-i pe toți din jurul ei.

Câțiva alertați au chemat organele de ordine. Cu efort comun au încercat să o remorcheze, dar aceasta, neavând costumul de baie și în disperare, se ascundea de oprobriul public în apa ce-i rotunjea corpul, preferând să facă pe nevinovata. Norocul ei a fost eclipsa ce ne-a acoperit pe toți.

Gabriel Rusu în dialog cu Laura Lungescu

Laura Lungescu

Analizând calmul și modestia cu care împarți atâta bogăție vizuală prin talentul tău -caricaturistul, graficianul și scenograful Gabriel Rusu, absolvent al Universității de Arte Tîrgu Mureș, secția scenografie, al Federation of Cartoonist Organisations și al Uniunii Artiștilor Plastici din România, secția Grafică Publicitară, am hotărât că e bine să vadă și cititorii noștri această latură a ta prin bunăvoința de a purta acest dialog cu mine.

L.L.: Având atâtea titlaturi: scenograf, grafician, ilustrator de carte, autor de grafică publicitară și de benzi desenate, nu știu, de început, cui să mă adresez. Care este formula preferată de tine?

G.R.: Dat fiind faptul că pe diploma de licență, de exemplu, scrie că sunt licențiat în arte vizuale, în domeniul artelor plastice, decorative și design, îmi place să uzitez titulatura de artist vizual.

L.L.: Cu o disponibilitate permanentă și un zâmbet carismatic , aparent tăcut și de neatins, la prima întrebare adresată te luminezi instant și devii de o comunicare molipsitoare.

Cum este văzut orașul lui Brancuși prin prisma trăirilor tale artistice în acest loc?

G.R.: De Târgu Jiu mă leagă o sumedenie de amintiri plăcute, unele nostalgice, ce îmi creează un amalgam de sentimente, datorate, în primul rând, regretatului caricaturist Relu Șuță Șai, un artist, un prieten, un om minunat, care

m-a invitat cu o expoziție personală, cu mai mulți ani în urmă, la Festivalul "Ion Cănaș", ulterior revenind, de mai multe ori, cu proiecte artistice personale la Muzeul "Alexandru Ștefulescu", Teatrul "Elvira Godeanu" sau Muzeul Național "Constantin Brâncuși". Târgu Jiu e fain și unic datorită operelor majore lăsate moștenire culturală de fascinantul Constantin Brâncuși, dar am rămas plăcut impresionat și de numeroasele ansambluri arhitecturale tipice secolelor XVIII-XIX și de vechile biserici deosebite, toate acestea făcând din orașul vostru un reper al culturii universale. Și nu în ultimul rând, gorjenii sunt niște oameni de toată isprava, calzi, ospitalieri.

L.L.: Este greu să descriu impresionanta ta carieră de caricaturist, răsplătită, în consecință prin premiile obținute până în prezent .

Mă ajuți să mă edific sub acest aspect?

G.R.: Premiile vin ca o consecință a muncii tale, mai ales când ceea ce faci e și muncă dar și plăcere, e și hobby, ca un soi de joacă. Maică-mea m-a tot întrebat, până acu' câțiva ani : Tu când te apuci de un lucru serios, de un serviciu? Adevărul e că sunt puțini artiști plastici, independenți, care trăiesc din ceea ce fac. Eu sunt unul dintre aceștia și mă consider norocos. Premiile pot da măsura valorii tale, până la un punct, îți hrănesc și ego-ul. Dar eu nu prea cred în clasamente, mai ales în zona artistică, unde totul devine subiectiv. Dar ca să revin la întrebare, am publicat prima caricatură în 1993, în presa locală din Târgu Mureș, apoi colaborând sau fiind angajat pentru diverse perioade, având rubrici, fiind redactor sau director artistic la diverse publicații. Prin 1995 am început să particip la saloanele naționale, pe urmă la cele internaționale, am început să fiu premiat, iar desenele mele să fie publicate, până azi, în cataloage, albume, reviste și ziare din peste 40 de țări și să am lucrări prin colecții private și muzee de umor prin lumea largă.

L.L.: Ca orice artist ce are multe de spus, cred că ai o exprimare pentru cunoscători, dar și pentru necunoscătorii acestui domeniu, în expozițiile ce-ți poartă amprenta, prin care privitorii încearcă să pătrundă în lumea pe care o creezi.

Ce expoziție te-a definit sau te definește cel mai bine?

G.R.: Aș putea aminti trei proiecte, primul fiind o expoziție intitulată "Isteria la români", o radiografie grafico-satirică a istoriei românilor, pe care am itinerat-o prin țară pe la saloanele de umor, prin galerii de artă sau muzee, culminând cu expunerea ei la Londra, eveniment organizat de East European Cultural Centre în 2018. Un alt proiect important pentru mine, intitulat "Mari dramaturgi ai lumii", este o expoziție de grafică satirică ce cuprinde 42 de portrete ale marilor scriitori de teatru, după cum ne sugerează și numele, care a fost deschisă pentru două luni, în 2021, la Muzeul Național Brukenthal din Sibiu, ca ulterior să fiu invitat cu ea la Festivalul Internațional de Teatru "Elvira Godeanu" și să fie expusă la Muzeul Național "Constantin Brâncuși".

Încă sunt invitat cu ea la diverse evenimente culturale. O altă expoziție importantă este cea pe care am deschis-o anul acesta la Casa Umorului Desenat - Muzeul "Carol I" al Brăilei, intitulată "Personalitățile Brăilei", care cuprinde o serie de 20 de portrete ale unora dintre cele mai marcante figuri, născute pe meleaguri brăilene, precum Ana Aslan, Mina Minovici, Hariclea Darclee, Maria Filotti, Panait Istrati, Mihail Sebastian, Fănuș Neagu, Ștefan Mihăilescu Brăila sau Johnny Răducanu. De asemenea la Editura Istros a Muzeului Brăilei "Carol I" mi-a apărut albumul de grafică satirică "Personalitățile Brăilei", în ediție bilingvă, româno-engleză, ce conține aceste portrete, plus date biografice despre cei portretizați, cu o prefață semnată de criticul de artă Marius Tița.

L.L.: Personal dețin un catalog ce îți aparține, cu o grafică și o execuție de excepție.

Ai putea să prezinți câteva personaje și povestea din spatele acestui album?

G.R.: Este vorba despre albumul "Scenaissance. Mari dramaturgi ai lumii" apărut în condiții grafice deosebite, cu ocazia proiectului mai sus amintit, proiect inițiat la invitația Muzeului Național Brukenthal. Ideea acestei expoziții s-a născut și datorită faptului că în facultate m-am specializat în scenografie, unde, printre altele, am studiat istoria teatrului universal, fiind astfel familiarizat cu figurile marilor dramaturgi, în timp ce pentru publicul larg majoritatea fețelor acestora constituie o necunoscută. Albumul îi conține pe unii dintre cei mai importanți autori de teatru, începând cu părinții tragediei universale până în zilele noastre, precum Eschil, Sofocle, Euripide, Aristofan, Shakespeare, Molière, Goldoni, Gogol, Ibsen, G.B. Shaw, Cehov, Pirandello, Bulgakov, Beckett, Caragiale, Ionescu sau Vișniec. Am avut onoarea și bucuria ca albumul să fie prefăcut de către istoricul de artă Pavel Șușară și maestrul Horațiu Mălăele.

L.L.: Ca orice creator, probabil că ai avut un reper artistic în viața ta, ceva ce te-a determinat să urmezi această minunată cale.

Cine te-a influențat și te-a ghidat spre latura artistică?

G.R.: Nu am avut un mentor, sau vreo persoană de genul acesta. Dar tata era talentat la desen, chiar dacă a desenat foarte puțin și nu și-a ales o cale în zona artelor vizuale, a fost profesor de română. Eu am moștenit talentul de la el și de pe la șase ani am început să-i folosesc penițele și tușul cu care își făcea planșele didactice pentru cabinetul de limba română. De altfel, în biblioteca lui am descoperit două cărți pe care, copil fiind, le-am citit cu nesaț și au avut o oarecare influență asupra mea. Este vorba despre "Agonie și extaz" și "Bucuria vieții", de același autor - Irving Stone, acestea descriind viețile romanțate ale lui Michelangelo și Van Gogh. La final cărțile aveau reproduceri după operele celor doi, pe care încercam să le reproduc la rândul meu, cu ce aveam la îndemână, grafit, creioane colorate, acuarele sau tuș. Am mai mulți artiști preferați, unul dintre ei este britanicul Ralph Steadman. De asemenea îmi place și Saul Steinberg, născut în România, cunoscut mai ales pentru copertele

ilustrate la "The New Yorker".

L.L.: Ești o persoană tânără pentru o ocupație matură, cu realizări impresionante și, probabil, noi proiecte de viitor.

Ne poți povesti câte ceva din ce ți-ai propus în viitorul apropiat?

G.R.: Sunt ușor superstițios când e vorba despre proiectele viitoare, nu-mi prea place să vorbesc despre ele, dar pot spune că am fost invitat să fac parte din juriile unor saloane internaționale, mi-am propus să particip în continuare la competițiile de grafică satirică și caricatură, am de făcut grafica și ilustrațiile pentru unele cărți.

Cu mulțumiri pentru timpul acordat, eu, și alături de mine cititorii revistei Hohote, îți urăm succes în realizarea tuturor proiectelor tale.

Migranti -Gabriel Rusu

Resistance -Gabriel Rusu

GALA FEMEILOR DE ZECE, EDIȚIA A -V-A, ORGANIZATĂ DE ASOCIAȚIA UNIUNEA FEMEILOR DIN GORJ

Andreea Tudorescu

Ediția cu numărul cinci a Galei Femeilor de Zece a adus din nou împreună comunitatea femeilor de excepție, doamne care inspiră prin puterea lor, prin reușitele profesionale și prin modul în care reprezintă adevărate repere de feminitate și determinare.

Evenimentul a reunit în sală un public numeros, dornic să celebreze performanța și valoarea feminină în toate formele ei. Prezentatoarele serii, Andreea Tudorescu și Loredana Pupăzan, au ghidat cu eleganță momentele speciale, iar atmosfera a fost completată de emoție, recunoștință și aplauze prelungite.

Gala a premiat femei care excelează în domenii variate – de la afaceri și medicină, la educație, cultură, artă și mass-media. Simona Rădoi, președinta Asociației Uniunea Femeilor din Gorj, a vorbit despre misiunea de a aduce în prim-plan povești inspiraționale și de a crea un spațiu de recunoaștere a excelenței feminine.

Premiile Galei – Ediția a V-a

Distincțiile „Femei de Zece” au fost acordate unor personalități remarcabile:

- Mihaela Oarfă – membru fondator al Asociației “Uniunea Femeilor” din Gorj și jurnalist cu zeci de ani de experiență;
- Octavia Geamănu – prezentator TV și autoarea volumului “Gânduri Bune”;
- Adina Temereancă – femeie de afaceri, fondatoare a două clinici de înfrumusețare și cea care a deținut trei farmacii timp de 16 ani.
- Cristina Ciucur – specialist în domeniul asistenței sociale;
- Sfinteș Corina Vergina – procuror;
- Laura Dragu – antreprenor, deținătoarea unei agenții de turism;
- Elisabeta Vasile – interpretă de muzică populară;
- Elena Basarabă – cadru didactic;
- Izabela Coară – administrator al Discover Peștișani;
- Teodora Dragotă – inspector școlar, cadru didactic și ambasador Erasmus;
- Dr. Sanda Victoria – fost medic al Spitalului Orășenesc “Sfântul Ștefan” Rovinari, actuală pensionară.
- Ionescu Haidău Ana-Daria – profesor, director al Liceului de Arte din Târgu Jiu și artist plastic;
- Dr. Beatrice Arcanu – medic generalist și specialist în chirurgie orală și maxilo-facială.

Au fost acordate diplome de excelență unui număr de 14 femei, care au un cuvânt de spus în societate și în locul în care activează.

De asemenea, au fost susținute momente artistice, de către artiști locali, cunoscuți.

Pe lângă momentele de recunoaștere, seara a fost animată și de o tombolă cu numeroase premii, de la sponsorii evenimentului, care a adus bucurie participanților și a completat atmosfera festivă. Evenimentul a fost organizat la Anna Events Târgu Jiu.

Gala Femeilor de Zece, ediția a V-a, a reconfirmat faptul că succesul feminin are multiple chipuri și povești, iar fiecare dintre ele merită să fie aduse în lumina reflectoarelor. Prin premiile acordate, organizatorii au oferit nu doar recunoaștere, ci și inspirație pentru generațiile viitoare.

Marian Avramescu

Stimați iubitori ai epigramei,

Deschidem o nouă rubrică în Revista "Hohote", sub denumirea "Agora epigramei", în care epigramiști consacrați vă vor deprinde cu regulile de scriere a unei epigrame de calitate. Materialele din numerele viitoare pot fi realizate pe baza solicitărilor dvs., pe care vă rugăm să ni le adresați la adresa email revistahohote@gmail.com sau pe Facebook – "Cenaclul Hohote".

Pentru început vă oferim două articole importante pregătite de domnii Nicolae Bunduri și Janet Nică.

DESPRE RITM

Nicolae Bunduri

Ritmul este unul din factorii hotărâtori în realizarea epigramei și nu numai. Dacă rima asigură muzicalitate la sfârșitul fiecărui vers, ritmul o face în totalitate. Ritmul poate să strice o poantă și în aceeași măsură să-i dea valoare. Mulți epigramiști primesc de la Dumnezeu poante deosebite pe care le omoară cu schimbările de ritm.

Există mai multe feluri de ritm: Trohaic (silabele 1,3,5,7,9,11 accentuate și 2,4,6,8,10 neaccentuate); Iambic (1,3,5,7,9,11 neaccentuate, celelalte accentuate); Amfibrah (2,5,8 accentuate, celelalte neaccentuate); Dactilic (1,4,7 accentuate, celelalte nu); Anapest (1,2 neaccentuate, 3 accentuat, 4,5 neaccentuate, 6 accentuat). În epigrama modernă se folosesc cu precădere troheul, iambul și amfibrahul. Dar cel mai important lucru este că indiferent pe care ritm îl abordăm, să rămânem la el, cap-coadă, în cadrul unei epigrame. Este o sinucidere să faci schimbare de la troheu la iamb sau invers, din mers, în același catren.

Pentru început vă voi da exemple din fiecare, cu lucrări bine realizate apoi unele cu greșeli de ritm spre a ne da seama cât de mult contează omogenitatea ritmului.

Troheu: La muzeul Luvru (de M. Trifu)
Venus-toată numai grații –
N-are mâini și e păcat:
Ascultând ce spun bărbații...
Ce mai palme le-ar fi dat!

Prezintă o lecturare ușoară, plăcută auzului, odihnitoare și chiar ușor de memorat.

Iamb: Concurentul (de Gh. Constantinescu)
Concursul nu a fost ușor,
Intransigent și fără milă
Dar a ieșit învingător
La diferență de o... pilă.

Aceeași muzicalitate, aceeași ușurință în lecturare ca și troheul.

Amfibrah: Statistică (de Sorin Pavel)
Din câți în al vieții bazar
Fac umbră acestui pământ,
Puțini sunt mai mult decât par,
Destui par mai mult decât sunt!

Un ritm ceva mai pretențios, de aceea e și mai rar, dar se pretează bine la epigrama-metaforă. Din păcate sunt și multe catrene care suferă la capitolul ritm:

Amestec troheu-iamb: Soacra mea
Soacra mea vorbește tare,
Deranjul e foarte mare
Și nu pot nici ca să dorm
Că vorbește și în somn.

Nu comentez rima (dorm-somn), foarte proastă, ci ritmul. Autorul începe cu troheu primul vers și cu iamb al doilea. Citiți-o vă rog, de două, trei ori și veți vedea că ritmul impus în primul vers te determină ca în al doilea să pui accentul pe silaba „jul” din cuvântul „deranjul” ceea ce rupe cursivitatea, muzicalitatea ba chiar deranjează lecturarea!

Sau: Unui primar
Zici că ești un bun primar
Cu studii superioare
Dar cum ne conduci, e clar,
Că ai doar cursuri primare!

Tot așa, începe cu troheu primul vers, altfel bine realizat, dar schimbă ritmul în versul doi astfel încât ai tendința să pui accentul pe silaba „dii” de la cuvântul „studii”. La fel în versul patru în care esti tentat să accentuezi silaba „suri” de la cuvântul „cursuri”. În zilele trecute, Atropa Beladona a noastră, de pe Agonia, îmi trimite o șarjă pentru care poate s-o invidieze orice epigramist. Scrisesem eu o epigramă la adresa lui Nicolae Nicolae, un mare epigramist din Caransebeș:

Lui Nicolae, Nicolae

Întreb doar, nu iau la bătaie:
Pe când va scrie-n fum de cramă
Și Nicolae, Nicolae ,
O epigramă, epigramă?!

Iată răspunsul Atropei:

La Bunduri, luați seamă
Și-nțelegeți ce vă spun:
Epigrama-i epigramă
Că-i de două ori N. Bun.

Mi-a plăcut foarte mult dar mai citiți-o o dată și observați ceva! Apoi citiți varianta de mai jos:

La Bunduri, țineți seamă
Și-nțelegeți ce vă spun:
Epigrama-i epigramă
Că-i de două ori N. Bun.

Aparent nu-i mare deosebire dar în prima variantă oare nu deranjează accentul pus forțat pe „lu” din cuvântul „luați”? Parcă e mai firesc „țineți” cu accentul pe „ți” deoarece prin structura lui are accentul pe prima silabă și se încadrează mai bine în ritmul trohaic predominant în catren. Să mă scuze Atropa dar am recunoscut că e o șarjă pe cinste. Sunt multe cazuri în care dacă poanta e bună, se poate repara prozodia.

Eufonia (muzicalitatea). Se realizează dacă le respectăm pe toate cele de mai sus.

Originalitatea. Aici problema este cu dichis. Se întâmplă și la case mari, plagiatul. Cu voie sau fără de voie. Cel cu voie e foarte condamnat, cel fără de voie, discutabil. Se întâmplă mai ales la vârste înaintate să uiți. Apoi din memoria sedimentată necontrolat, poate să-ți vină o idee de poantă pe care ai citit-o cândva. Ai uitat și ești tentat să crezi că-ți aparține.

Revenim la poantă și ca să închei în ton optimist prezint câteva epigrame care mi-au plăcut.

Poanta metaforică

Meditație (de Șt. Tropcea)
 Stejarilor cu fruntea-n soare,
 Li-i dat să moară în picioare,
 De nu cumva un ram de-al lor,
 Ajunge coadă de topor.

Plâns de toamnă (de Stelian Ionescu)
 Când norii plâng și când copacii
 Își plâng pierduta boltă verde,
 Iar câmpul gol își pierde macii
 Eu râd... că nu mai am ce pierde!

De data asta repetiția este benefică, transmițând emoție și o imagine excepțională, culminând cu o poantă dureros de adevărată.

Constatative:

Axiomă (de Sorin Pavel)
 Nu intră nici la blând îndemn,
 Nici la poruncă de satrap,
 Chiar orice cui în orice lemn,
 Chiar orice gând în orice cap.

Autoironice:

Poetul (de Ion Pop)
 M-am studiat în mod definitiv
 Și am ajuns la rezultat concret:
 Nu sunt poet întâmplător bețiv,
 Ci sunt bețiv întâmplător poet.

Poanta surprinzătoare:

Întoarcerea eschimoșului
 (de Al. Clenciu)
 În caiac vâslind se-ndreaptă
 Către țărm unde-l așteaptă,
 Rumenă de ger la față,
 Eschimoasă-sa pe gheață.

Joc de cuvinte:

Cântăreața, în concurs
 (de Giuseppe Navarra)
 Concurenta-i bunicică
 Pricepută la cântări
 Însă e la mijloc, cică,
 Un concurs de-mprejurări.

Pistă falsă :

Unui secretar P.C.R. (de Gavril Glodeanu)
 Vila lui domină zarea,
 Perlă strălucind în soare,
 Din balcon se vede marea...
 Marea Clasă Muncitoare.

Se pare că de la această epigramă i s-a tras moartea lui Glodeanu, fiind citită în public prin anul 1987. De fapt nu a fost singura epigramă dizidentă, tot Glodeanu a scris renumitul distih:

Cuget deci exist...
 Dar nu mai rezist!

Cam tot în perioada aia.

Deocamdată atât. Aștept critici.
 Al Dumneavoastră, Nae Bunduri, N.Bun.

ESTE EPIGRAMA... LITERATURĂ?

Janet Nică

Nu vom vorbi despre artă, ci despre literatură, pentru că noțiunea de artă este mult mai largă decât aceea de literatură. Precizăm, încă de la început, că arta și literatura au în comun aceeași esență: emoția mediată, ca efect al SURPRIZEI. Artă, pentru a fi artă, și literatura pentru a fi literatură, trebuie să îndeplinească o condiție esențială, legată de procesul de receptare: este imperios necesar ca receptorul să aibă conștiința reprezentării, că ceea ce percepe este reprezentare pe un plan impropriu, artificial, simulat, construit și controlat, în mod rațional, de către autor. Între receptor și opera de artă sau de literatură, se instituie o distanță dată tocmai de caracterul impropriu al planului pe care se reprezintă un aspect de viață, real sau imaginat de către autor. Rama tabloului, soclul statuii, ecranul cinematografului, scena teatrului, cartea care cuprinde un text, toate aceste planuri improprii creează distanță între receptor și opera de artă sau de literatură, receptorul devenind, vrând, nevrând, un supraveghetor, un spectator iradiat de încărcătura emotivă a produsului artistic. Dacă în conștiința receptorului nu s-a format, prin menirea actului cultural, acea conștiință a reprezentării, actul receptării nu mai este estetic, ci brut, instinctiv, primitiv, imediat, biologic. Aici precizăm că emoția provocată de contemplarea unui aspect din natură, nu este o emoție estetică, ci reală, tocmai pentru că este dată de un plan propriu, în mod direct, nu mediat. Dacă receptorul nu e conștient că ceea ce receptează e o facere, un produs supravegheat rațional, ceva simulat, reacția sa devine neadecvată, greșită, chiar periculoasă.

În istoria procesului de receptare a artei, este cunoscută întâmplarea cu generalul care s-a suit pe scenă și a ciomăgit-o pe actrița care juca atât de real rolul unei regine odioase. În sinteză, fenomenul estetic, specific artei și literaturii, presupune: autor, operă, receptor-spectator, distanță, conștiința reprezentării, plan simulat, impropriu, conflicte, surpriza și, bineînțeles, emoția estetică, mediată, indirectă. Toate celelalte aspecte legate de fenomenul artei și al literaturii, sunt mijloace de organizare și tehnici specifice. Referitor la literatură, teoria literară a creat nenumărate, și de neiertat, confuzii, privind tocmai mijloacele de organizare a discursului literar, omorând, astfel, și cloșca și puii de aur ai fenomenului estetic, anume emoția estetică și toate beneficiile ei sufletești. În acest sens, binomul liric-epic este arhicunoscut, dând bătaie de cap, mai ales procesului de predare în școală și în mediile culturale.

Critica literară a decis: lirismul este o lume, epicul este altă lume, ceea ce, formal, este adevărat, dar nu acesta este scopul celor două lumi.

Criza delimitării genurilor literare s-a adâncit odată cu zorii modernității când, Edgar Poe, Baudelaire, Mallarmé, Valéry au propovăduit intelectualizarea liricului, despărțindu-l, în mare măsură, de epic, chiar punându-l în contrast cu acesta. Liricul a făcut, din narativ, un dușman de moarte. Biblia teoretică a modernității, continuată de simbolism și avangardism, a stabilit, pentru totdeauna, cel puțin, până astăzi, canoanele lirismului absolut, în dauna narativului primitiv, plebeian: subiectivitate, puritate, nonnarativitate, atemporalitate, simultaneitate, nonreferențialitate, interioritate, muzicalitate, sugestie, intelectualizare, simbolizare. După cum se constată, s-a eliminat orice mișcare, orice devenire. Urmând acest tipic, se năștea o poezie moartă, „un mort frumos cu ochii vii”, cum ar fi spus poetul nostru, Mihai Eminescu. Norocul literaturii că toate aceste pretenții de purificare a lirismului, erau contradicții în termeni și realitatea literară nu a ținut cont de ele. Simultaneitatea nu este o caracteristică a minții omenești. Gândirea omenească este discursivă, secvențială.

Chiar dacă gândirea ar gândi simultaneitatea, prin punerea în limbaj, ea ar deveni secvențială. Deci, pentru om, simultaneitatea este o utopie. Nu mai rămâne reală, adevărată, decât temporalitatea, exprimată narativ, prin limbaj, atât în vorbirea naturală, denotativă, cât și în cea conotativă, specifică operelor literare. Legea narativității este ca legea gravitației, eternă și incoruptibilă. Rezultă că narativitatea nu poate fi exclusă din lirism.

Orice schimbare de stare devine narativă, dacă este exprimată prin limbaj. În acest sens, și descriptivul și argumentativul sunt forme ale narativului. Fără fir narativ, poezia ar fi interjecție, onomatopee, nonsens. Numai narativul, prin desfășurare, dă sens unui enunț. Urmând firul acestei logici, rezultă că genul liric nu mai există, sau este o specie a genului epic, gen bazat, în totalitate, pe narativitate. În fapt, așa și este, doar că, în lirism, există mai puțină mișcare și, deci, mai puțină narativitate. Edgar Poe spunea că un poem trebuie să fie scurt, exprimând o stare. Un poem lung, narativ, ar fi un nonsens. Se înșela amarnic.

Dacă, în exprimarea umană, totul este narativitate, nu înseamnă că narativitatea e o valoare în sine. Ea rămâne numai o formă de organizare a discursului, un mijloc, o scară care te duce la un scop anumit, în cazul artei, la emoția estetică. Să vedem acum ce găsim în lada de zestre a narativului: autor, narator obiectiv sau subiectiv, omnișcient sau mai puțin scient, referențialitate exterioară, personaje, temporalitate, acțiuni, întâmplări, procese, evenimente, conflicte sociale, morale, economice, politice, religioase, lupte între valori și nonvalori.

Dacă lirismul se centrează pe subiectivitate, pe eul liric, iar narativul se bazează pe narator obiectiv, impersonal, străin de ceea ce narează, este evident că se creează o gravă eroare:

se elimină, din nu știm care rațiuni, sau irațiuni, autorul operei artistice sau literare. Se știe, din experiența teoriei literare, că arta este subiectivă, este un produs al subiectivității. Și poetul și prozatorul sunt instanțe subiective. Opera literară este o viziune subiectivă, strict subiectivă.

Chiar dacă autorul de proză vorbește la persoana a treia, despre lumea exterioară, despre alții, autorul rămâne subiectiv și omniscient. Autorul se regăsește în toate personajele, știe ce gândește fiecare, ce face fiecare, unde este fiecare, ce intenții are fiecare. Autorul este un veritabil demiurg, concepe totul, stăpânește totul, dirijează totul. În oglindă, receptorul este asemenea autorului demiurg: percepe viziunea totală, știe tot ce știe autorul. Aici se găsește una din marile virtuți ale literaturii: receptorul vede întregul, totalitatea, nu numai o parte, ca în realitate. Această convenție îl ridică pe receptor la rang de judecător suprem, pentru că are toate datele problemei. Numai cititorul de literatură gustă din mierea acestui privilegiu. Revenind la binomul liric-narativ, alias static-dinamic, să urmărim o analogie care scoate în evidență ridicolul unor clasificări puerile, fără rigoare logică. În această variantă nefericită, un râu ar fi narativ, fiind dinamic, o baltă ar fi lirică, întrucât este statică. Râul este obiectiv, curge la persoana a treia și are referențialitate exterioară, balta este subiectivă, fără referențialitate, se exprimă pe sine, în mod direct, la persoana întâi. Râul este plebeian, proletar, primitiv, balta este intelectuală, puritate, simultaneitate. Râul numește, balta sugerează. Râul este zgomot, balta este muzică. Mai mare râsul, dacă nu chiar plânsul! Iată ce ne învață teoria literară.

Și ne mirăm că arta nu este percepută în mod adecvat. Practic, toată această brambureală terminologică ocolește fenomenul literar, naște derută și aversiune față de literatură. Peste tot: tehnici, cărămizi, instrumente, unelte, mijloace artistice, materiale de construcție, mortar, echipamente. Dar care este construcția și care este menirea ei, nimeni nu spune. S-a insistat pe dinamism și pe statism, pe râu și pe baltă, dar, până la urmă, cine curge și cine stă? Normal că, în acest caz, apa. În cazul literaturii, emoția estetică, dată de surpriză, de noutate, de originalitate. Dimensiunea operei nu dă valoare operei. O picătură de rouă, dacă nu e fluviu, e totuși, apă, e neam cu apa din ocean, având aceeași formulă chimică.

Făcând o analogie sănătoasă, epigrama, construcție pitică, o fi literatură, asemenea romanului, dinozaur narativ, monumental? Are epigrama aceeași formulă chimic-literară ca romanul, ambele specii fiind combinații de cuvinte? Să urmărim! Romanul are fir narativ mai bogat, fiind ocean. Epigrama are fir narativ mai scurt, pentru că este picătură de rouă. Romanul are referențialitate exterioară, socială. Epigrama, la fel, este îndreptată spre social, nu este lirică, adică nu se exprimă pe sine.

Romanul, care este literatură, are personaje. Epigrama, care, chipurile, nu e literatură, ci strănut literar, are și ea, săraca, personaje sociale, generice: politicianul, doctorul, dascălul, șeful, soacra, vecina, vecinul, amanta, cetățeanul turmentat. Romanul reprezintă conflicte sociale și individuale, epigrama scoate în evidență vicii omenești, personale sau generale. Romanul este o fabrică de surprize, epigrama, fiind picătură de rouă, se bazează pe o singură surpriză, dată de poantă. Un roman valoros generează emoții estetice puternice, grave, pe un bogat registru afectiv, epigrama generează emoții estetice, la fel de puternice, pe un registru afectiv vesel, plăcut, relaxant, prin șocul semantic special pe care îl realizează. În mod nerodnic, persistă, la nivel înalt, în cultură, opinia că tragicul este mai valoros decât veselie, că plânsul este mai valoros decât râsul, și rămâne o perspectivă precară, infantilă, care mutilează integritatea ființei umane, prin discriminare flagrantă.

Studii profunde atestă faptul că esența literaturii nu este acțiunea, care rămâne, totuși, mijloc, ci crearea personajelor, care întruchipează roluri antagonice, în conflict. Narativul, succesiune de acțiuni, este o formă de organizare rece, cuminte, dar nu el este definitoriu pentru modul epic, ci tocmai blocarea lui, prin diferite obstacole, întâlnite, în cale, de către personaje. Narativul blocat dă naștere întâmplărilor și conflictelor, creează tensiune. Conflictele, la rândul lor, provoacă un evantai de emoții estetice, adevăratul scop al unei opere de artă. Numai faptul că, atât romanul, cât și epigrama au, în centrul construcției, personaje, ar fi de ajuns să demonstreze că epigrama are același ADN ca speciile epice ale literaturii, aceeași formulă chimică.

Dacă acesta este, logic, adevăratul statut al epigramei, rămâne de neînțeles anacronismul impus de către Uniunea Scriitorilor din România, anume că epigrama, creație veselă, nu e literatură, iar creatorii de epigrame nu sunt demni de a fi membri ai acestei uniuni stelare. Curat anacronic și tragic! Nici după revoluție nu s-a schimbat nimic. Dacă de un deceniu și jumătate, Uniunea Scriitorilor a fost condusă de către președintele Nicolae Manolescu, indubitabil, un mare critic literar, și discriminarea epigramei s-a făcut ostentativ la lumina zilei, până la urmă, e un lucru de înțeles. Se știa aversiunea lui Nicolae Manolescu față de umor, față de epigramă și față de epigrafiști, aversiune exprimată public și consemnată chiar de către doamna Elis Râpeanu, în volumul "Nemuritorii și epigrama", Editura "SemnE", București, 2016: "Umoriștii se aleg, de obicei, dintre oamenii fără haz. Și fără umor: care râd ca să râdă". Contradicția în termeni l-a calificat îndeajuns, pe marele critic și președinte de Uniune scriitoricească. Nu ne rămâne decât să sperăm în schimbarea atât de necesară.

Stimați cititori,

Introducem, din acest număr, rubrica "De vorbă cu cititorii", în care vă propunem un dialog direct, pe bază de întrebări și răspunsuri, între noi, membrii Cenaclului "Hohote" și dumneavoastră, cititorii noștri. Suntem deschiși oricăror subiecte legate de relația dvs. cu revista și cenaclul nostru și, în general, cu lumea epigramei, în limitele respectului și seriozității.

Ne rezervăm dreptul selectării și publicării acestora, cu eliminarea celor care încalcă regulile bunei cuviințe, cu obligația asigurării anonimatului, dacă ne-o veți cere. Așteptăm întrebările, sugestiile și recomandările dumneavoastră pe adresa de email revistahohote@gmail.com sau pe Facebook – "Cenaclul Hohote".

Vă mulțumim pentru materialele transmise revistei și vă așteptăm cu altele noi.

Cu prețuire,
Colectivul de redacție

Notă: În numărul trecut au fost omise epigramele colegului Grigore Cotul, la tema "Ce-a fost verde s-a uscat!", pe care le redăm aici, cu scuzele necesare.

Grigore Cotul

STRATEGIE EȘUATĂ

Pliveam legumele-n grădină
Să mă remarce o vecină,
Dar ce-a fost verde s-a uscat...
Soția le-a erbicidat!

S-AU DUS VREMURILE BUNE

Vecinul e-n șomaj și-și pierde
Pe-acasă timpul, mai mereu,
Iar soața lui - o tipă „verde” -
S-a cam uscat de dorul meu.

CONCURS PE TEMĂ DATĂ
"Am un leu și vreau să-l beau!"

Marian Avramescu

OASPEȚI: Locul I -Ex Aequo**VALENTIN DAVID****NICI LEUL NU MAI ESTE CE A FOST...**

Suntem bătuți de Dumnezeu,
Căci setea cruntă ne omoară,
Fiindcă astăzi cu un leu,
Nu poți să bei nici apă chioară!

REVOLTA ROBOTICII

Băgai un leu în automat
Să iau o cană de rachiu,
Iar el, perfid, mi-a arătat
Doar degetul cel mijlociu!

ION DIVIZA**MITICĂ BOSCHETARU**

S-a deprins demult cu greul
Și, fiind bețiv decent,
Niciodată nu-și bea leul,
Cât mai are-n pungă-un cent!

PRINCIPIU BACHIC

Am și eu o pensioară
Și-o împart cu băutorii,
Știu un lucru: apă chioară
Beau la masă numai chiorii!

NAE BUNDURI**AM UN LEU**

Că să pot și eu să beau,
Ieri, așa, pe înserate,
Am împrumutat un leu
Și-napoi îl dau în rate.

AM UN LEU ȘI AZI ÎL BEU

Un leu mai am și-mi iau tărie,
În vechiul birt, cu tot regretul,
Că am băut pe datorie
Și azi mi s-a umplut caietul.

LAURENȚIU GHIȚĂ**AM UN EURO ȘI VREAU SĂ-L BEU**

În cazul că l-am adopta,
De-un euro, va fi chiar greu
Să bem cam cât puteam cândva
Să bem de-un leu!

AM UN LEU ȘI VREAU SĂ BEU!

Cârciumarii-mi pun să beau
De un leu, și mă ajută,
Dacă pot să știu că au
Să-mi dea restul la o sută!

DANIEL BRATU**ECONOMIE**

Eu, de când am fost un prunc,
Economisesc la greu -
Nici un leu nu pot s-arunc,
Dacă pot (și pot!) să-l beau...

"AM UN LEU ȘI VREU SĂ-L BEU"

Cum la noi doar asta-i spus,
Poți și-n alte părți s-arăți
Că averile nici nu-s
Decât mari lichidități.

MIRELA GRIGORE**LOGIC**

Prețurile cresc mereu,
Iar cureaua o vom strânge,
Am un leu și vreau să-l beau,
Că de pâine nu-mi ajunge.

AM MOTIVE DE BĂUT!

Cât m-o ține Dumnezeu,
Când mai stau la vreo palavă,
Am să beau, să mă simt leu,
Că nevasta-mi zice... *javră*.

GHEORGHE BĂLICI**BAHICĂ**

În timpul cel trist si amar
Un lucru e chiar dureros:
Deși mă țin strâns de pahar,
Mai cad uneori și pe jos.

PLECARE NEOBSERVATĂ

De la petrecerea frățească,
Pe unde alții zăbovesc,
Plecarea-ți este englezească,
Iar clătinatul cam rusesc.

PETRU-IOAN GÂRDA**LA BUFETUL SĂTESC**

Mă duc să beau coniac la vechiul bar -
Și poate și un kil de cabernet –
De leul ce îl am în buzunar
Și nouăzeci și nouă... pe caiet.

IMPOSIBILITATE

Aș da un leu pe băutură,
Că alcoolul mă atrage,
Da-i tot ce am în bățătură
Și când să-l dau, începe-a rage.

VALENTIN URSU**DIFICULTATE**

Am un leu și vreau să-l beau,
Poftă mare am la bere,
Dar barmanu-i derbedeu
Și-ncă douăzeci îmi cere.

PUTEREA LEULUI

Astăzi am băut de-un leu
Și-am mâncat cotlet de taur,
Nu mi-a fost așa de greu,
C-am avut un leu de aur.

FLORINA DINESCU**AM UN LEU ȘI VREAU SĂ-L BEU**

Când îți arde gâtul tare,
Poți să bei ca împărații
Dacă leul din dotare
Cheamă-n ajutor toți frații!

Nu dau curs acum ideii,
Cum să bei cu-așa puțin?!
Pentru un pahar cu vin
Isărescu-ți ia toți leii...

IOAN TODERAȘCU**DE LA VIS, LA REALITATE**

„Am un leu și vreau să-l beau!”
Repetam, în gândul meu,
Dar cu-atât – ce veste rea! –
N-ai ce pune pe-o măsea...

BEȚIVUL, LA RESTAURANT

„Am un leu și vreau să-l beau!”
Îngăimă, destul de greu,
Și primi, la masă,-ndată,
Înc-un țoi cu... apă plată!

VASILE LARCO**IMPEDIMENT, INFLAȚIA**

Tu ai un leu și vrei să-l bei,
Dar până-ți toarnă în pahar,
Chiar fără ca să ai habar,
În loc de unu, dai vreo trei!

CHEFLIUL ȘI INFLAȚIA

Cu prețurile actuale
Când toate o cam iau la vale,
Cu leul strâns la teșcherea
Nici apă nu mai poți azi bea.

LIVIU KAITER**MARINARUL**

În viață și-a făcut un rost,
Ca ofițer și marinar,
A navigat pe mări și-a fost
De cursă lungă la... pahar!

AMINTIRI DE LA MAMAIA

În general, Mamaia, mi-a plăcut,
Sunt prețuri bune, la restaurant,
O bere, doar atâta, am băut,
Am mai vrut una, dar n-aveam girant!

LICĂ PAVEL**"GRIJĂ" GUVERNAMENTALĂ:**

Am un leu și vreau să-l beau,
Dar nu vrea guvernul meu;
Pentru sănătatea mea
O să-l ia... prin TVA!

LĂCOMIE GUVERNAMENTALĂ:

În guvern sunt „Dumnezei”,
Însă multe n-au putut
Și-au tăiat din banii mei
Tocmai leul de... băut!

TRAIAN BRĂTIANU**DILEMĂ**

De la pensia primită,
Mi-a rămas un singur leu.
Sunt persoană chibzuită.
Să-l păstrez sau să îl beau?

ALTE VREMURI

Altă dată cu un leu
Cumpăram o pâine mare.
Astăzi cu bancnota, eu
Nici la budă n-am intrare.

ION MORARU**LA RESTAURANT**

I-am spus, văzând că umblă teleleu,
Prin sală, ospătarului cu mapă:
-Eu am un leu și vreau acum să-l beau!
Și mi-a adus vreo câțiva stropi... de apă!

**

Când bonul mi-a adus, cu greu,
Pe chelner l-am privit pieziș
Fiindcă am băut de-un leu
Și zece lei mi-a pus... bacșiș!

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI**CONSTATAREA UNUIA**

Am un leu, ce tura - vura
Și să-l beau aș vrea, dar țeapă
Iau că-i scumpă băutura
Și n-am bani nici pentru-o apă.

DEZAMĂGIREA UNUIA

Mai am un leu acum și vreau să-l beau,
Dar îi ia urma soața, chiar de eu
Strategic îl pitesc, cum fac mereu,
La dulcea chelneriță, -n decolteu...

GEORGE EFTIMIE**STERILITATE**

Cu leul e-o problemă arzătoare
Că nu-i valută forte s-o expui,
E odârlit și energie n-are,
De nici la CEC nu face astăzi pui.

**POPRIREA CONTURILOR PENTRU
PLATA DATORIEI EXTERNE**

Am un leu și vreau să-l beau,
Ăla de-l păstrează riscă
S-o pățească pe traseu,
Că guvernul... ți-l confiscă.

DAN NOREA**LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ**

La Zoo, șeful mare-a apărut
Să-și vadă favoritul – cimpanzeul.
-Alături cușca-i goală, unde-i leul?
-Hâc, să trăiți, nu este, l-am beut!

ÎN ZI DE LEAFĂ

-lau toată leafa, mă așez la masă
La un bufet și beau. Numai tărie.
-Și-apoi cu restul ce faci, mergi acasă?
-Mai beau și-n rest, îmi dă pe datorie!

ION MICUȚ**COTIZAȚII**

Mi-a mai rămas un singur leu
Și-l duc la cârciumar să-l beau,
Căci zi de zi de la tot satul
El, mulțumit, își umflă sacul.

SUFERINȚĂ

În buzunare am un leu
Și merg la cârciumă să-l beau,
Dar intervine o belea,
Că n-am și pentru TVA!

VIOREL MARTIN**REFORMĂ**

Aveam un leu,
Voiam să-l beau;
Dar văd că leul meu sărman
Mi-l fură astăzi Bolojan.

PACHETE DE CRIZĂ

Leul ce voiam să-l beau,
Astăzi nu mai e al meu,
Că l-am dat pe murături,
Pe impozit... și facturi.

OVIDIU ȚUȚUIANU**OPȚIUNEA LUI BULĂ**

Bulă-i încolțit mereu:
-Dă un leu pentru - "Ateneu"!
El, privind în portmoneu:
-Am un leu și vreau să-l beau!

DEVALORIZĂRI

Cândva, c-un leu puteai măi vere,
Să bei măcar un țap cu bere.
Dar azi, cu toate date peste cap:
Nici leul nu e leu nici... țapul-țap!

CONSTANTIN BIDULESCU**REZOLVARE**

Astăzi am un leu și vreau să-l beau
După o ciorbiță și-un fileu,
Nu-ți ajunge, ia-l ca ornament,
Ba da, la cantină-n Parlament.

BULGARII VOR TRECE LA EURO

Mulți din ei anunță greva
Că nu mai pot cânta ca noi,
Nu o să mai aibă leva,
Ci euroi.

GEORGE CEAUȘU**CRIZA ȘI ACCIZA**

Cu leul - mi-a zis barmanul -
Bei cât vrei însă la anul
Doar dacă dispăre criza
Și-odată cu ea... și-acciza!

LA CRAMĂ

M-am dus la cramă c-un leu
Cu intenția să-l beau
Și de el mi s-a dat must
De pus pe limbă, să-l gust!

VICTOR BIVOLU**DESCOPERIRE**

După doctori nu mă iau,
Am un leu și vreau să-l beau,
Băutura-mi face bine...
Fug țăntării de la mine!

LA VÂRSTA A III-A

Fericit sunt, spun pe șleau,
Că pot bea atât cât vreau,
Când simt cum mai zboară anii
Fără griji cheltuiesc banii!

GH. I. CIULPAN**"AM UN LEU ȘI VREAU SĂ- BEU"!**

E un vis, ori doar tupeu?
Că leu...(u)șorul de-i greu,
Acum merg să o fac lată
Cu un sfert de... apă plată!

UNUIA CU "MANERE"

La un vin de Murfatlar
Măine te voi invita
De plată să n-ai habar:
Eu un leu, restul... mata!

MARIA VULPAȘU**UN LEU ANEMIC**

Din a lui pensie mizeră
Îi rămase un leu în mapă,
Să îi ajungă nu mai speră
Nici pentru un pahar cu apă.

COLEGIALITATE ȘI PERSEVERENȚĂ

De-am să dorm la ușa iară
Colegii nu îi las la greu,
Stăm la cârciuma din gară
De-ar fi să bem ultimul leu.

VASILE VULPAȘU**LEUL MOARE ÎNCET DAR SIGUR!**

Pensia mi s-a dus pe dată
Doar un leu mai am în portofel,
Aș vrea să-l beau, ca altădată,
Dar n-a prea rămas nimic de el.

LEUL RESUSCITAT!

Am un leu și vreau să-l beau,
Dar să simt efect nițel
Și să-l fac puțin mai greu,
Pun o sută lângă el.

Am un leu și vreau să-l beau -Liviu Stănilă

GAZDE**PREMIUL I Ex Aequo****JANET NICĂ****EFECTE ADVERSE**

Mă duc, în fiecare seară,
Ca un bărbat, la cârciumioară,
Iar, dimineața, ca un zmeu,
Mai am un beu și vreau să-l... leu.

SUB ZODIA IMPOZITĂRII

Mai am un leu în buzunar
Și vreau să-l beu, acum, în bar,
Că-n țară bântuie infernul
Și-mi ia, juma din el, guvernul.

NICOLAE DRAGOȘ**VERDICTUL INFLAȚIEI**

„Ai un leu și să-l bei vrei?”,
Veche-i vorba, pofta-i mare,
Mică-i doar suta de lei,
Nu-ți ajunge... de-o gustare.

CÂND LEUL AVEA PUTERI DE LEI

Cu portmoneul, nu cu prea mulți lei,
Puteai întreaga toamnă să petreci, să bei...
A fost un vis frumos, dar în zadar,
Cu leii, azi, bei un modest pahar.

DORU-MIHAI LUNGESCU**RUGĂ**

Fii, Doamne, aliatul meu
Și dă, te rog, o lege nouă,
La crâșmă să consum de-un leu...
Cât beau acum de-o sută, două!

DIFICULTATE

De-ar fi în lume o tendință,
Să bei de-un leu pe zi rachi, u,
Aș fi în mare suferință...
Că n-am băut de când mă știu!

PIF VASILESCU**AM UN LEU ȘI VREAU SĂ-L BEU**

Gândeam că dăinuie etern
Glumița cunoscută,
Dar zic „**bea vin**” cei din guvern -
Taxând... optzeci la sută!

BASMUL CU LEUL BĂUT

La prețul ăsta, ca-n povești -
Chiar dacă gura-ți crapă,
Prin țara noastră mai găsești
Greu... un pahar cu apă!

LUMINIȚA SĂCELEANU**PARTEA PLINĂ A PAHARULUI!**

Cu leul rămas în mână
Beutura se amână,
Nu mai bea în astă seară
Dar nici altul n-o să-i ceară.

UN SFAT

Dacă ți-a rămas un leu,
Nu-ți ajunge de troleu,
Du-te-acasă, mergi frumos,
Strânge banii de spumos.

GRIG M. DOBREANU**POSIBILITĂȚI**

E o ciudată comedie,
Ba chiar aș denumi-o dramă,
Enescu-a scris o rapsodie,
Eu nici măcar... o epigramă!

SFATUL MEDICULUI

Mi-a zis ceva de băutură,
Având efectul mai adânc:
Să nu mai pun un strop în gură;
De-atuncea nu mai beau. Mănânc!...

Valentin David**AM UN LEU ȘI VREU SĂ-L BEU!**

La CEC, economii am adunat
Și Dacia, am așteptat cu anii,
Dar nici o roată nu am căpătat...
Ci am pierdut, ca la ruletă, banii.

Am pus la bănci să-mi iau apartament,
Salariul și ce mi-a dat mătușa,
Dar au intrat curând în faliment...
Și la sfârșit mi-au arătat doar ușa.

La Caritas am dat ce-a mai rămas,
M-au țepuit și-aicea din păcate,
Visam să prind castana, potul gras,
Dar am rămas cu buzele umflate.

Deși-s gropar, nu-i las să mă ucidă,
Iar banii gheață, strânși de la săpat,
Îi convertesc în starea lor lichidă...
Când am un leu, îl beau imediat!

M-au atacat femeii la buzunar,
Ba și la pin, cu mult succes se pare,
Căci am ajuns, curând, un boschetar...
Și dorm în parc, pe-o bancă, la răcoare.

SEMNE DE ÎNDREPTARE

Mi-a mai rămas un leu în buzunar
Și vreau să-l beau, mă simt ca leu-n cușcă,
Dar frică mi-e, că dacă-l scot mă mușcă,
Și soața-mi face viața de coșmar.

Așa că o să-l rog pe cârciumar,
Pe datorie să îmi dea o dușcă,
Deși în dos de parcă-s dat cu ciușcă,
Iar morcovul îl simt ca pe un par.

Așa că mă abțin de data asta
Și-n sinea mea, încep să mă stimez:
N-o să mă certe pe-nserat nevasta

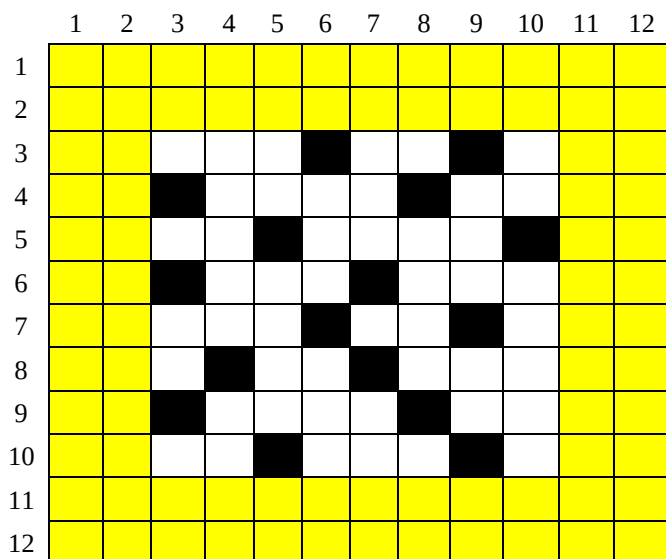
Forțat la ușă când aterizez,
M-am cumițit și-o să evit năpasta...
Căci nu o să-l mai beau, o să-l fumez!

**Marian
Avramescu**

UNOR PROFESORI ÎN VÂRSTĂ

(fantezie)

EPIGRAMIST GORJEAN

(Meta-rebus anagramat:

5 4 2 R2 = 2N 3 8)

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Veritabil – Nică Nucă! – Coada trenului! 4) Niță Nanu! – Grosolan – Au avut o proastă creștere. 5) Echivalent cu falimentul – Mână depreciativă – Prezente la sală! 6) Abis rebusist! – "Electron Compled Oscilator" (siglă) – A trimite la domiciliu. 7) Chei ce permit circulația – Zinca Cuzin! – Scurtează enumerarea. 8) Tras în piept – Paul Cupă! – E un ticălos. 9) Pod liber! – Grâu zgrăbunțos – Scoate câinii la plimbare. 10) "Institute of Immunology and Infection Research" (siglă) – Umplutură pentru pernă – Se duce primul la luptă. 11) ... 12) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Cunoscută de mult timp – Așezate înainte de mese! – "Institutul de Medicină Legală" (siglă). 4) A îmbolnăvi cu privirea – Sursă pentru faină. 5) "Asociația Asigurărilor de Stat din România" (siglă) – Una dintre despărțiturile stomacului la rumegătoare – Aripi de cormoran! 6) Nespuse laolaltă! – Apelare în salon! – A nu ajunge. 7) A se mișca în ritmul muzicii - Delicat. 8) Vârsta Băniei! – Condamnare publică – Zână. 9) Vene răsucite! – Cere un supliment – Nilă Nanu! – Bâtlan apter! 10) Spus mâine pentru azi – Bună dispoziție. 11) ... 12) ...

Notă: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și urmând în spirală traseul rasterat, veți citi epigrama cu titlul de mai sus, a autorului aflat dezlegând enigma alăturată.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

Lansăm pentru numărul 35 al revistei, cu apariție în decembrie 2025, concursul de epigramă fără premii, pe tema

"A-nceput de ieri să cadă"!

Sunt acceptate lucrări de pretutindeni. Fiecare material va conține două epigrame și va fi transmis, email, pe adresa revistahohote@gmail.com, până în 01.12.2025.

Vă dorim succes!

DEZLEGARE REBUS:

Unor profesori în vârstă: PREDANDANISI – EVREASNVETA – NEAOS – NI – REN – IT – CRAS – MICI – CRAH – LABA – AL – AA – ECO – LIVRA – SPLAI – CA – ETC – AER – UL – MISEL – PD – GRIS – LESA – IIIR – PUF – LAS – AAMACSAETICA – MELUNIVELEED (Predând ani și ani la clasă, / De elevi puțin le pasă: / "Cine vrea să-nvețe carte / Să citească mai departe!"); *Epigramist gorjean:* COR(N)EL MUNTEANU (lemur+enot+nu(r/n)că).

ÎN CONCLUZIE:

"HOHOTE" ARE 124 PAGINI

E-o revistă îngrijită,
De Lungescu... mult lungită,
Dar s-o critic nu-i dau zor...
Că-s și eu coautor.

Nelu Vasile

Publicație de divertisment, satiră și umor
Editată de Cenaclul "HOHOTE"
Apare sub egida Uniunii Epigrafiștilor din Romania

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor Șef: -Doru-Mihai LUNGESCU

Redactori:

-Grig M. DOBREANU

-Marian AVRAMESCU

-Valentin DAVID

Coperțile: Marian AVRAMESCU

-Nelu VASILE

-Laura LUNGESCU

-Janet NICĂ

ISSN 1582-7682

CUPRINS

Coloana Infinită a epigramei	1
Decizie	2
"HOHOTE"-le gorjenești - memorări obiective	3
Captiv în labirintul epigramei (3)	7
Putere prin unitate	13
Galeria invitaților	17
Din viața de cenaclu	41
Galeria membrilor cenaclului "Hohote"	43
Pagina debutanților	60
Acasă la Brâncuși	63
O filă de istorie contemporană a epigramei	66
Interviu la ceas aniversar	69
Sărbătoriții cu vârsta rotundă	70
De pretutindeni	76
Întâlnirea președinților	77
Amintiri cu și despre umoriștii gorjeni:	
Păstrarea anonimatului	78
Întâlnire surpriză	81
Am fost odată-n Târgu Jiu	84
La prieteni dragi în Bucovina	86
Lansare de carte - Ceașca de cafea	88
Singur printre himere	89
Alexandru Tomescu -cronica turneului	91
Cultură și spiritualitate în Gorj	93
La film în sat	94
Proză umoristică	96
Despre umor cu seriozitate	99
Gala femeilor de zece	103
Agora epigramei -despre ritm	105
Este epigrama... literatură?	109
De vorbă cu cititorii	113
Concurs pe temă dată:	114
Oaspeți	115
Gazde	120
Unor profesori în vârstă -pagina rebus	122
Dezlegare rebus	123

NOI CONECTĂM OAMENII CU APĂ ȘI ENERGIE
SIGUR. DURABIL.

PRIMA MAȘINĂ
DE PRESARE
HIBRIDĂ
DE PE PIAȚĂ

-MĂĂĂĂ,
CÂND AI ÎN MÂNĂ
O REVISTĂ GIRATĂ DE
U.E.R.

TE-MBRACI ȘI TE COMPORȚI
CA ATUNCI CÂND MERGI LA
BISERICĂ !!

